

RASPRETAVANJE
VATRE

MILJENKO
STOJIC

Miljenko Stojić
RASPRETAVANJE VATRE

Ravnatelj
fra Miljenko Stojić

Urednik
Krešimir Šego

Recenzenti
fra Svetozar Kraljević
Ivan Ugrin

Korektura
Krešimir Šego

© IC "Mir" Međugorje

CIP Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo
252
821.136.4 (497.6) - 97
STOJIĆ, Miljenko
Raspretavanje vatre /Miljenko Stojić, -
Međugorje: Informativni centar Mir, 2001. - 128
str. 128/20 cm
O piscu: str. 123-124
ISBN 9958-775-04-2
COBISS/BiH-ID 9359366

RASPRETAVANJE VATRE

Tekstovi u ovoj knjizi nastali su temeljem promišljanja Gospinih mjesečnih poruka 25. prosinca 1997. – 25. siječnja 2001. Objavljeni su na Internet stranicama www.medjugorje.hr.

DOBRO MIRA

Draga djeco!

I danas se radujem s vama i pozivam vas na dobro. Želim da svatko od vas razmišlja i nosi mir u svom srcu i kaže: Ja želim staviti Boga u svoj život na prvo mjesto! Tako će, dječice, svatko od vas postati svet. Kažite, dječice, svakomu: Ja ti želim dobro i on će ti uzvratiti dobrim i dobro će se, dječice, nastaniti u srcu svakog čovjeka. Ja vam, dječice, večeras nosim dobro svog Sina koji je dao svoj život da vas spasi. Zato, dječice, radujte se i ispružite ruke Isusu, koji je samo dobro.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

U vrijeme božićnih blagdana neprestano govorimo o radosti. Ako ništa drugo, netko će nas darovati nečim i bit ćemo radosni.

Najveća je radost, ipak, kada nas netko daruje Bogom. Svaki će drugi dar, bio ne znam kako dobro napravljen, propasti. S Bogom se to ne može dogoditi. On je od vječnosti i trajat će do vječnosti. Nijedan mu vladar, neki izuzetno poznat čovjek, nije ravan. Bog svakoga i sve nadvisuje.

Kolikogod Bog bio uzvišen, moguće ga je imati u svom srcu. On to dopušta svakomu onomu tko izrazi jednu takvu želju. I tada ga je moguće dati drugome, budući da Bog nije neki naš posjed koji ne možemo dijeliti s drugim. On to, dapače, hoće. Na taj način od nas pojedinaca stvara jednu svoju dobru zajednicu.

Kraljica Mira nas neprestano u svojim porukama upućuje na Boga. Želi se radovati zajedno s nama i pokazati nam pravo dobro. Zemlja na kojoj živimo pokazivat će nam raznorazna druga dobra i pokušavati nas prevariti njihovim šarenilom. Gospa to ne želi. Ona nas želi potaknuti na razmišljanje i na oblikovanje svoga života prema tim zaključcima.

Jedan od prvih zaključaka koji bismo trebali donijeti jest da svakomu kažemo da mu želimo dobro. Uklonit će to sve prepreke iz našega srca koje smo u nj stavili živeći zajedno s drugima. U pojedinim trenucima, naime, počeli smo se drugoga bojati i zato smo stavili prepreke. Uklanjajući ih ne ćemo postati slabiji, nego ćemo postati jači. Mir će se nastaniti u našem srcu i u srcu onoga čovjeka kraj nas. Zajedno ćemo biti sretni i zajedno ćemo graditi ovaj svijet.

Isus nam je Krist o svemu ovome već davno govorio. Nažalost, nismo ga dovoljno dobro poslušali. Zaboravili smo da njegove riječi ne prolaze, nego da ostaju za vječnost. A on je čak i život dao da bi nas spasio i priveo nas razumu.

Onaj tko posluša Gospu ispružit će svoje ruke prema Isusu. Neće one tada ostati praznima. Bog će ih ispuniti mirom i dobrom. Drugim riječima rečeno, spoznat ćemo što je to dobro mira, što je to svetost.

SNAGA MOLITVE

Draga djeco!

Danas vas sve ponovno pozivam na molitvu. Samo će se molitvom, draga djeco, vaše srce promijeniti, postati bolje i osjetljivije na Božju riječ. Dječice, ne dopustite da vas sotona razvlači i radi od vas što hoće. Pozivam vas da budete odgovorni i odlučni i posvetite se Bogu svaki dan u molitvi. Sveta misa, dječice, neka vam ne bude običaj nego život. Živeći svaki dan svetu misu osjetit ćete potrebu za svetošću i rast ćete u svetosti. Ja sam vam blizu i pred Bogom zagovaram za svakog od vas, da vam dadne snage da mijenjate svoje srce.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Obično nitko ne želi biti slabić. Kad je, naime, slab, osjeća da mu je teško živjeti, da mu nedostaje životne sreće i zadovoljstva. Zbog toga sve čini da bi bio jakim i zaštićenim. S ovom postavkom ujedno se gotovo svi slažu bez obzira kakvo mišljenje zastupali u životu. Slabost je nešto što treba izbjegavati, a zaštićenost nešto što je u svakom trenutku dobrodošlo.

Nažalost, ljudi se razlikuju u mišljenjima što je to slabost, a što zaštićenost. Stvari idu dotle da ono što je jednim zaštićenost, drugima je slabost, i obratno.

Kraljica se Mira na svoj blagi i odlučni način uključuje u raščišćavanje ove dvojbe. Dolazeći na ovu zemlju neprestano nam doziva u pamet da je s Bogom moguće riješiti sva svoja životna pitanja. Samo onaj tko za sebe misli da je zasjeo na Božje mjesto nikada ne će shvatiti prostor i vrijeme u kojemu živi, da ne govorimo o mnogočemu drugom.

Temeljni stav pred Bogom trebala bi biti molitva, naviješta nam Gospa. Kroz molitvu čovjek se otvara poput cvijeta i raste u spoznavanju sebe i svijeta oko sebe. Ako je dotada govorio da mu je život težak, promijenit će taj svoj govor, pa makar i nadalje sve ostalo isto. Molitva ga, naime, uči

kako sve životne udarce doživjeti na pravi način. Postat će čovjek koji zna što hoće i ima snage to ostvariti. Božja riječ bit će mu nešto prirodno, a ne nešto što treba zaboraviti ili u najmanju ruku ponekada čuti zbog običaja. Pruživši svoju ruku Bogu i idući tako s njim uživat će u neizmjerne sreći i zadovoljstvu.

Ovakav govor naravno da je lijep. Čak će to priznati i oni koji su drugačijeg uvjerenja. Dometnut će samo da smo se prevarili u određivanju izvora svoje snage. Oni će reći da to nije nikakav Bog, nego mi sa svojim ljudskim umom. Što više napredujemo sve smo jači i zaštićeniji. Tražiti nekoga izvan sebe jest samo otuđenje. Treba se vratiti sebi i biti slobodnim. Zbog toga će nas pozvati da pustimo na miru lijepe govore, a prionemo uživanju na ovoj zemlji.

Kraljica se mira tome odlučno protivi. Čak je potpuno izričita i kaže da ne smijemo dopustiti da sotona od nas radi što hoće. Slični Isusu u hramu kada je uzeo bič i istjerao one lakome trgovce. Ne pokušava stvar nazvati drugim imenom riječima da svatko ima pravo na svoje razmišljanje. Naravno da ima, ali isto tako i svatko ima pravo na svoje govorenje. No, oni koji se protive Bogu upravo bi to htjeli postići. Viču o svojim namislima kroz sredstva društvenog priopćavanja, umjetnička događanja, političke skupove... Žele da ta njihova vika nadglasa naše dobre misli i da nas tako prevare.

Besmisleno je dopustiti bilo komu da nas vara. Nije važno što je on svoje uvjerenje zamotao u šareni omot ili što nam prijeti. Treba biti odgovoran i odlučan. Znamo tko smo i što smo. Zašto bismo se stidjeli to svjedočiti? Naravno, ne ćemo to učiniti vikom, ali hoćemo upornim i dobrim radom.

Veliki molitelji najbolje shvaćaju Božji govor i govor onih koji bi sve htjeli pretvoriti u stvarno. Oni su to postigli kroz svoje svakodnevno druženje s Bogom. Shvativši jednoga dana da je Bog ono nešto najbolje, a ne da je to ovozemaljska tvar, počeli su se ispunjati božanskom snagom. U tomu im je pomoglo i njihovo redovito odlaženje na sv. misu. Nisu je shvaćali samo kao jednu od

svojih mnogobrojnih dužnosti, nego kao priliku još se više približiti Bogu zajedno s drugima oko sebe. Znali su da se ne može i ne smije živjeti sam. Naša društvenost i naša samoća jesu dva pojma koji se neprestano izmjenjuju.

Tko na pravi način uspije odgovoriti na svoja životna pitanja, porast će u svetosti, kaže Kraljica Mira. Ohrabrujući je taj govor, ali se ipak pomalo bojimo. Nije baš lagano pogledati svemu u svome životu u oči i mijenjati ono što nije dobro. Kraljica nam se Mira na to smiješi i veli da će nas pred Bogom zagovarati da imamo dovoljno snage. Kao ljudi smo zaista slabi sve izdržati, ali oboružani snagom molitve možemo preokrenuti ne samo svoj život, nego i život ljudi na ovoj zemlji. Kad bismo samo htjeli!

OTVORENOST

Draga djeco!

I danas sam s vama i sve vas iznova pozivam da mi se približite svojim molitvama. Na poseban način vas pozivam na odricanje u ovo vrijeme milosti. Dječice, razmišljajte i živite po vašim malim žrtvama Isusovu muku i smrt za svakog od vas. Samo ako se približite Isusu shvatit ćete neizmjernu ljubav koju ima za svakog od vas. Molitvom i svojim odricanjem postat ćete otvoreniji daru vjere i ljubavi prema Crkvi i ljudima koji su oko vas. Ja vas ljubim i blagoslivljam.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Povijest kršćanstva na ovoj zemlji nije baš uvijek bila tako laganom. A sve je bilo započelo tako idilično. Isus je propovijedao, drugi su ga slušali i divili mu se. Izgledao je kao još jedan veliki židovski prorok. Poteškoće su počele nastajati u onome trenutku kad se kroz slušatelje počela probijati njegova riječ da je on Bog. To je židovskim poglavarima već bilo previše. Možda bi mu i povjerovali da se njegovo djelovanje uklapalo u njihovu sliku o Mesiji. Zbog toga su ga se odlučili riješiti.

Ova istina o Isusovu Bogočovještvu nije samo naišla na tvrd prijem kod tadašnjih židovskih poglavara, nego i kod društvenih poglavara. I njima je toga bilo dosta. Počeli su progoniti kršćane, nadajući se da će ih ubrzo ušutkati. No, oni se nisu dali. Unatoč svemu vjerovali su da imaju pravo i da se isplati žrtvovati da bi istina na kraju pobijedila.

Još od samoga početka pa sve do danas kršćanima su neprestano prigovarali da odbacuju ovaj svijet u kojemu živimo, da se ne znaju radovati, da samo traže nešto maglovito i na taj način lažu i sebi i drugima. Danas su ove riječi posebno jake. Stvoreno je ozračje u kojemu nije baš ugodno reći da si kršćanin i da se držiš propisa i uredbi Katoličke crkve. Hvala Bogu stanje kod nas još nije tako

tragično, ali će biti ako se ne uspijemo postaviti na pravi način prema ovome mišljenju koje puzajući nastoji doći i do nas.

Poruke Kraljice Mira nastoje nam biti svjetlo koje će nam obasjati naše maglovite putove i pokazati nam pravi smjer. One nisu govor zbog samih sebe, nego djelatno Božje zahvaćanje u našu ljudsku povijest. Ipak, kolikogod ovaj govor bio uspješan ne će ga svi poslušati. Zahtjevan je i to je ono što druge udaljava od njega. A naša nam lijenost kaže da je bolje ići polaganije kroz život.

Onaj tko je shvatio i prihvatio Božje poruke upućene nam preko Kraljice Mira ne može a da se ne počne puno više moliti nego prije. Više se jednostavno toga ne stidi. Shvaća da je molitva sredstvo koje nas čini otvorenima i pomaže nam doživjeti na pravi način sebe i svijet oko sebe. Molit će se čak i kad ima goste u kući. Ne će se tada ispričavati, nego će samo objasniti da je to njegovo uobičajeno vrijeme za molitvu i pozvat će i njih da se mole zajedno s njim. Tako će ih zaista prijateljski ugostiti i pokazati im da ih prima otvorena srca.

Tijekom crkvene godine ima vremenâ koja nas na poseban način pozivaju na molitvu. Jedno od takvih vremena jest vrijeme Četrdesetnice. Pripravljamo se njome na događaj uskrsnuća. Naravno da ta priprava ne ide takvim tokom da samo razmišljamo što ćemo lijepoga kupiti za Uskrs sebi i drugome. Ona ide tokom što ćemo lijepoga učiniti sebi i drugome. Spremni smo se nečega i odreći prisjećajući se da nam ovozemaljske stvari trebaju samo za tjelesni život i ništa više. Nemaju ama baš nikakvu važnost za naš duševni život, odnosno imaju ako se znamo njima pravilno služiti. Napravivši tako pravi odmak od ovozemaljskih stvari, ulazimo u milosno vrijeme. Bog nam se polagano otkriva u svoj svojoj ljepoti i dobroti. Njegovo lice više jednostavno ne sakrivaju ovozemaljske prolazne stvari, nego je ono otkriveno i sjaji u svemu svom veličanstvu.

Isusova muka i smrt jesu uzor koji nam može pomoći u našem odgonetanju kako djelovati u svome svakodnevnom životu. Kolikogod mi rekli da smo kršćani i

kolikogod mi to bili nije uvijek tako lagano učiniti prave stvari. Zlo nas, naime, pokušava udaljiti od dobra i zasmetati nas svojim lažnim sjajem. Nije to ništa neobično, ta i samoga je Isusa bilo namislilo prevariti. No, on je znao što treba činiti i nije se dao skrenuti sa svoga puta. Sveto nam pismo svjedoči da se Isus, prije nego što je započeo svoj javni nastup, pripremao za tu zadaću postom i molitvom. Zbog toga nam ne bi smio biti dalek Gospin govor da se Isusu približavamo i svojim malim žrtvama. Ne traži ona ništa posebna, nego da svakodnevno živimo Isusovu muku i smrt, odnosno njegovu dobrotu za nas, našim ustrajanjem uz dobro.

Otvarajući se Bogu neprestano sve više i više shvaćamo da on svakog pojedinog od nas neizmjerljivo ljubi. Život s njim nije zatvorenost, kako bi nam to htjeli prikazati suvremeni bezbožni utjecaji, nego je to neizmjerljiva otvorenost. Korak po korak uči nas prihvaćati ovozemaljske i onostranske stvari. Nismo više ljudi koji imaju ograničen pogled. Mi vidimo dalje i dublje. Bezbožna, pak, misao jest čovjekovo ograničenje. Ostavlja ga samim i zatvorenim na ovoj kugli zemaljskoj. Ne daje mu nikakvu nadu, već neprestano trku za ovozemaljskim dobrima. Po toj namisli, čovjekovi su dani izbrojeni i poslije njih ništa više ne slijedi. Zbog toga je potrebno što više uživati. Koja prijevara!

Svatko tko pristaje samo uz ovozemaljske stvari zatvoren je i za sebe i za drugoga. On samo misli da je prijatelj svima oko sebe. Ne pomaže mu u tome ni neprestani govor o ljudskim pravima, o slobodi, o pravdi za sve... Sve je to samo krinka za lice i ništa više. Onaj tko je uistinu otvoren sebi i drugima ne govori puno o gore navedenim stvarima. Ta zašto bi i govorio kada ih neprestano živi. Ne očekuje isto tako da ga za to netko dobro plati ili da mu neke udruge odaju neko posebno priznanje. To njemu ne treba. Najveća mu je plaća i priznanje kada s drugima u miru sjedne i zaključiti da unatoč svemu zlu i svim lošim mišljenjima stvari na ovoj zemlji idu dobrim putem.

Uvijek kada je znalo živjeti korizmene dane kršćanstvu se nije mogla prilijepiti oznaka zatvorenosti. Tek kada je to zaboravljalo, bilo je spremno na jednu takvu oznaku. I, nažalost, ona je tada bila opravdana. Zna to dobro Kraljica Mira i zato nas ljubi i želi nas blagosloviti. Ne će to moći učiniti ako joj to ne dopustimo svojom otvorenošću. Možda nam na prvi mah bude žao nekih naših stvari, ali ćemo kasnije prepoznati da je to bilo dobro. Svi se, naime, bez obzira na životna uvjerenja, slažemo da samo hrabri uspijevaju.

ŽIVOTNA ČISTOĆA

Draga djeco!

I danas vas pozivam na post i odricanje. Dječice, odričite se onoga što vas sprječava da budete bliže Isusu. Na poseban način vas pozivam: Molite, jer ćete samo molitvom moći svladati svoju volju i otkriti volju Božju i u najmanjim stvarima. Svojim svakodnevnim životom, dječice, vi ćete postati primjer te svjedočiti da živite za Isusa ili protiv njega i njegove volje. Dječice, želim da postanete apostolima ljubavi. Ljubeći, dječice, prepoznat će se da ste moji.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Koliko li smo samo puta čuli riječ uživanje! Provlači se kroz sve ono što radimo, pa, rekao bih, i ono što mislimo. Draška nas u našem duhu i čini mirnima i opuštenima.

Ipak, nije ona tako bezazlena kako nam izgleda na prvi pogled. Pokreće nas svojom snagom i čini svojim učenicima!

Kakav nam je, dakle, taj učitelj, odnosno u čemu je to njegova opasnost?

Tvorci i navjestitelji Novoga doba rekli bi da je uživanje smisao čovjekova življenja. Samo se jedanput živi i zato treba dobro iskoristiti svoj hod ovom zemljom. Doda li se još k tome da iza smrti jednostavno više ništa nema, eto pravog razloga za odluku prepustiti se svojim čulima. Treba znati i htjeti, rekli bi oni koji su uvjereniji u ovo svoje razmišljanje.

Zagovaratelji misli da i iza smrti postoji život nastoje isto tako uživanju dati svoju oznaku. Oni kažu da treba u određenim granicama uživati i na ovoj zemlji, ali naše pravo uživanje jest gore na nebesima. Zdravlje duše i zdravlje tijela jest ono što nas čini cjelovitim ličnostima, ono što nam omogućuje udahnuti punim plućima. A to zdravlje se ne stječe preko noći.

Kraljica nas Mira svojim porukama neprestano uči mudrosti cjelovitog življenja na ovoj zemlji i mudrosti

neprestanog spremanja za onaj drugi život. Kada nam govori, ne čupa nas iz vremena i prostora u kojemu rastemo, nego nam se približava i čini nas pravim pripadnicima svoga vremena.

Gospine riječi ponekada mogu na prvi pogled zvučati oporo. To je zacijelo slučaj kad nas ona poziva na post i odricanje. Možda bismo više voljeli da nas je pozvala na nešto veselije? No, nije.

Medicina, a i naše zdravo životno iskustvo kažu nam da je ubitačno neprestano nastojati živjeti u obilju. Uništiti ćemo se i duhovno i tjelesno. Zbog toga je od vremena do vremena potrebno znati suzdržati se od određenih stvari i na taj način očistiti svoje tijelo.

Naravno da Kraljica Mira ovo zna, ali zna i još više. Obilje ne će samo uništiti naš duh i tijelo, nego će uništiti i našu dušu. Zbog toga nam ona preporučuje samo naizgled opor lijek: post i odricanje. U stvarnosti je to velika mudrost koju smo stekli kroz život.

Kao vrhovno dobro prema kojemu bismo trebali ići, Gospa nam stavlja pred oči Isusa Krista. On je onaj tko nas može naučiti o svemu u ovostranjskom i onostranjskom životu. Za to mu ne treba platiti neki posebni iznos novca, kako je to uobičajeno kod nas ljudi. Njemu je dovoljno samo to da bude naš učitelj i ništa više.

Slovnica za učenje, koju Isus Krist stavlja pred nas, jest molitva. Za nas je kršćane to tako uobičajeno i ponekada nam se sav ovaj govor učini pomalo suvišnim. No, nažalost, iako se nazivamo kršćanima, nismo dobri učenici. Zaboravimo počesto na predavanja i zbog toga ih Isus Krist neprestano ponavlja.

Molitva nas uči svladati našu volju. To je jedna od najvećih zapreka koja nam se zna naći na putu. Shvaćamo da bismo nešto trebali učiniti, a opet nam se nekako ne da. Molitvom svladavamo tu zapreku, a da nam se ništa loše usput ne dogodi. Dogode nam se, naprotiv, velike stvari. Uspijevamo shvatiti što je to volja Božja s našim životom. Na taj način naš je put odjedanput rasvijetljen nezaboravnim svjetlom. Zna to svatko onaj tko je u svome životu iskusio što to

znači svoju volju uskladiti s Božjom. Takav se više ne osjeća sam, bespomoćan, oslonjen samo na svoje osobne snage, ispunjen je mirom i dobrotom, uživa u svijetu u sebi i oko sebe... i još mnogo toga.

Možda ćemo pomisliti da se Božja volja očituje u nekim velikim stvarima u našem životu. Ne, to nije tako, kaže nam Kraljica Mira. Božja je volja poput zraka kojega udišemo. Činimo to u malim količinama, ali ustrajno. Tako se u nama održava život. Slično je i s našim duhovnim životom. Kroz naizgled male stvari, Bog nam neprestano govori. Poziva nas ne prekinuti svoju životnu duševnu nit. Učinimo li to uzalud ćemo zijevati pokušavajući se održati na životu.

Svatko onaj tko posluša Kraljicu mira promijenit će svoju svakodnevnicu koju počesto nazivamo sivom. Križ koji će nositi ne će mu biti muka i tjeskoba, nego samo sredstvo prispjeti bliže k Isusu. Ljudi će ga prepoznavati na ulici i diviti mu se govoreći kako je lijepo kad netko nije sebičan u svome životu.

Svi Isusovi učenici znaju ljubiti. Gospa ih čak naziva apostolima ljubavi. Nije to ona isprazna ljubav koja se na kilograme može dobiti na novinskim kioscima i filmskim platnima, već ona ljubav koja mijenja nas i sve oko nas. Novinski kiosci i filmska platna nažalost su počesto samo blaćenje prave ljubavi i ništa više. Tko prihvati Kristovu ljubav zaboravlja današnje razvikane idole koji se stavljaju za uzor mlađim naraštajima i uživa u čistoći ljubavi koju posjeduje. To je ona prava životna čistoća koja nam se mogla dogoditi. Obuzima nas više nego naše najveće iskustvo u ljubavi.

Naša je budućnost zaista samo u nasljedovanju našega Učitelja. Lijepo je zbog toga kada te netko nazove njegovim. Sva bogatstva ovoga svijeta ne mogu zamijeniti samo jedan jedini takav izričaj.

Unatoč svemu ne bojim se da to ne ćemo znati živjeti!

POUČLJIVOST

Draga djeco!

Danas vas pozivam da se molitvom i žrtvom pripremite za dolazak Duha Svetoga. Dječice, ovo je vrijeme milosti te vas iznova pozivam da se odlučite za Boga Stvoritelja. Dopustite mu da vas preobrazi i mijenja. Neka vaše srce bude spremno slušati i živjeti sve što Duh Sveti ima u svom planu za svakoga od vas. Dječice, dopustite Duhu Svetom da vas vodi putem istine i spasenja prema životu vječnomu. Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Lako ćemo se složiti da je škola potrebna svakome od nas. No, u isto to vrijeme znamo da nam je ona uvijek predstavljala određenu poteškoću. Nije nam se dalo učiti, radije smo pokušavali ostvariti neke svoje posebne zamisli.

Bez škole, nažalost, ne možemo daleko dospjeti. Na svakom nas koraku pitaju što ste završili. Što im odgovoriti?

Slagati je, zacijelo, teško. Odgovorimo istinitim riječima svjesni da samo tako možemo postići najbolji ishod.

Ona škola za koju će nas, nažalost, možda najmanje pitati, a koja je tako važna, jest naša životna škola. Kakvu smo to školu završili krećući se ovim prašnjavim zemaljskim stazama? Upitnik velik, a odgovor sastavljan u trenucima boli i u trenucima radosti!

Otkako se Kraljica Mira počela ukazivati u našoj župi, ona neprestano govori o posebnoj školi koju ona želi osnovati. U toj školi su svi jednako nadareni. Svatko s uspjehom može završiti razred ako to želi. Kada smo shvatili što to Gospa hoće, ovu smo školu nazvali Gospinom školom.

Glavni predmet u Gospinoj školi jest ljubav. Ona preobražava čovjeka i pomaže mu biti ono što on uistinu jest, ono što je Bog zamislio da on bude. Na taj način čovjek postaje sretan i zadovoljan.

Teško je samo svojim snagama uspješno izvršiti sve postavljene zadatke. Potrebna nam je naročita sila. Gospa kaže da se ta sila zove Duh Sveti. On od nas slabih pravi hrabre ljude. Sposobni smo naviještati Božju riječ ondje gdje živimo, pa makar nas to stajalo ne znam kakvih poteškoća.

Duh Sveti želi k nama doći, samo mu mi trebamo otvoriti svoja vrata. Najbolja sredstva za to jesu molitva i žrtva, kako kaže Gospa. Nije, dakle, dovoljno samo zaželjeti da on k nama dođe, potrebno je nešto i učiniti.

Otvarajući se Duhu, mi se otvaramo Bogu Stvoritelju koji nas želi preobraziti i mijenjati. To nam je svakome zacijelo potrebno. Ne možemo reći da smo savršeni i da ne trebamo ništa više učiniti u svome životu.

Poticaji su Duha različiti. Na nama je spremno slušati što to on ima u planu za nas. Nakon slušanja potruditi nam je se sve to sprovesti u život. Kršćanska duhovnost to lijepo objašnjava kada kaže da je nakon kontemplacije potrebna akcija, i obratno.

Pitanje je samo koliko smo spremni krenuti sa svojim Bogom u svoj svakodnevni život. Dopuštamo li da nas on poučava ili mislimo da smo dostatni samima sebi? Zbog suvremenih utjecaja nije nam ponekada lagano odgovoriti na ova pitanja, ali samo iskren odgovor može na našem licu zadržati zdrav osmijeh, a neiskrenost će nas dovesti do toga da će taj osmijeh biti isprazna oholost.

ZAHVALNOST

Draga djeco!

Danas vam želim zahvaliti što živite moje poruke. Sve vas blagoslivljam svojim majčinskim blagoslovom i sve vas nosim pred svog sina Isusa.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

U neka prošla vremena oni koji bi sjedili ustajali su pred onima koji su nemoćniji od njih, djeca su poštivala svoje odgojitelje..., jednostavno rečeno pokušavalo se uvesti neki red u naše odnose. Danas se osjeća određena izbljedenost, čak i suvišnost takvoga ponašanja. Neki od onih koji su prvi sjeli smatraju da je to mjesto samo njihovo i da ga ne trebaju napuštati do kraja. Što će netko bolestan i nemoćan stajati kraj njih sve to vrijeme, uopće im nije važno.

No, kada se drugi ne poštuje, počinje se širiti nered. Naučava se da je uspjeh mjerilo svega. Nije uopće važno kakav uspjeh. Važno je samo da to zabilježe sredstva društvenog priopćavanja i ništa više. Tko bi još razmišljao o opravdanosti svega toga.

Nastojmo se, ipak, ne prevariti. Naravno da je najlakše zagalamiti na suvremenu civilizaciju i onda smatrati da smo sve dobro napravili. Zašto bismo galamili i bili uzrujani? Zar nije pametnije pokušati nešto učiniti? Nije li to jedna od stvari kojoj nas uči Kraljica Mira? Kada je to ona galamila, kada je to ona prijetila? Nikada! Znaju to milijuni hodočasnika koji su prošli kroz njezino svetište u župi Međugorje.

U svojim nastupima Kraljica je Mira zahtjevna i odlučna, ali u isto vrijeme cijeni čovjeka. Priznaje njegovu slabost, krivo razmišljanje i korak po korak želi ga dovesti do pravoga ponašanja. Složit ćemo se da joj nije lako u tomu. Ima nas svakakvih i unatoč tomu htjeli bismo da je naše mišljenje jedino glavno. Negdje smo pročitali ili čuli o ljudskim slobodama, pa ne želimo da nam ih bilo tko

ograničava, čak ni Bog. Zar ne, ovo je slogan koji nas neprestano zapljuskuje iz sredstava društvenog pripočavanja. Ipak, pustimo to i pogledajmo malo поблиže što to kaže Kraljica Mira.

U mnogim svojim dosadašnjim porukama Gospa nam se zahvaljuje na mnogočemu, a najviše na našoj odluci živjeti njezine poruke. Time nam iskazuje svoje poštivanje svih naših sloboda želeći nas naučiti da i sami postupamo po njezinu primjeru. Sve to čini bez povisivanja jačine svoga glasa, bez prijetnji da će nam se dogoditi to i to ako je ne poslušamo. Pokušava nas naučiti da svoj život ne shvaćamo kao strah, nego kao ljubav. Nema smisla nešto ne činiti samo zbog straha, nego sve treba činiti zbog ljubavi koja je u nama. Tek je tada moguće obnoviti ovaj svijet i živjeti radosno u njemu. A zar ima netko tko to ne želi? Ako i ima, mislimo li da mu je mudro tako živjeti?

Život bez Boga je hladan život. Ne znamo više jednostavno što to znači voljeti, što to znači biti dobrostiv prema drugome, što to znači... U nama se stvara led koji nam zamagljuje naša obzorja i čini nas slijepima na sve ono što je lijepo oko nas. Namjesto da bude obasjano osmijehom, naše lice postaje kamena krabulja od koje drugi bježe.

Živeći Gospine poruke u nama se stvara izvor koji odnosi svu našu prljavštinu i čini nas dobrim ljudima i dobrim vjernicima. Počinjemo se iznenađivati kako nam više ništa nije teško, kako život shvaćamo na jedan posve drugačiji način od prije. Sve to počinju osjećati i drugi oko nas. Nakon određenoga vremena i sami zažele postati slični nama, odnosno imati »ono nešto« što imamo i mi. Tako korak po korak stvaramo oko sebe skupinu ljudi koja je odlučna i blaga u isto vrijeme.

Mi smo, dakle, Gospini svjedoci. U skladu s Gospinim ponašanjem nije to potrebno drugima dokazivati vikom i uvjeravanjem, već je potrebno neprestano živjeti u takvu uvjerenju, iz dana u dan. Bit će i teških trenutaka, ali ih treba prebroditi zajedno sa svojim Bogom. On nije beščutan i ne ostavlja nas same u našim poteškoćama i u

našim strahovima. Kada nam je teško, tada nam na poseban način pruža svoju ruku koja je, inače, uvijek ispružena prema nama. Možemo li se toga sjetiti kada nas snađu naše magle ili se tada počnemo gubiti? Onaj tko je zaista Gospin svjedok iz svih će poteškoća izići još ustrajnije i još uspješnije. Mnogi su to već dokazali svojim životom, pa danas tražimo njihova napisana svjedočanstva nadajući se da će nas ona uvjeriti da se sve to može postići.

Kraljica Mira nikada nije ostajala gluha i slijepa na naše ponašanje. Poput dobre majke blagosloвила bi nas svojim majčinskim blagoslovom, a onda dovela pred svoga sina Isusa. Zar nam se išta veće može dogoditi? Ta Isus je onaj tko nas je učio na ovoj zemlji i onaj tko nas još želi učiti. Nije mu dosadila naša nezahvalnost i naša lijenost. Ustrajno nam govori da bismo već jedanput shvatili da samo svjetlo može dati život i napredak svemu u nama i svemu oko nas.

Imajmo snage prihvatiti razmišljanje i način ponašanja Kraljice Mira. To je ono nešto naj mudrije što možemo učiniti u našim vremenima. Nemojmo dopustiti da nas ta vremena pregaze, nego ih promijenimo svojim primjerom znajući da nas je svakim danom sve više i više. Zar ne, to je pravi odmor duše i tijela?

TRENUTAK SUOČENJA

Draga djeco!

Danas vas, dječice, pozivam, da po molitvi budete s Isusom, da biste preko osobnog iskustva molitve mogli otkriti ljepotu Božjih stvorenja.

Ne možete govoriti ni svjedočiti o molitvi, ako ne molite. Zato, dječice, u tišini srca ostanite s Isusom, da vas on svojom ljubavlju mijenja i preobrazi. Ovo je, dječice, za vas vrijeme milosti. Iskoristite ga za svoje osobno obraćenje, jer kad imate Boga, imate sve.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Sve se može učiniti u različita vremena. No, iskustvo nam kaže da je mnoge stvari najbolje učiniti sada. Gospa sve to zna, pa nam počesto kaže da nas danas poziva. Sutra već može zbog raznih razloga biti kasno.

Dok nas poziva Kraljica nam Mira ničim ne prijeti. Njezine su ruke otvorene i želi nas privući Bogu, onomu Bogu koji je sve stvorio i koji sve uzdržava. Njezin poziv jest, znači, poziv u dobro, poziv koji u nama proizvodi život. Kako je to velika razlika od raznih poziva koji nam se svakodnevno upućuju.

Da ne bismo mimoišli Božji glas i pošli za lažnim pozivima, potrebno je da se počnemo moliti. Rekla je to Gospa nebrojeno puta ovdje u župi Međugorje. Nažalost, nismo je kao zajednica baš uvijek znali poslušati. Radije smo molitvu ostavljali za poslije, kada budemo »imali vremena«. Naravno da smo se zbog toga postupno i počeli hladiti od molitve, pa nam je bivalo još teže ustrajati u svojim namjerama.

Molitva nas ne uljuljkuje u našim lažnim razmišljanjima. Ona nam daje osjećaj da smo ljubljeni i paženi, ali samo u ljepoti Božjih stvorenja. Ne obraća se pozornost na nas zbog našega bogatstva, slave i nečega sličnoga, nego zbog dobra koje je u nama. Svako ljudsko biće koje u sebi udomi dobro, udomilo je Boga. Na taj način postalo je zdravim u punom smislu te riječi. I nadalje mu se može događati da ga

spopadnu tjelesne boli, da ga bole zadobivene rane, da ga muči zlo, ali cjelokupno gledano on se osjeća zdravim. Pun je snage koja daje život.

Zdrav čovjek živi život puninom svoga bića. Ljudi se okreću za njim i sami žele biti takvima. On jednostavno svjedoči. Danas je ovaj pojam itekako u uporabi. Neprestano bi nam netko htio nešto posvjedočiti. No, kao što postoje dobra svjedočenja, isto tako postoje i loša. Potpuno prirodno. Zbog toga je na nama zadatak preispitati se i vidjeti kakvo to mi svjedočenje dajemo drugim ljudima oko sebe. Upitajmo se ponajprije što činimo u svome svakodnevnom životu? Na kakav način stječemo svoj svakodnevni kruh? Pošten? Jednostavno rečeno upitajmo se odnosimo li se prema drugima onako kako bismo htjeli da se drugi odnose prema nama.

Velika galama i vika ne će nam pomoći da dospijemo do odgovora na svoja pitanja. U tome nam može pomoći samo tišina puna Božje prisutnosti. Svatko od nas najbolje zna gdje je može pronaći. Nije važno što je ljeto. Važno je da mi želimo dobro sebi i ljudima oko sebe.

Dolazeći k nama kroz molitvu, Isus će nas potpuno preobraziti. Bit ćemo ponovno dobra djeca. Zar ima netko od nas da to ne želi? Unatoč svemu i, ima. To su svi oni koji se odaju grijehu namjesto životu s Bogom. Za takvo svoje ponašanje spremni su pronaći tisuću razloga. No, zar ima ijedan razlog da ne bismo bili dobri ljudi i dobri kršćani?

U hodu naprijed treba ustrajati. Nije to baš tako lagano. Ima trenutaka kada nam se čini da je to itekako teško. Međutim, ako se ustraje dođe se do slavlja. Znaju to ponajbolje oni supružnici koji su doživjeli zajedno dvadeset pet, pedeset, šezdeset, čak i sedamdeset godina. Zacijelo im nije uvijek bilo lako. Ipak, uzdajući se u Boga uspjeli su progurati sve svoje poteškoće.

Vrijeme u kojemu Bog govori na poseban način jest vrijeme milosti. Gospa nam kaže da mi sada živimo u takvom vremenu. Zbog toga je i odgovornost na nama veća. Jesmo li je svjesni ili na sve nehajno odmahujemo rukom? Zbilja, potrebno je da se već konačno suočimo sa samima sobom.

PRIBLIŽAVANJE

Draga djeco!

Danas vas pozivam da mi se preko molitve još više približite. Dječice, ja sam vaša Majka, volim vas i želim da se svatko od vas spasi te bude sa mnom u raju. Zato, dječice, molite, molite, molite dok vaš život ne postane molitva.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

U suvremeno doba postalo je tako prirodnim živjeti u velikim gradovima. Nikli su kao gljive poslije kiše i ljudi neprestano hrle u njih. Jedan od razloga nastanka i razvitka velikih gradova jest ljudski pokušaj izgradnje ovozemaljskog blagostanja. Ljudima se čini da će živeti na okupu lakše prebroditi svoje poteškoće i izrasti u jake ličnosti.

Na veliku žalost, ljude je trka za ovozemaljskim blagostanjem dovela do velikog otuđenja. Pojam susjed ne označava više imati uvijek nekoga kome možeš otići na kavu i s njim popričati, nego označava nekoga što nepoznat živi kraj nas. Odavde se otuđenje prenijelo i na obiteljski život, tako da je svatko počeo živjeti sam za sebe. Malo po malo počela je nestajati ljubav, a vladati sebičnost. Uz to, sve što se događa počelo se opravdavati brigom za ljudska prava i željom za pravom slobodom.

Brine li se Bog za ljudska prava i za ljudsku slobodu? Oni koji se vole nazivati suvremenima odmahnut će rukom i reći da je to nesuvremen govor. Vjernici će odgovoriti potvrdno i osjećati se suvremenima, ali na malo drugačiji način.

Jedan od najvećih izvora suvremenoga vjerničkog života provreo je u župi Međugorje. Tu se ljudi počinju liječiti od otuđenosti, krivoga shvaćanja suvremenosti, zavodljivoga govora o ljudskim pravima i slobodama... Gospa, nazvavši se Kraljicom Mira, došla je suvremenom čovječanstvu navijestiti izbavljenje od duhovnog i materijalnoga siromaštva. Pružila je ruku svakome čovjeku da on preko nje dođe do Boga i do samoga sebe.

Jedno od najčešćih sredstava kojim nas Kraljica Mira nastoji učiniti drugačijima jest molitva. Nebrojeno je puta u svojim porukama izgovorila tu riječ. Pozivala nas je, i neprestano nas još poziva, ne da se ponizimo, nego da u molitvi otvorimo svoje srce i dušu. Tada ćemo početi na drugačiji način prepoznavati sebe i svijet oko sebe. Ne ćemo više biti otuđeni, nego ćemo biti puni blagosti i miline. Znat ćemo prepoznati svakoga čovjeka kraj sebe i svakome uputiti pravu riječ. Samo onaj, naime, tko neprestano misli na sama sebe ne zna prići drugome čovjeku i ne zna mu pomoći bez obzira koliko on suprotno tvrdio.

Gospa je naša majka ne zato što ju je netko prozvao time, već zato što nas strpljivo odgaja za bolji život i na taj način nanovo nas rađa. Sve što čini, ne čini iz sebičnih namjera. Ona nas jednostavno voli i to joj je dovoljno. Dok je još živjela ovdje na zemlji, prepoznala je da je ljubav jedino onda ljubav ako se provodi iz čiste radosti i otvorenosti prema drugome. Sve drugo jest samo stvaranje lažnih vrijednosti i ništa više.

Dok nas voli i odgaja, Kraljica nas Mira zove svojom dječicom. Možda nam ove riječi zvuče malo zazorno, ako smo u društvu stekli neki poseban ugled. Rodi li se u nama takvo razmišljanje, onda smo na krivom putu. Zaboravili smo jednostavno da se čovjek počinje gubiti kao ličnost u onome trenutku kada u sebi prestaje biti djetetom. Srušio je temelje u sebi i kako može stajati nauzgor!

Budući da je naš ovozemaljski život krhak i događa nam se da mnogo toga pogrješnoga učinimo, Gospa nas želi spasiti od te naše lomljivosti. Preporučuje nam povjerenje u Boga i život s njim. Na taj će način zacijeliti sve rane što smo ih tijekom svoga života pokupili na prašnjavim zemaljskim stazama.

Tko živi dobro na ovoj zemlji, već je sebi napravio raj. Ljudi ga vole, on voli druge ljude, siguran je za svoj život... i zar još nešto više treba? Onaj drugi raj na nebesima koji će također uživati bit će samo prijelaz u zasluženno stanje. Tamo će čovjek konačno spoznati sama sebe i iskusiti do

kraja tko je to Bog. Samo onaj tko loše radi na ovoj zemlji reći će da nema nikakva raja i nikakvih nebesa. On će svoju utrku za materijalnim dobrima i odbacivanje drugoga proglasiti jedino mogućim rajem. Naravno da pritom ništa ne će govoriti o negativnim posljedicama toga mišljenja, kao što je otuđenje i hladnoća u srcu i duši.

Ako bismo pitali Kraljicu Mira kakav bi to trebao biti naš život, onda bi nam ona, vjerujem, odgovorila riječima svoje poruke da naš život treba postati molitva. Hrabri će to odmah shvatiti i prionuti svome obraćenju. Na taj način približit će se svome Bogu i početi shvaćati što nam sve daje Božja blizina. Oni koji su to iskusili kažu da nam Bog uz ostalo daje duhovno i tvarno bogatstvo! Jesmo li i mi uvjereni u to?

ISTINSKI LJUDI

Draga djeco!

Danas vas pozivam da postanete moji svjedoci živeći u vjeri svojih otaca. Dječice, tražite znakove i poruke a ne vidite da vas Bog poziva svakim jutarnjim izlaskom sunca da se obratite i vratite na put istine i spasenja. Puno govorite, dječice, a malo radite na svom obraćenju. Zato, obraćajte se i počnite živjeti moje poruke, ne riječima nego životom, i tako ćete, dječice, imati snage da se odlučite za istinito obraćenje srca.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Bog nas je sve jednoga dana stvorio na svoju sliku. Učinio je to namjerno da nam dadne neizmjereno dostojanstvo. Stoga ne želi da u svome životu glumimo bilo koga. Mi smo mi i slični smo svome Bogu koji posjeduje svu ljepotu koju možemo zamisliti, pa i više od toga.

Što smo bolji sve smo više i više sličniji svome Bogu, odnosno bliže našoj ljudskoj srži. Osjećamo da nas to ispunja i čini istinskim ljudima. Otvaraju nam se oči i jasnije vidimo svijet oko sebe. Pa i kad su prilike oko nas teške, imamo snage pronaći zraku svjetla u svim tim događanjima.

Sva dobra koja postignemo u svome životu ne ostaju za nas same. Nužno smo Božji svjedoci u svim životnim prilikama. Nije lako, naime, povjerovati u Boga ako ne vidiš da barem netko živi po njegovim zapovijedima. I što je više takvih jednostavnije je početi vjerovati da takav život ima smisla. Znaju to današnji veliki svjetski opsjenari, pa na razne načine pokušavaju istjerati vjeru iz našega življenja. Već smo naučili da su je stjerali u četiri zida našega doma i ne bunimo se puno. Postalo nam je sasvim prirodnim da se o njoj ne govori u novinama koje možda svakodnevno čitamo, na radiopostaji koju slušamo, tv postaji koju gledamo, tražilici na Internetu kojim plovimo... Kad se na svim tim sredstvima govori o vjeri, onda nam je

opet postalo prirodnim da je to negativan govor. A Bog nas neprestano poziva da mu postanemo svjedoci.

Naši su nam oci prenijeli vjeru koju imamo. Oni su bili oni Božji svjedoci koji nisu dopustili da se ta vjera jednostavno utrne pod naletom raznoraznih povijesnih vjetrova. Zbog toga nas Kraljica Mira poziva sjetiti se te vjere svojih otaca i u njoj dalje živjeti svoj život prenoseći je slijedećim naraštajima. Ne smijemo dopustiti da raznorazna današnja svjetska isprazna mišljenja zatamne i utrnu tu vjeru. Bit će to kraj naše osobne i naše narodne povijesti. To bi bilo upravo po jednom današnjem jakom mišljenju koje kaže da se ne smijemo previše razlikovati, da smo svi jednaki. To i jest tako, ali samo onda ako znamo tko smo i što smo. Bez toga bit ćemo uništavači onoga čovjeka kraj sebe, budući da ćemo ga svojom snagom pokušavati učiniti jednakim sebi.

Današnji je Papa svjestan stanja oko nas. Zbog toga nastoji ovim svijetom pronositi istinsku poruku i pomoći svim onim narodima koji su ugroženi. U zadnje vrijeme na poseban način pomaže hrvatskom narodu. Zna da je taj narod danas ugrožen, da velike svjetske sile ne žele njegovu slobodu i životni opstanak zbog jake vjere u Boga. U kratkom vremenu već po treći put dolazi k njemu da bi ga osokolio i rekao mu na vidljiv način da je s njim i da i dalje čuva vjeru svojih otaca.

Vjera otaca ne će se moći sačuvati ako samo budemo tražili znakove i poruke. Počinjemo tada svoj život shvaćati kao neku cirkusku predstavu. Iz trenutka u trenutak moraju se događati neke izvanredne stvari, nešto što će nas zabaviti, a ne pomoći nam da počnemo dublje i više razmišljati. Naravno da ćemo se nakon određenog vremena početi dosađivati i tražiti neku zamjenu. Htjet ćemo još više cirkusa i uzbuđujućih događaja, tako da će naš život tonuti i tonuti. A Kraljica nam Mira tako jasno kaže da nas Bog svakim jutrom poziva obratiti se i vratiti na put istine i spasenja. Svako je jutro, naime, za nas prilika za jedan novi početak. Možda jučer nismo živjeli kako treba, ali s novim danom imamo priliku sve to ispraviti. Taj novi dan nije vrijeme koje trebamo nekako proživjeti, nego vrijeme kada trebamo

disati i živjeti punim plućima. Mnogo je toga oko nas što može biti bolje i drugačije. Treba samo biti hrabar, zasukati rukave i učiniti ono što spada na nas. Tada ćemo na kraju dana zadovoljno odahnuti, a ne osjećati se umorni od dosade koju smo proživjeli.

Imajmo na pameti da nas ne će spasiti samo govor o svemu ovome. Pozvani smo neprestano raditi na svome obraćenju. Ono se ne događa preko noći, već polagano uz ustrajan hod. Samo se odluka za obraćenjem događa u trenutku, a sve je ostalo tijek koji može trajati duže ili kraće, ovisno o nama. Bit će poteškoća na tom putu, možda i velikih. No, ne smijemo se predati zbog toga. Svaka velika stvar rođena je nakon vremena određenih odricanja i muke. Kada se dosegne odredište, onda nam sva ta odricanja i muke izgledaju slatkima i zahvalni smo Bogu što smo ih imali.

Poruke koje nam Bog preko Gospe neprestano šalje nisu samo poruke koje ćemo pročitati i onda reći koliko nam se sviđaju ili ne. To su poruke koje od nas traže životno zauzimanje. Nije važno kojemu narodu pripadamo, što predstavljamo u životu. Važno je povjerovati svome Bogu i onda svim darovima koje nam je dao širiti njegovo kraljevstvo na ovoj zemlji. Krivi smo ako se širi neko drugo kraljevstvo, a ne Božje. Ne smijemo stajati po strani i to dopuštati. Puno je već zla bilo na ovoj zemlji samo zbog toga što se ljudi nisu znali okrenuti svome Bogu i živjeti iz svoje vjere.

Onaj tko počne Božje poruke živjeti svojim životom, a ne svojim riječima, postat će sposoban za istinsko obraćenje svoga srca. Ne će, naime, njegov pokušaj obraćenja zahvatiti samo površinu njegova srca, već će prijeći u dubinu. Na taj način malo po malo postajat će drugačijim čovjekom, Božjim čovjekom. Vidjet će se da je istinski čovjek, da se približio slici Božjoj u sebi. Bit će mu tada lakše živjeti i lakše svjedočiti svoju vjeru. Ne će se upinjati da drugoga uvjeri svojim riječima, već će mu sve govoriti svojim životom. Drugima će, razumljivo, biti lijepo imati takvoga čovjeka kraj sebe.

RASPRETAVANJE VATRE

Draga djeco!

Danas vas pozivam da se približite mome Bezgrješnom srcu. Pozivam vas da u svojim obiteljima obnovite žar prvih dana kad sam vas pozivala na post, molitvu i obraćenje. Dječice, prihvaćali ste moje poruke otvorena srca, iako niste znali što je molitva.

Danas vas pozivam da mi se potpuno otvorite, da vas mogu preobraziti i povesti Srcu moga Sina Isusa da vas on ispuni svojom ljubavlju. Tako ćete, dječice, naći pravi mir, mir koji vam daje samo Bog.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Koliko li je lijepih i dobrih namjera završilo loše samo zato što su ljudi zaboravili onaj zanos prvih dana. Ne trebamo tražiti neke posebne primjere, dovoljno je samo malo pogledati u naš život pa ćemo vidjeti da smo i mi znali biti takvima. No, ako smo se potrudili uspjeti sve je opet bilo zaboravljeno.

Kraljica nas Mira neumorno poziva skupiti hrabrost i otvorena srca ići za svojim snovima. A zacijelo je san svakoga od nas biti dobar, uvažavan i u srcu miran. Želimo to i onda kada imamo veliko bogatstvo, kao i onda kada smo siromašni. Tvarno nas bogatstvo ne može zadovoljiti do dubine srca, ma koliko to, možda, i željeli. Ono ostaje na površini, dok tek duhovna bogatstva stižu do dubine našega bića. Zbog toga ostvariti naše istinske snove znači doživjeti vrhunsku sreću i zadovoljstvo.

Mnogo je učitelja koji bi nas željeli učiti ponašanju na ovoj uzburkanoj kugli zemaljskoj. Nije uvijek baš tako jednostavno razumjeti im namjere i svrhu uloženoga truda. Tek ako smo se dovoljno dobro oblikovali kao ljudi i kao kršćani, moći ćemo prepoznati što se to zapravo zbiva oko nas. A toga se samozvani učitelji najviše i plaše.

Gospa, koja nam dugi niz godina govori u župi Međugorje, ne plaši se našega suda. Zna da je njezino srce

iskreno i dobro, pa će nam zbog toga uspjeti prenijeti Božju riječ. Živjela je ona na ovoj našoj zemlji, bila u prilici ne ići Božjim putom. Međutim, uspjela je biti sa svojim Bogom zbog svoje odluke neprestano slušati njegov glas. Nije to zaboravljala ni onda kada joj je zbog nečega bilo teško. Na taj način nije iznevjerila Božje namjere s njezinom osobom, pa je tako postala Majkom Božjeg sina. Želi i nas naučiti toj mudrosti i darovati nam ljepotu Božje blizine. Trebamo joj samo povjerovati, približiti se njezinom srcu. Tada ćemo čuti glas koji će nas uspješno voditi našim stazama.

Budući da nismo sami na našem putu prema Bogu, nego su ponajprije zajedno s nama i naši najmiliji, trebali bismo se potruditi probuditi novi život u našim obiteljima. Nije dovoljno da zajedno jedemo i pijemo, smijemo se, idemo u zajedničke posjete; potrebno je da se zajedno molimo i živimo vjerskim životom. Tek smo nakon toga prava obitelj, budući da ćemo osjetiti jedno jače međusobno zajedništvo, kao i zajedništvo s Bogom.

Kad je Kraljica Mira došla u župu Međugorje, pronašla je dosta onih koji su htjeli ići njezinim putovima. Činili su to unatoč svim zabranama i preprekama. Ponekada su zbog svega i te kako morali trpjeti. Samo zbog svog dolaska na misu komunističke su ih vlasti otpuštale s posla, slale u zatvor, prijetile im i strašili ih na sve moguće načine. Ishod je takva njihova ponašanja bio da su ljudi počeli još više vjerovati da je istina ono što osjećaju u svom srcu. Komunizam je pred takvom hrabrošću bio nemoćan. Zahvaljujući djelovanju Kraljice Mira i današnjem papi Ivanu Pavlu II. doživio je svoj neslavni krah. Oni koji su bili progonjeni zasjali su kao velike ličnosti. Ovih je dana Papa jednoga takvoga proglasio blaženim. To je hrvatski kardinal Alojzije Stepinac. Postao je prvim blaženikom iz skupine onih koji su trpjeli pod komunističkom strahovladom. Nadajmo se da će ubrzo postati i svecem. Njegov primjer i primjer mnogobrojnih koji su diljem svijeta trpjeli zbog svoje vjere jest plodno tlo na koje je pala Božja riječ koju nam je donijela Kraljica Mira. Bez buke i bez prisile uporno je osvajala i osvaja srca današnjih ljudi.

Budući da smo kao ljudi krhki, znamo se umoriti unatoč svim našim dobrim i velikim odlukama. Prirodno je to. Međutim, ne bismo smjeli trajno ostati u takvom stanju. Prepoznavši da smo skrenuli s puta kojim smo pošli, trebamo se vratiti nazad ne tražeći izgovor za svoje trenutno stanje. Izgovor je, naime, uvijek lako naći, ali nije lako sebi reći da si griješio.

Jedna od prvih odluka koju su donijeli oni koji su se upisali u Gospinu školu jest da će početi još više nego prije postiti, moliti, i obraćati se. Istina, znali su već od samog početka da to ne će uvijek ići baš tako lako. Poteškoće su im činile navike i uvjerenja koja su prije stekli. Ipak, nisu ih se bojali. Osjećali su da sve mogu učiniti ako hoće. Gledali su druge oko sebe koji su pošli istim putem i spoznavali da se jedino može uspjeti u životu ako se krene Božjim putovima.

Radovala se Kraljica Mira vatri koja se upalila u srcima ljudi. Gledala je kako ta vatra topi led koji je zlo bilo unijelo na ovaj svijet. Rađalo se jedno novo doba obojeno Božjom prisutnošću. Događaji su se odvijali kao u Isusovo vrijeme. Sa svih strana dolazili su ljudi željni čuti Božju riječ. Otvarali su svoja srca da bi konačno postali pravim ljudima. U jednome malom mjestu rađali su se novi »ujedinjeni narodi«. Nije ih stvorila nikakva politička odluka ili probitak, nego ih je okupila istinita Božja riječ. Svaki član tih »ujedinjenih naroda« postao je Božjim poslanikom u svojoj okolini. Nije pritom tražio nikakve velike novce, nego mu je bilo dovoljno i zadovoljstvo u srcu. Znao je da sudjeluje u nečemu velikom, nečemu sudbonosnom za ovaj svijet. Blaga ruka Kraljice Mira davala je svemu svoj naročiti pečat.

Ne zaboravlja Gospa svoje »đake«. Želi ih i nadalje učiti i pokazivati im put. Stalo joj je da ponovno razbukta vatru u njihovim srcima. Zna da ima još mnogo gradiva koje bi trebalo svladati. Neumorno ih vodi svome Sinu da im On u njihovim srcima konačno postane bedemom protiv sveg zla što se zbiva oko njih.

Onaj tko bude poslušao Kraljicu Mira i Isusa Krista bit će jedan od onih koji vraćaju život današnjem svijetu. Taj život

nije neprestana zabava, putujući cirkus, već jedno neprestano nastojanje doći do onoga istinskoga u nama. Kada se to pronađe, nema te sile koja nam može nauditi. Tko to ne želi biti jakim i bez straha uzdignute glave hodati ovozemaljskim stazama?

Nema mira u našem srcu bez da dođemo svome Bogu i kažemo mu da mu pružamo svoju ruku da bismo zajedno oblikovali našu ljudsku povijest. Svi drugi pokušaji jesu samo pokušaji i ništa više. Nakon određenog razdoblja zub vremena ih načne i uništi i bude kao da nikada ni postojali nisu. No, hod s Bogom jest hod koji naše ime trajno upisuje u ljudsku povijest i osigurava nam mjesto u vječnome Kraljevstvu nebeskom. Ima, stoga, pravo Kraljica Mira kad nas poziva na traženje mira, pravoga mira. S njim ćemo uvijek biti pobjednicima, a ne gubitnicima. Obrazac je to za sretan i dobar život.

PUT PREMA RAJU

Draga djeco!

Danas vas pozivam da se pripremite za Isusov dolazak. Na poseban način pripremite svoja srca. Neka vam sveta ispovijed bude prvi čin obraćenja, a onda, draga djeco, odlučite se za svetost. Neka vaše obraćenje i odluka za svetošću počne danas a ne sutra. Ja vas, dječice, sve pozivam na put spasenja i želim vam pokazati put prema raj. Zato, dječice, budite moji i odlučite se sa mnom za svetost. Dječice, prihvatite molitvu sa ozbiljnošću i molite, molite, molite.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Čovjekov je život na ovoj zemlji, nažalost, nesavršen. No, moguće ga je dobro proživjeti ako se uspije steći prava životna mudrost. Ona tada postaje svjetlo koje će nas voditi pravim putovima.

Kraljica nam Mira neprestano donosi tu mudrost. Proživjela je svoj život na ovoj zemlji i zna kakva je ta zemlja. Sada se nalazi na nebu s Bogom i zna tko je on. Zbog toga nas brižno poput majke poučava u svaki-dašnjim koracima.

Budući da se približava blagdan rođenja Isusa Krista koji ćemo zacijelo slaviti, Kraljica nas Mira upućuje kako to učiniti na pravi način. Ne kaže nam da idemo što više potrebnih i nepotrebnih darova kupiti svojim najbližima, već nam kaže da pripreмимо svoja srca. Nisu li srca pripremljena, uzalud svi skupi darovi. Bit će samo nepotrebna potrošnja i ništa više. Imamo li dobro srce, drugi će nas prihvatiti i bez bilo kakvog dara.

Još od početka kršćanstva rabi se jedno te isto sredstvo za pripremu srca: ispovijed. Tijekom povijesti imala je različite oblike, ali je srž uvijek ostala ista: pomiriti se s Bogom, s drugim ljudima i sa samima sobom. Ne smiju vrijediti nikakva opravdanja da to ne učinimo ovih Božićnih dana. Isto se tako ne smije dogoditi da to učinimo samo

sada. Tko želi živjeti puninom kršćanskoga života treba se redovito ispovijedati, budući da smo neprestano izloženi raznim grijesima veće ili manje težine. Kraljica bi nam Mira rekla da se trebamo mjesečno ispovijedati. Jesmo li već to pomalo zaboravili? Prisjetimo se da što više nešto odgađamo, to nam je poslije puno teže to učiniti.

Ispovijed nas vodi prema obraćenju koje u nama potpuno učvršćuje našu odluku da ćemo živjeti kršćanskim, a ne bilo kakvim životom. Danas nas iz sredstava društvenog priopćavanja, koja su postala suvremenom propovjedaonicom, neprestano zasipaju tvrdnjama da je vjera osobna stvar i da to ne treba iznositi na vidjelo. Kao kršćani ne bismo trebali poslušati jedan takav govor, budući da nam Isus Krist kaže da budemo djelotvorni i da se ne smijemo dati smesti. Preko nas će izvesti obraćenje čitavoga svijeta, već će sada na ovoj zemlji svim ljudima darovati predokus kraljevstva nebeskog, a ne samo jednoga dana kada stignemo na nebesa. Stoga ne smijemo stajati po strani.

Oni koji su najviše pridonijeli razvitku našega ljudskoga života jesu sveci. Nisu to nikakvi istraživači ili razni krvavi osvajači i porobljivači tzv. divljih naroda. Sveci su svojom dobrotom znali ući u srce svakoga čovjeka i učiniti ga još više čovjekom. Na taj način širili su u njemu i preko njega ljubav, dobrotu, mir, zalaganje, pravednost... sve ono što svatko od nas želi imati. Stoga nas Kraljica Mira poziva biti takvima. Ona, naime, hoće da nas svojim priznaju i Bog i ljudi. Tada ćemo na kraju svojim priznati i mi same sebe, tako da ćemo živjeti sretni i zadovoljni okruženi ljubavlju i toplinom.

Nerazumno je o svemu ovome dugo razbijati glavu i pitati se kada ću početi. Nema takvog razloga zbog kojega već sada ne bismo krenuli putem svetosti. Naravno da ćemo pronaći tisuću razloga protiv ako to želimo. No, istina je da ćemo pronaći i tisuću i jedan razlog da to odmah učinimo ako smo dovoljno iskreni i otvoreni. Put je to, naime, prema spasenju, odnosno put prema raj. Kako ga možemo unedogled odgađati?

Sklopimo svoje ruke na molitvu i odjedanput će se svijet oko nas promijeniti. Ne će to više biti svijet na kojega ćemo neprestano galamiti i očekivati da nam odnekuda dođe neki drugačiji. Bit će to svijet kojega ćemo prihvatiti takvim kakav on jest, a onda nakon toga zasukati svoje rukave i prionuti njegovu uređivanju. Uspjeh ne će izostati.

BITI BLAGOSLOV

Draga djeco!

U ovoj božićnoj radosti želim vas blagosloviti svojim blagoslovom. Na poseban način, dječice, dajem vam blagoslov maloga Isusa. Neka vas on ispuni svojim mirom. Danas, dječice, nemate mira, a težite za njim. Zato vas sa svojim Sinom Isusom na ovaj dan pozivam: Molite, molite, molite, jer bez molitve nemate ni radosti, ni mira, ni budućnosti. Težite za mirom i tražite ga, a Bog je pravi mir.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Marija je naša majka. Istina je to koja se neprestano provlači kroz naše razmišljanje i kroz naš govor o Bogu. Rodila je Isusa našega Spasitelja i neprestano se brine za nas da bismo išli njegovim spasenjskim putem. Ako smo htjeli, njezinu brigu za nas mogli smo osjetiti nebrojeno puta u svomu životu. Na poseban način mogli smo to osjetiti preko događanja u župi Međugorje.

Ono što Marija kao naša majka najprije želi učiniti jest blagosloviti nas. Zna da ćemo prepušteni samima sebi odlutati s dobrog puta. Zbog toga želi da postanemo svjesni da će nas njezin zagovor pratiti kamo god budemo išli, samo ako to želimo. Na tragu je to onih starozavjetnih blagoslova kada glava obitelji blagoslivlja svoju djecu da bi imala sretan život. Time se izražava povezanost i blagohotnost jednih prema drugima. Red je uspostavljen i samo ako ga se držimo imat ćemo blagoslovljen život.

Kada nas Marija blagoslivlja, onda je to blagoslov koji nam ona posreduje. Njezin sin nas želi učiniti sretnima pa nas preko svoje majke blagoslivlja svojim blagoslovom. Naročito to želi učiniti u nekim svečanim vremenima, kao što su božićna. Tada je čovjek, naime, otvoreniji čuti i primiti Božju riječ. Takav je, naravno, ako je kroz ostale dijelove godine pokušavao ići Božjim stopama. Nije li to pokušavao teško će mu biti božićnih dana doživjeti nešto posebno,

otvoriti se malo više djelovanju Božjem. Bit će možda samo onaj tko će se izvanjski radovati, dok će njegova nutrina ostati prazna. Sličit će bogatom Zapadu kad božićnih dana kupuje, veseli se, daruje druge, ali ne ide u crkvu, ne ispovijeda se, ne moli se...

Ništa nas na ovom svijetu ne može ispuniti mirom ako to Isus Krist ne učini. Možemo ne znam koliko razmišljati o miru, pisati knjige, sazivati raznorazne konferencije..., bit će nam sve to uzaludno i bez pravoga ploda sve do onoga trenutka dok ne prepoznamo da do mira ne možemo doći samo svojim ljudskim snagama. Bog je stvorio mir, a zlo je stvorilo nemir. Zbog toga se do mira stiže molitvom, ispovijedanjem, odlaskom u crkvu, postom...

Kraljica nam Mira kaže da nemamo mira. To nadopunjuje time da kaže da primjećuje da pokušavamo doći do mira. Pitanje je sada samo na koji način? Odobravamo li današnju utrku u naoružavanju, služimo li se sredstvima društvenog priopćavanja koja su daleko od kršćanske civilizacije, podržavamo li i glasujemo li za političare koji se ne zanimaju za vjeru, prosvjedujemo li protiv svoje vlade koja možda ugnjetava druge narode...? Teška su ovo pitanja, ali je potrebno odgovoriti na njih. Ima ih naravno još i trebali bismo ih prepoznati. Nakon prepoznavanja pokušati nam je učiniti sve što je u našoj moći da bi se stanje popravilo.

Moguće je promijeniti svoju okolinu, ali to možemo samo ako molimo, kaže nam Kraljica Mira. Nije ovo prvi put da ona tako govori. Već mnogo puta čuli smo ove njezine riječi. Kako se odnosimo prema njima? Jesmo li već jedanput postali blagoslov za druge ljude ili neprestano želimo da se netko drugi brine za nas? Biti, naime, blagoslovljen znači u isto vrijeme i blagoslivljati druge, a ne samo uživati u svomu blagoslovu.

ZAUZETO DJELOVANJE

Draga djeco!

Pozivam vas ponovno na molitvu. Nemate isprike da trebate više raditi, jer priroda još spava dubokim snom. Otvorite se u molitvi. Obnovite molitvu u svojim obiteljima. Stavite Sveto pismo na vidljivo mjesto u svojoj obitelji, čitajte ga, razmišljajte i učite kako Bog ljubi svoj narod. Njegova se ljubav pokazuje i u današnje vrijeme, jer vam šalje mene da vas pozovem na put spasenja.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Uvijek se nekako ljutimo na vrijeme i kažemo da nam je ono krivo što nismo učinili nešto što smo namjerali. Međutim, pogledamo li malo bolje oko sebe shvaćamo da nam ono ništa nije krivo. Krivo nam je, ustvari, naše razmišljanje koje je išlo manje zahtjevnim putovima.

Ne može se nešto stvoriti u životu ako se zauzeto ne prione tome zadatku. Bit će muke i znoja, ali namjesto da ih neprestano spominjemo, radije pogledajmo što bi trebalo promijeniti da naša namjera bolje uspije. Kraljica nas mira uporno uči toj mudrosti. Ne donosi nam neke nove spoznaje koje bi trebalo naučiti i po njima postati velikim. Donosi nam ono što smo tisuću puta čuli, no, na našu žalost, nismo to i proveli u život. Imali smo jednostavno nekih prećih poslova.

U pravu je Kraljica Mira kad nam kaže da nemamo isprike za to što trenutno ne molimo. Izgovor da trebamo raditi, neozbiljan je izgovor. Tu njegovu neozbiljnost zorno otkriva priroda koja još spava. Netko će možda reći da ovaj prigovor stoji za one koji rade u poljodjelstvu, a za sve ostale je potpuno svejedno je li vani sunce ili nije. Ne bih se baš složio s takvima. Kada sunce ugrije, odjedanput više nemamo vremena za mnoge stvari, ma gdje radili. Ono u nama stvara novi život, različit od uspavane zime koja nam otvara i prostor i vrijeme. Znaju to umjetnici, znaju to ljudi koji razmišljaju i srcem, a ne samo svojom glavom.

Kada se molitva razlijegne našim srcima, onda ona postaju šira. Počinjemo doživljavati ljepotu oko sebe. Radujemo se danu koji je svanuo, pčeli koja je odnekuda došla na naš prozor, radujemo se prijatelju koji nam se javio brzoglasom. Zadubivši se u svu tu ljepotu prepoznavamo jedno lice koje se blago i nasmiješeno javlja iz nje: naš Bog. Nije negdje gore na nebesima beščutan i mrk, već je tu oko nas i neprestano nam pruža svoju ruku da bi nas izbavio iz naših zlovoljnih misli.

Nemojmo si umišljati da se Bog obraća samo nama i nikome više. Zacijelo da bi to godilo našoj taštini, ali ne bi bilo pravedno. Bog voli svakoga čovjeka istom ljubavlju i želi da svaki čovjek dođe do sreće i zadovoljstva. Zbog toga Sveto pismo govori o tome kako je Bog kroz povijest neprestano govorio nama ljudima. Iako je izabrao jedan narod i njega na poseban način vodio, to ne znači da je sve druge narode odbacio i učinio ih tuđincima. Htio se samo jednostavno preko nekoga objaviti svim ostalim ljudima i ništa više. Ta mi to ovdje u župi Međugorje vrlo dobro znamo. Nije Kraljica Mira na neki bezličan način progovorila čovječanstvu, već je izabrala određene vidiocce i određenu župu. Ne izdvajaju se oni nečim posebnim od svih drugih, ali Kraljica Mira je izabrala upravo njih takvi kakvi jesu. Preko njih je kasnije progovorila svima ostalima. I na kraju čitave ove balade svatko će odgovarati za to je li svoju ulogu dobro odigrao do kraja ili nije.

Štap o koji se Kraljica Mira oslanja u svome djelovanju jesu naše obitelji. Za nju one nisu svratište u koje uvečer navratimo, a ujutro iz njega odlazimo, već mjesto na kojemu se čovjek uči redu i radu. Zvuče zastarjelo ove riječi, ali one su istinite. Nema života bez reda i rada. Napredak koji to obezvrjeđuje ustvari je najcrnja zastarjelost. Davno je, naime, bilo onih koji su tako mislili proživjeti svoj život. No, samo su mislili. Oni napredni prihvatili su se reda i rada i stvorili budućnost za sebe i za sve druge oko sebe. Zna to dobro Kraljica Mira, pa pokušava da obitelji postanu gnijezdo u koje se vraćamo nakon svih naših životnih lutanja. U njoj bismo trebali vidati svoje rane, učiti se živjeti. U suprotnom

počet ćemo rabiti opojna sredstva ili ćemo činiti nešto drugo što je protiv naše sreće, te tjelesnog i duševnog zdravlja.

Jasno mi je da se ovakve riječi ne će naći u tiskovinama na mjestima gdje obično kupujemo svoje novine ili na radiopostajama koje obično slušamo. Naravno da ne govorim o sredstvima društvenog priopćavanja koja su se posvetila prenošenju kršćanske istine. Govorim o uljudbi u kojoj živimo i koja bi nam htjela odgovoriti na sva naša pitanja. A nekako joj to ne ide dobro od ruke. Hramlje u svojim nastojanjima, budući da se samo oslonila na svoj razum i ni na što više.

Onaj tko istinski živi svoje kršćanstvo ne hramlje u životu. Kroz sve nedaće koje mu se događaju, neprestano prosijava nada koja ga nosi. Zna sačuvati sebe i druge oko sebe od životne hladnoće i neuspjeha. Uspijeva i tamo gdje nitko drugi nije vidio uspjeha. On je jednostavno čovjek pobjede, čovjek koji se nikada ne predaje.

Kraljica nas Mira pokušava učiniti pobjedničkom skupinom. U trenucima smalaksalosti daje nam naputak kako pobijediti. Posve je jednostavan. Sveto pismo treba staviti u središte našega života. Pomaknule su ga odatle mnoge stvari u suvremeno vrijeme. Privukle su nas kao djecu svojim šarenilom i nesretni smo ako ih nemamo. Uvrijedit ćemo se ako nam netko kaže da smo njima zalučeni. A jesmo. Pogledajmo, naime, gdje nam stoji Sveto pismo. Možda se nalazi među svim drugim knjigama, možda na malo vidljivijem mjestu na kojemu skuplja prašinu, a možda ga uopće i nemamo. Stvarno, što je s našim Svetim pismom?

Od kada je napisano Sveto pismo napisane su još tisuće tisuća drugih različitih knjiga. No, još ni jedna nije uspjela poželjeti uspjeh kakvo je ono poželjelo. To je zbog toga što je Sveto pismo knjiga nad knjigama. Tek kada ga se dobro poznaje može se napisati dobra knjiga i što ga se više poznaje knjiga koja se piše jest sve bolja i bolja. Tko ne vjeruje neka se usudi preteći Sveto pismo.

Kraljica Mira svaku svoju poruku završava riječima: Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu! Kako ove riječi zazvučase u našem srcu?

RADOST BOLI

Draga djeco!

I danas sam s vama na poseban način, razmišljajući i živeći u svom srcu muku Isusovu. Dječice, otvorite svoja srca i dajte mi sve što je u njima: radosti, žalosti i svaki, pa i najmanji bol, da ga mogu prikazati Isusu, da On svojom neizmjernom ljubavlju zapali i pretvori vaše žalosti u radost svoga uskrsnuća. Zato vas pozivam, dječice, na poseban način sada, da se vaša srca otvore molitvi, da po molitvi postanete Isusovi prijatelji.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Lako se smiješiti ako naše srce nije obuzeto bolju. Međutim, ako jest, svaki se smijeh leđi na našim usnama, a želudac stišće u grč. Dani postaju tegobni, a noći besane.

Kraljica nas Mira u svojoj poruci uči kako izići na kraj s bilo kojom našom životnom bolju. Živjela je ona na ovoj zemlji i zna kako je taj život ponekada mučan. Najbolje je to iskusila onda kada su nevinog njezina sina Isusa Krista poput zadnjeg lopova pribili na križ. No, znala je da je nevin i to je bistrilo njezino srce. Spoznavala je da nijedna bol ne može uništiti čovjeka. Ona ga samo može pogoditi, budući da je na ovoj zemlji, i ništa više. Bol je u stvari naš put prema radosti, prosvjetljenje koje nam točno kaže kakav je život, kakvi su ljudi i stvari oko nas. Ako prihvatimo tu mudrost, bol će nas čistiti i u onome trenutku kada smo nevin i u onome trenutku kada smo svojom nesmotrenošću krivi za nju. Spoznat ćemo što nam je ubuduće činiti i prikupiti snagu više nikada nešto takvo ne napraviti.

Svoje radosti, žalosti, pa i najmanju bol ne možemo darovati bilo kome. Možda jednostavno ne će znati što s njima učiniti. Najbolje je ako ih darujemo onomu u koga imamo veliko povjerenje. Nama kršćanima tko može biti bliži od naša Majke Marije? Naročito toga bivamo svjesni kroz korizmeno vrijeme. Ona ono što smo joj darovali ne

će prezreti, već će prikazati svome Sinu, našem Stvoritelju. Božja blaga ruka tad će se spustiti na naše umorno čelo i zadovoljno ćemo odahnuti. Znat ćemo da se netko brine za nas, da nam netko želi pomoći i u našim najcrnjim danima. Tek smo poslije toga sposobni o sebi progovoriti i drugim ljudima koji se s nama druže ili su nam možda prijatelji. Zabrljaju li s teretom naše boli, ne će nas to toliko pogoditi. Bit će nam samo žao da su time zapravo sebi nanijeli veliku bol.

Isusovo je uskrsnuće oslobodilo svaku bol njezine tamne strane. Uz vjerske i duhovne vrednote koje nam je posredovalo pokazalo nam je da je nagrada za pravilno pretrpljenu bol velika radost. Nakon teških i tmurnih oblaka, svanjiva umiljato toplo sunce. Kakva samo ljepota! Šteta je ne otvoriti joj svoje srce i primiti je u svoje naručje kao nešto izuzetno dragocjeno.

Svaki put kad uranjamo u molitvu pomalja se ova ljepota. Bog je tada s nama i pokazuje nam put. Može nam se bilo što događati u životu, mi smo zadovoljni. Znamo da nema te boli koja može nadvladati ljepotu trenutka susreta s Bogom. Što je još važnije, taj je trenutak sve dublji što se više molimo svome Bogu. Divimo se bezgraničnosti Boga u kojega uranjamo, a sve naše rane što smo ih iz bilo kojega razloga usput pokupili jednostavno nestaju. Isplati se zato postati Isusov prijatelj i njegov suradnik na ovoj zemlji. Tada nam se, kao u djetinjstvu, pred očima otvara veliki i zanimljivi svijet u kojemu želimo živjeti.

MJESTO OBRAĆENJA

Draga djeco!

Pozivam vas na molitvu srcem. Na poseban način, dječice, pozivam vas da molite za obraćenje grješnika, onih koji mačem mržnje i svakodnevnim psovkaama probadaju moje srce i srce moga Sina Isusa. Molimo, dječice, za sve one koji ne žele upoznati ljubav Božju, iako su u Crkvi. Molimo da se obrate da bi Crkva uskrsnula u ljubavi. Samo ljubavlju i molitvom, dječice, možete živjeti ovo vrijeme koje vam je dano za obraćenje. Stavite Boga na prvo mjesto, onda će uskrsnuti Isus postati vašim prijateljem.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Kao kršćani bezbroj smo puta govorili o obraćenju ili smo slušali o tomu. Naravno da smo pristajali uz taj govor, ali ishod nije uvijek bio očekivan. Jednostavno se nismo obratili. Što je uzrok tomu?

Kraljica nas je mira nebrojeno puta pozvala na molitvu srcem. Njoj je to početak našega duhovnog života, onaj trenutak kada se potpuno odlučimo za svoga Boga. Nekada je to molitva u kojoj razmišljamo o sebi i o svojim pogriješcima, a nekada molitva u kojoj svome Bogu preporučujemo one koji nas okružuju. Time izlazimo iz sebe i postajemo još dublji i još mudriji nego što smo bili.

Na poseban način treba moliti za grješnike, one koji kažu da slijede Boga, a svojim životom to ne svjedoče. Namjesto svjetla i topline u sebi su upalili hladnoću i naše im molitve trebaju pomoći da ponovno nađu svoj izgubljeni put. Njihov život jest neprestano ranjavanje Isusova i Marijina srca. Isus i Marija ih, naime, vole i teško im je kada vide da ne razumiju tu njihovu ljubav. Okrenuli su se prolaznosti i od krhkih stvari pokušavaju napraviti štiti koji će ih štititi pred svakodnevnim poteškoćama. Naravno da je to uzaludan posao. Kada zbog svoga krivog usmjerenja dožive neuspjeh, ovakvi ljudi počinju okrivljivati sve druge, samo ne sebe. Krivi su im oni oko njih zato što ih, po njima, dovoljno ne razumiju, kriv im je Bog

koji kaže da ih voli, a, eto, ne pomaže im. U takvim trenucima najsmislenije im izgleda mrziti i psovati. Čini im se da im taj otrov uspješno liječi rane. Onaj tko to sve promatra sa strane primjećuje da ipak nije lako ustrajati u grješnom životu. Grijeħ čovjeka izjeda iz dana u dan, sve dok konačno ne postane ljudska olupina. No, unatoč grijeħu ljubav nas Božja neprestano poziva vratiti se na pravi put. Neki poslušaju taj zov i uspiju se vratiti, neki zajedljivo nastave dalje. Potrebno je, stoga, moliti za sve one u Crkvi koji tvrdoglavo idu naprijed putom grijeħa. Ovakvim svojim postupanjem kaljaju lice Crkve, čine da ona bude nevjerodostojna u očima onih koji ne vjeruju. Uzalud tada govoriti o uskrsnuću. Taj će govor izgledati poput bajki za malu djecu.

Zadaća je kršćana pomoći svojoj Crkvi neprestano živjeti uskrsnuće. Događat će joj se teške stvari, budući da je život na ovoj zemlji nesavršen, međutim bude li u sebi imala uskrsnu svjetlost uspjeh će i u najtamnijim trenucima pronaći pravi izlaz i pravi put. Na taj način bit će čudoredna snaga kojoj svi vjeruju. Ne će joj ovo donijeti neke zemaljske probitke. Zbog toga će je neki napasti. Svi oni koji rade loše ne žele da Crkva predstavlja bilo kakvu snagu. Ako je ona to, onda nas poziva na izvor te svoje snage. A to nije baš uputno kada se želi grijehiti. Da Crkva ne bi smetala, potrebno ju je napadati u sredstvima društvenog priopćavanja, potrebno ju je prikazati kao zaostalu i kao nesuvremenu. I, kažu, nastupit će tada mir.

Današnji je papa Ivan Pavao II. itekako suvremen, pa ipak ne sluša isprazna zanovijetanja, nego nastoji propovijedati mudrost evanđelja i njime graditi odnose na ovoj kugli zemaljskoj. On je dobro razumio što Bog misli kada traži od nas da se obratimo. Zacijelo to nisu raznorazni programi zvučnoga imena na čijoj se izradi dobro zarađuje, već je to promjena srca. To je, naime, ono pravo mjesto gdje se treba dogoditi obraćenje. Dogodi li se ono samo u našoj glavi, ništa se dogodilo nije. Previše je, zaista, danas onih koji samo govore o obraćenju naše ljudske pameti. Ponekada to pokušavaju postići i nasilnim sredstvima. Naravno da je neuspjeh zajamčen.

Navješćivanjem obraćenja srca Kraljica nas Mira dovodi svome sinu i zorno nam pokazuje da nam je on prijatelj. Poslije toga ne trebamo se ničega više bojati, sve ide sigurnim stazama.

IZGLED

Draga djeco!

I danas vas pozivam na molitvu. Dječice, budite radosni nositelji mira i ljubavi u ovom nemirnom svijetu.

Postom i molitvom svjedočite da ste moji i da živite moje poruke. Molite i tražite! Ja molim i zagovaram vas pred Bogom da se obratite, da vaš život i vaše ponašanje uvijek bude kršćansko.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Kamo god se osvrnuli opažamo da ljudi mnogo polažu na svoj izgled. Pokušavaju se lijepo odijevati, stanovati u lijepim kućama, voziti se u dobrim vozilima, služiti se lijepim rječnikom. Da bi to postigli, spremni su potrošiti mnogo novca i mnogo vremena. Naravno da svi u tome jednako ne uspijevaju, ali je namjera tu.

Razmišljajući o poruci Kraljice Mira stekao sam dojam da i ona itekako polaže važnost na ljudski izgled. Budući da nas voli, pokušava nas naučiti kako najlakše stići do izgleda kojim ćemo biti zaštićeni i prepoznatljivi. Time se, naizgled, približava općeprihvaćenom mišljenju. Međutim sredstva koja rabi ne izgledaju nimalo slična onima iz našega svakodnevnog života.

Kraljica Mira polazi od molitve kao temelja na kojemu će dalje graditi naš ljudski izgled. Toliko je ona to puta već rekla, ali se i nadalje ne umara. Očito da taj poučak još nismo shvatili do kraja. Još ima premalo pojedinaca koji se redovito mole, još ima premalo obitelji u kojima je molitva kruh svagdanji, još ima premalo zajednica koje povezuje molitva. Namjesto toga vlada neko drugo mišljenje koje brzo nestaje poput mjhura od sapunice, da bi se ubrzo pojavilo neko novo i tako se isti točak neprestano vrti. Molitvom je moguće zaustaviti taj nemilosrdni točak i stvoriti ozračje u kojemu je lijepo živjeti, ozračje koje svima daje dobar izgled.

Molitvi je pridružen i post ili, suvremenim rječnikom

rečeno, dijeta. Iako je taj rječnik suvremen, pogriješan je. Dijeta i post itekako se razlikuju. Dijetom pokušavamo dotjerati naš vanjski izgled, ne jačajući našu volju koja nas je dotjerala do toga. Post naprotiv jača našu volju, čisti nas iznutra da bismo nakon toga bili očišćeni i izvana. Netko tko je iznutra očišćen jednostavno ne može biti nečist vani, dok je moguće da netko tko je izvana čist unutra bude uvelike nečist ili potpuno nečist. Post je punina, a dijeta tek blijeda slika čistoće.

Svrha posta i molitve zacijelo nije da bismo se obnovljeni pojavili na nekom primanju gdje ćemo se pohvaliti kako smo u tomu uspjeli. Drugi bi nam, valjda, pritom trebali na svemu tomu zavidjeti. Post i molitva imaju svrhu pripremiti nas na naše svakodnevno svjedočenje. Kažemo da smo kršćani i da volimo svoga Boga. Kad bismo imali mogućnost izići iz samih sebe i tada pogledati svoje ponašanje i govor, bismo li mogli reći da smo uistinu kršćani? Možda bismo se iznenadili kako stvari stoje.

Svaka majka voli svoju djecu, pa tako i Kraljica Mira voli sve nas. Nije važno tko smo i što predstavljamo u životu. Ona nas želi pokrenuti naprijed. Najbolje sredstvo jest obraćenje. Iako je, naime, nešto reći, nešto obećati, ali je puno teže to i učiniti. Obraćenje jest onaj trenutak kada sav svoj govor i sva svoja obećanja počinjemo pretvarati u djela. Strpljivošću stvaramo novi izgled svoga postojanja na kojemu će nam svi zavidjeti, a nama će biti drago da nam zavide. Postigli smo svrhu svoga života, postali smo suradnici Božji na ovoj zemlji, širitelji njegova kraljevstva.

Lijepo je steći izgled koji je Bog za nas namijenio. Ništa ga ne može pokvariti osim nas samih. Mogu se na nas nabacivati ne znam kakvim blatom, ništa nam ne mogu. Naš izgled ostaje poput svjetionika u oluji. Svijetlit će svima onima koje susrećemo. Prepoznat će da smo u svojoj duši upalili radost, a ne mrak. Mir koji će iz nas strujati grijat će njihovu dušu tako da će spoznavati korak po korak da se jedino s Bogom isplati graditi svoj život. Svaka druga gradnja jest samo pokušaj i ništa više. Uzalud su i sva učena razglabanja o tome da je pravo spoznavanje jedino

naslućivanje u mraku. Nikada ne će uspjeti pobiti izgled razvidnosti, ono kada ti se čini da ti je sve jasno, a odmah nakon toga otkriješ da se iza te prividne jednostavne jasnoće krije duboko bogatstvo. Potvrdila su nam to velika umjetnička djela kroz povijest. O današnjima ne ću govoriti, budući da bismo najprije trebali razjasniti načela po kojima je nešto danas prozvano velikim.

Izgled koji nam preporučuje Kraljica Mira lijek je za ovaj suvremeni nemirni svijet. Taj izgled nikoga ne napada, nikoga ne izaziva, nikomu ne prijete. Miran je i tih, ali prepun bogatstva. Lijepo bi bilo kada bi bio baš naš. Istina je da ne bi tako lagano prošao na nekoj modnoj pisti, ali nisu ni modne piste, valjda, zadnje mjerilo svih stvari.

ZAGLEDANOST

Draga djeco!

I danas vas pozivam da se obratite i čvršće vjerujete u Boga. Tražite, dječice, mir i molite na različite načine, a niste još dali svoje srce Bogu da ga on ispuni svojom ljubavlju. Eto, zato sam s vama, da vas poučim i približim Božjoj ljubavi. Ako Boga ljubite iznad svega, bit će vam lako moliti i otvoriti mu srce.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Tjelesna se sljepoća još nekako i da podnijeti, ali je ona duhovna teret koji nas ustrajno izjeda. On može biti veće ili manje težine, svejedno nam ne da pravilno koracati naprijed. No, moguće ga je se riješiti uz Božju pomoć.

Pristup

Kraljica Mira neprestano bdije uz one koji su joj povjereni. Ne odmiče se od njih ni onda kada odlutaju, kada zaborave tko su i što žele. A događa se to. Znamo to iz našega osobnog iskustva. Poput djece pođemo za suvremenim šarenim balonima i onda se jednostavno izgubimo. Zamaglili nam se put nazad, počnemo se plašiti, ljudi nam prestaju biti prijateljima.

Mnogo nas je puta Kraljica Mira upozoravala na sve to. Govorila nam je da neprestano tražimo prave vrijednosti, a ne privid. Htjela je od nas učiniti jake ličnosti, one koji uzdignute glave hode ovim svijetom. Njezina je namjera pomoći nam promijeniti ovaj svijet da on ne bi bio hladan i nepristupačan. Zbog toga izgovara riječi: »I danas vas pozivam...«. Hoće nas povesti naprijed, otvoriti nam oči za sve dobro što je oko nas. Na taj način spasit ćemo sebe i spasit ćemo druge oko sebe od uzaludnosti življenja.

Ono što na početku trebamo učiniti jest obratiti se. Možda ćemo reći da smo to već davno učinili. Pogriješit ćemo. Bila je to samo, naime, naša odluka, ali jesmo li se obratili, druga je priča. Obraćenje zahtijeva neprestani napor. Tek kada dođemo svome Gospodinu moći ćemo

reći da je taj hod završen i moći ćemo vidjeti što smo učinili. Tijek povijesti spasenja pokazuje nam ovu neprestanu usmjerenost. Najprije proroci pozivaju na obraćenje, poslije toga dolazi Bogočovjek Isus Krist, nakon njega Crkva koja nastavlja njegovo djelovanje. Svi neprestano izgovaraju poziv »obratite se«. Potrebno je to stoga što se nalazimo na ovoj nesavršenoj kugli zemaljskoj. Kolikogod htjeli ostati čistima, događa nam se da se zaprljamo, da počnemo razmišljati na materijalistički način. Naša vjera u Boga zbog toga počinje slabiti, magle nam počinju zaklanjati vidike. Nema nam, stoga, druge nego spoznati u kakvom smo stanju i vratiti se našim izvornim vrijednostima.

Stanje

Spoznavši što nam to poručuje Kraljica Mira možda smo već odavno počeli moliti ili smo to učinili u posljednje vrijeme. Odlazimo možda i na posebne susrete u molitvenim skupinama, idemo na hodočašća..., ipak primjećujemo da nešto ne ide. Nemamo u sebi onaj potrebni mir za koji nam svi kažu da dolazi preko molitve. Naša molitva je suha, beživotna, prisiljavamo se da joj se kao takvoj radujemo.

Ne treba previše umovati i tražiti razloge takva stanja. Svoje srce jednostavno nismo dali Bogu. Mi to jesmo pokušali, ali nismo učinili. Povelili smo se za primjerom uljudbe u kojoj živimo. Sve je u njoj na površini: kada o nečemu govori, ne prodire u srž stvari već ostaje na prvim dojmovima; kada o nečemu pjeva, ostaje na zaglušnosti; kada nešto gleda, ne shvaća što se to pred njom nalazi. Nije ona nesposobna djelovati i na drugačiji način. Međutim, ona se boji toga drugog načina, budući da ne priznaje Boga i slijedom toga sve one dubine koje Bog donosi sa sobom. Da bi zavarala druge i uvjerila ih u svoju ispravnost, neprestano govori o načinima koji su potrebni da bi se stiglo do nečega. Tako, da bi se stiglo do mira nije potrebno da se čovjek iznutra očisti, već je potrebno da ima ispravan način pristupa. Izmišljaju se raznorazna predavanja, stručni skupovi, stvaraju udruge, ali sve je to

uzalud. Čovjek se izgubi na izučavanju svih tih potrebnih putova, namjesto da je odabrao onaj koji mu se čini najboljim i otvorena srca krenuo naprijed. Razumljivo nam je kada to učine oni koji ne vjeruju u Boga, ali kada to učine vjernici, nije nam to baš tako razumljivo.

Kada svoje srce predamo Bogu na nama najjednostavniji način, on će ga ispuniti ljubavlju. Taj način ćemo razumjeti i bit će nam poput oslonca u životu. Mijenjajmo ga samo u onome trenutku ako smo se uvjerali da smo pronašli bolji. Ne gubimo vrijeme u pustom traženju molitvenog načina. Bog nas razumije i kada mu kažemo nekoliko riječi, važno je samo da dolaze iz srca. On će nas tada povesti za ruku i pokazivati nam nove načine molitve koji će nas još više približiti njemu. Shvatit ćemo njegovu ljubav i njezinu ulogu u našem životu.

Ne će danas svi reći da mole, ali će gotovo svi reći da traže mir. Bilo kakav da je, svaki će čovjek reći da je za mir. Govor o miru postao je zadnji modni krik. Tako se u prosvjednim povorkama mogu zajedno naći i vjernici i bezbošci, pripadnici crkvenih udruga, kao i pripadnici komunističkog načina razmišljanja, demokrati i oni koji naginju totalitarizmu... Mir ih je sve okupio. No, u takvom šarenilu vjernici ne bi smjeli dopustiti utopiti se i svoju dubinu zamijeniti za plitkost govora o načinima za postizanjem mira. Trebali bi u stvari pomoći drugima da otvore oči i spoznaju da se samo ljudskim snagama ne može ništa učiniti. Uspjeh je zajamčen tek kada se udružimo s Bogom koji nas je stvorio.

Odluka

Možemo mi i ne poslušati svoju Kraljicu mira. Namjesto da budemo zagledani u njezine riječi, možemo biti zagledani u riječi koje nam se na različite načine posreduju s mnogih strana. I te su riječi lijepe, barem naizgled. No, ako želimo stići do dubinskog odgovora na svoj život, počni nam je putom kojim nas zove Kraljica Mira.

Danas se mnogo govori o ljubavi. Bilo koje sredstvo društvenog priopćavanja otvorili, zasipa nas taj govor.

Ljubav je polazišna i ishodišna točka. Ne bih sada govorio o tome o kakvoj se sve ljubavi govori i na kakve sve načine. Ipak, ni najljepši govor o ljubavi ne dotiče onu dubinu koju ona dobiva kada joj se pridoda pridjev Božja. Tek se, naime, tada shvaća što je ljubav i kako je se može živjeti u svome svakodnevnom životu. Iz ljubavi Božje izvire i ova naša nesavršena ljudska ljubav, sva ona ljepota koja se u njoj dotiče.

Kraljica nas Mira želi poučiti Božjoj ljubavi. Ovisi o nama hoćemo li biti dobri đaci ili ćemo dopustiti da sav taj govor prođe mimo naših ušiju. Ne želi da svoje biće usredotočimo na njezinu osobu, da ona postane slavna u našim očima. Njoj je dovoljno to što ćemo shvatiti tko je Bog i što ćemo mu se približiti. Znam da je to različito od onoga što nam pruža današnji način razmišljanja koji u svakom djelovanju traži osobnu korist i proslavljanje. No, jedino je ovo ispravan način. Omogućuje nam živjeti u punoj slobodi i punoj ljubavi s našim Bogom. Kraljica nas Mira želi tomu što prije naučiti. Vrijeme prolazi, a ima mnogo dobra koje se može učiniti. To dobro želi posredstvom nas teći drugima, a ne završiti samo u nama. Dok teče našim bićem, potpuno nas mijenja i donosi nam sve ono najljepše što možemo poželjeti.

Ima zagledanosti koje zasljepljuju, ali ima i zagledanosti koje od slijepa čovjeka čine onoga koji vidi. Tjelesne oči tu ne igraju najvažniju ulogu. Do nas je što se s nama događa. Možda ne vidimo unatoč dobru zdravlju, unatoč svemu znanju što ga imamo? Kamo smo trenutno zagledani? Što nas to tako privlači da smo spremni sve ostaviti i poći samo za tim? Da dalje ne nabrajam. Možemo li pokušati zagledati se u pravom smjeru, pa makar svi oko nas činili drugačije?

PUTOVANJE

Draga djeco!

Danas vam zahvaljujem što živite i svojim životom svjedočite moje poruke. Dječice, budite jaki i molite da vam molitva dadne snagu i radost. Samo će tako svaki od vas bit moj i ja ću ga voditi putem spasenja.

Dječice, molite i svjedočite svojim životom moju nazočnost ovdje. Neka vam svaki dan bude radosno svjedočenje Božje ljubavi.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Zahvaljujući suvremenim tehničkim postignućima već smo se naučili prevaljivati kao od šale velike razdaljine. Tako smo došli do onoga o čemu je čovjek oduvijek sanjao. Htio je izići iz svoje zatvorenosti i ponuditi se drugima s bogatstvom koje nosi u sebi. Bilo je, naravno, i drugačijih htijenja, ali nije to ono najvažnije.

I na duhovnom polju čovjek pokušava prevaljivati velike razdaljine. Opet su mu potrebna određena pomagala. U ovo suvremeno vrijeme Kraljica Mira nam je svima ponudila ta pomagala. Govori nam o njima svaki dan, poziva nas da već jedanput otvorimo oči i da prepoznamo da su tu. Tko se usudi zapućuje se na put koji nam otvara široka prostranstva s neizmjernim bogatstvom.

Zahvala

Božji govor preko Kraljice Mira nije ostajao bez odjeka u srcima ljudi. Već od samoga početka otvarali su svoje srce tome govoru. Nastojali su stoga u potpunosti živjeti sve ono što im je Kraljica Mira govorila. Netko je uspijevao više, netko manje. No, želja je bila tu. Ljudi su prepoznali da se ne može živjeti sam i da najveće bogatstvo nije ono vidljivo što imamo u svojim rukama.

Zbog svega ovoga Kraljica je Mira osjetila potrebu reći hvala svima onima koji su je poslušali. Nije se zacijelo time

ponizila, već se pokazala u svemu svome bogatstvu. Htjela nas je naučiti drugačijemu ponašanju od našega uobičajenoga.

Mi ljudi počesto kažemo hvala samo onome koga osjećamo iznad nas i tko bi nam opet nekada mogao trebati. Od ostalih tražimo da nas slušaju i nema se tu što govoriti. A mnogo štošta bi se moglo promijeniti u nama i oko nas kada bismo znali biti samo malo zahvalniji. Oni koji s nama žive svaki dan bili bi nam itekako zahvalni. Mogli bi se opustiti i ne osjećati strah pred nama već ljubav koja struji iz nas prema njima. Počeo bi tada vladati onaj mir o kojemu neprestano govori Kraljica Mira. Ne bi nam trebao neki drugi govor, razumjeli bismo kako je lijepo živjeti kada ti drugi kraj tebe nije takmac.

Lijepo je da nam i naša zapadna uljudba govori o primjeni riječi hvala. Izrasla je, naime, ta uljudba na kršćanskim temeljima i htjela to ili ne ima u sebi kršćanskoga sadržaja. Svojim kršćanskim životom doprinijet ćemo da se taj sadržaj ne istopi, nego da postane još više prisutan. Naravno da ne bi bilo loše da naša zapadna uljudba opet postane kršćanskom. Ne bi tada svojim tehničkim dostignućima prijetila čitavome svijetu, već bi bila na pomoć i dobar suputnik svim ljudima na ovoj zemlji.

Štap na putu

Svaki put umori i zato je potreban štap koji će pružiti odmor našim umornim kostima. Kršćanstvo nam ga je od početka nudilo u obliku molitve. Čini to i Kraljica Mira. Molitva nas, naime, čisti od sve prljavštine što smo je skupili tijekom našega putovanja. Tako očišćene predaje nas Bogu koji nas je stvorio i koji bi nam neprestano htio pomagati.

Postalo je dosadno ponavljati, ali je potrebno ponovno reći da se molitva nalazi u krizi. Ne mole dovoljno pojedinci, ne moli dovoljno naša kršćanska zajednica. Daleko bi nas odvelo razmišljanje zašto je to tako. Važnijim mi se sada čini upitati se što činiti u ovome trenutku. Odgovor je tako

jednostavan i tako težak. Treba se početi moliti. Tko poslušā postat će mu to jednostavnim, tko se bude krzmao postajat će mu to sve težim i težim.

Da bismo se zaputili putem molitve, ne trebamo slušati uobičajeno mišljenje oko sebe. Uvriježio se nažalost stav da ono što kaže većina jest ono što bi trebalo održavati. To tako može biti samo u političkim izborima, ali ne i u našem razmišljanju. Svoj osobni stav izgrađuje se u skladu sa svojom savješću. Zbog toga kao kršćani imamo tu čast da izgrađujemo prave odnose i pravi način razmišljanja oko nas. Bog je na našoj strani i ako ga budemo slušali ići ćemo pravim smjerom.

Iz poruke u poruku Kraljica Mira govori o molitvi. Taj nam govor jasno kazuje kakvu joj važnost pridaje. Zahvaljujući tome mnogi su u Međugorju naučili moliti i mnogi su se vratili molitvi. Izrekli su to kroz nebrojena pisana i nenapisana svjedočanstva. Na taj način ispunili su se snagom i radošću. I dalje su nastavili živjeti u svome mjestu, raditi na istim radnim mjestima, ali je sada to bilo nešto drugo. Životne poteškoće više nisu bile nepremostive prepreke, već škola, istina naporna, koja ih je poučavala životnim mudrostima. Poput zdenca punili su se životnim sokovima i kao takvi bili na dobro i sebi i drugima.

Smjer putovanja

Tko poslušā Kraljicu mira postaje njezinim, kako to ona lijepo kaže u poruci. Prekrasno je čuti taj izričaj. Ne događa nam se baš često da nas svojim naziva netko tko je mnogo iznad nas. Da bi se nešto slično dogodilo među nama ljudima, potreban je zaista neki veliki razlog. Kraljica Mira to čini samo iz ljubavi. Bila je na ovoj zemlji, zna što je zemaljska muka, zna kakvu imamo potrebu za ljubavlju, voli nas i prirodno je da nas nazove svojim.

Po načinu našega življenja prepoznaje se jesmo li shvatili i prihvatili ponudu Kraljice Mira da možemo biti njezinima. Nije važno što kažemo svojim usnama, već je važno kako svjedočimo o Bogu čitavom svojom ličnošću. Kraljica nas

Mira strpljivo uči kako iz dana u dan postajati drugačijima i postajati boljima. Ne stječe se obraćenje preko noći. Ono je put kojim uporno treba ići da bismo na njegovom kraju uživali u bogatstvu koje nam donosi. Iskušanja će neizostavno biti, ali ih treba pobijediti svojom vjerom.

Događaji u župi Međugorje već su od samog početka nadrasli mjesto u kojemu su se odigrali. Željni istine i svega onoga dobra ljudi su grnuli u ovo maleno mjesto. Kraljica se Mira nije time zbunila. Došavši povesti nas putem spasenja, korak po korak ostvarivala je svoje namjere. Iako je uvijek govorila svemu svijetu, na početku svojih ukazanja najprije se posvetila vidiocima. Govorila im je iz dana u dan i učila ih kako biti njezinim svjedocima i suradnicima. Kada je zaključila da je ostvarila tu svoju namjeru, počela se obraćati župi Međugorje. I njoj je govorila iz dana u dan. Plodovi su bili očiti. Ta župa postajala je drugačijom i više nikada ne će moći reći da nije čula govor Kraljice Mira. Može ona to nekada i zanijekati, ali ostaje istinitost događaja, istinitost međusobnog susreta. Na kraju je Kraljica Mira progovorila i čitavom svijetu. Htjela ga je učiniti svojim i istrgnuti ga iz svih njegovih zabluda. Do dana današnjega još traje taj govor. Svakoga mjeseca Kraljica Mira upućuje svoju poruku čitavom svijetu. Plodovi su vidljivi. Mnogi su se u svijetu obratili i vratili se sa svoga zlog puta. Na taj način čovječanstvo se spašava i što je više onih koji vjeruju Kraljici Mira, to je sve manje zla na ovome svijetu.

Zlo je, nažalost, svjesno što čini Kraljica Mira. Zbog toga pokušava na različite načine zaustaviti taj govor. Ratovi koji su prohujali ovim krajevima zacijelo su jedan od pokušaja da se zaustavi sav taj govor. No, uspjeha nije bilo, budući da je uvijek bilo onih koji su molili i koji su bili spremni svjedočiti Marijinu nazočnost u župi Međugorje. Svakim danom to svjedočenje prodire sve više i više u povijest svijeta na raznorazne načine. Rijetko su to neki izvanredni događaji. Uostalom, ni događaji u Međugorju nisu neka predstava. Oni su samo nastojanje da se ponovno oživotvori ono što smo kao kršćani oduvijek

trebali činiti. To nas dovodi do zaključka da možemo uspješno svjedočiti o Kraljici Mira bez obzira na svoje sposobnosti, na škole koje smo završili, mjesto na društvenoj ljestvici.

Kraljica nas je Mira uputila na put. Prostranstva su pred nama. Dok ovo pišem promatram Križevac. Poput mravi ljudi u daljini idu stazama kojima su mnogi prošli. Oni su zacijelo shvatili na kakvo ih to putovanje Kraljica Mira želi što prije uputiti.

BISTRINA IZVORA

Draga djeca!

I danas se radujem s vama i sve vas pozivam na molitvu srca. Pozivam vas, dječice, da ovdje sa mnom zahvaljujete svi Bogu za milosti koje vam preko mene daje. Želim da shvatite da ovdje želim ostvariti ne samo mjesto molitve nego i susret srdaca. Želim da se moje, Isusovo i vaše srce pretvore u jedno srce ljubavi i mira. Zato, dječice, molite i radujte se svemu što Bog ovdje čini, unatoč tome što sotona izaziva svađu i nemir. Ja sam s vama i sve vas vodim putem ljubavi.

Hvala vam što ste se odazvali mom pozivu!

Postalo je znakom prestiža govoriti o zaštiti čovjekova okoliša. Svatko tko imalo drži do sebe upinjat će se dokazati da on nije onaj tko zagađuje okolinu oko sebe i neuljudno se ponaša. Možda će poduzeti i određene korake. Međutim, u svemu tomu govoru neprestano se gura u stranu i govor o zaštiti duhovnog okoliša. Naravno da je lijepo i potrebno imati zdravu prirodu, ali je još ljepše i još potrebnije imati zdrav duh. Tko ga ima ne će se usuditi prljati okolinu oko sebe.

Mnogo toga je već rečeno o govoru Kraljice Mira. Ja bih ga nazvao i zaštitom duhovnog okoliša, pokušajem da se pročisti izvor u nama da bi ponovno bio bistar i davao nam duhovno i tjelesno zdravlje. Ne čini ona to zbog prestiža, nego jednostavno zato što nas voli, kako to kaže u mnogim svojim porukama.

Otvaranje vrata

Ne mijenja se čovjek preko noći. Čak ni oni koji nakon grješnog života prosvijetljeni Duhom Svetim odjedanput odluče drugačije živjeti. Može se odluka donijeti, ali treba ustrajno koracati naprijed da bi se ta odluka i ostvarila unatoč preprekama našega svakodnevnog života. Odluka živjeti drugačije jesu samo otvorena vrata u drugačiji život.

Isus nas je Krist neprestano pozivao i neprestano nas poziva da svoje odluke potkrijepimo i svojim molitvama. Slabi smo i krhki i zbog toga ne možemo sve ostvariti svojim snagama. Molitva nas čini sličnima Božjoj slici u nama i prenosi nam Božji govor. Nismo nezanimljivi svome Bogu. On nam se neprestano raduje kao najboljim prijateljima. Nerazumno je stoga ne otvoriti mu svoje srce i ne dopustiti mu da nam se približi. Kada se molimo, onda smo ljudi u najvećem značenju te riječi, onda smo kršćani koji mijenjaju sebe i svijet oko sebe. Takvi ćemo voljeti sve ono što je naše, ali u isto vrijeme i sve ono što pripada drugima. Samo sebičnjaci sebi priskrbljuju određena prava koja u isto vrijeme uskraćuju drugima. Takvi ako se i mole, mole se samo svojim razumom. No, naputak je Kraljice Mira da bismo se trebali moliti srcem. Tek tada sposobni smo na pravi način uporabiti i naš razum, učiniti da on ne bude hladno sredstvo kojim se neprestano služimo.

Kraljica je Mira spremna neprestano se radovati s nama. Lijepo joj je biti u našem društvu. Htjela bi s nama izgraditi jedan bolji svijet u kojemu ćemo živjeti do onoga trenutka kada ćemo poći prema drugoj domovini. Ona je poput naše dobre susjede na koju se uvijek možemo osloniti. Nažalost, zaboravimo da je sve to baš tako. U svojoj žurbi nemamo vremena čuti što nam to poručuje Kraljica Mira, njezine riječi pročitamo kao i svaku drugu vijest i zaboravimo. Dopuštamo jednostavno sebi život oko sebe smatrati potrošnom robom, namjesto da se zaustavimo nad onim što je dobro. Idemo svijetom zatvorenih vrata svoga srca. A Kraljica Mira i svi dobri ljudi neprestano kucaju na njih da ih otvorimo.

Gozba

Sjećamo se dobro onoga svetopisamskog izvješća o gozbi u Kani Galilejskoj na kojoj su bili Isus i Marija. U jednome trenutku mladoženji je prijela velika sramota. Međutim, spasila ga je Marija svojim zagovorom kod svoga Sina. Gozba se mogla nastaviti.

No, nije sve ovo samo jedna lijepa pripovijest i ništa više. Marija i danas zagovara ljude kod svoga Sina. Sada to više nije pojedinac, nego svatko od nas. Jasno nam kaže da to čini u župi Međugorje. Od jedne obične župe pretvorila ju je u župu u kojoj se neprestano slavi gozba. Skupila nas je sa svih strana svijeta i svakog pojedinog od nas učinila glavnim na toj gozbi. Dobro pazi na nas da se ne bismo osramotili i dali povoda ljudima da poslije o tome pričaju. Naravno da ona pomaže ljudima i na svakom drugom mjestu na ovoj kugli zemaljskoj, ali u međugorskoj župi to čini na poseban način.

Jadan je onaj tko se ne zna zahvaliti za dobročinstvo koje mu je učinjeno. Svojom nezahvalnošću dokazuje da ništa nije shvatio od života oko sebe. Usredotočio se samo na sebe i misli da se sav svijet vrti oko njega. Naravno da to nije tako. Zbog toga svatko onaj tko se zna zahvaliti i Bogu i ljudima za učinjena dobročinstva, zna ispravno živjeti. Otvara svoje srce svim dobronamjernicima i s njima neprestano slavi gozbu života. Ne širi oko sebe očaj i beznađe, već nadu u bolje sutra, novi početak koji će nas izvući iz životnih poteškoća. Takvoga svatko voli i svatko ga želi susresti. Ne doživljava ga kao naporna čovjeka, već kao onoga tko nam otvara neke nove vidike u životu.

Susret

Kada nam Kraljica Mira preporučuje moliti se, onda nam ona ne izdaje zapovijed koju trebamo provesti, a na koju ona može zaboraviti. Molitva shvaćena Gospinim rječnikom jest put do susreta. Naše srce susreće se s njezinim i s Isusovim. Tako nastaje susret koji ne će promijeniti Kraljicu Mira i Isusa, ali hoće nas. Shvatit ćemo bolje što bismo kao ljudi trebali činiti na ovoj zemlji i kako bismo se trebali ponašati. Postat ćemo oni koji naprijed idu pravim putem.

Uljudba u kojoj živimo ne vodi nas uspješno naprijed. Nažalost, živimo u uljudbi koja se krivo naziva naprednom. Ono prema kamo nas ona pokušava odvesti već je davno viđeno. Još od svoga početka čovjek se pokušavao osloniti

na ono tvarno da ga to zaštiti, natjecao se međusobno s drugima oko sebe, odbacivao ćudoredni i Božji zakon i još tisuću drugih stvari. Zbog toga današnju uljudbu s pravom možemo nazvati zastarjelom. Pokušava u nama očuvati neka naša davna ponašanja. S druge strane Isus nam Krist donosi ono što je suvremeno i napredno. Uči nas kako u nama prevladavati ona stara stanja i doći do novih iskustava i životnih ponašanja. Gospa mu se pridružuje u svemu tomu htijući da već jedanput shvatimo da prave vrijednosti nisu šarene krpice i kuglice, već ustrajan hod naprijed prosvijetljen Božjim svjetlom.

Poslušamo li svoju Kraljicu Mira naše srce otvorit će se ljubavi i miru. Ne ćemo sebi dopustiti bilo koga mrziti, već ćemo druge ljude susretati kao svoju braću i sestre, kao one koji su nam jednaki. Nakon toga nastupit će u nama mir koji ćemo prenositi drugima oko sebe. Svakodnevno to možemo vidjeti na primjeru onih koji dolaze u župu Međugorje. Među njima na poseban način na mladima koji se u Svetišću Kraljice Mira okupljaju svake godine krajem srpnja. Naš ljudski govor o ljubavi i miru, uspješno pretvaraju u Božji govor o ljubavi i miru. Ne žele od riječi »ljubav« i »mir« stvoriti nikakvu ideologiju, već ih jednostavno sprovode u život.

Prepreke

Zlo se ne miri s onim što Bog preko Kraljice Mira čini u župi Međugorje. Na različite načine pokušava omesti Gospin govor. Nekada pokušava ljudima nametnuti mišljenje da je sve to samo jedna velika prijevarena, nekada da su oni preko kojih Gospa to čini potpuno toga nedostojni, nekada da Gospa treba riješiti sve nagomilane probleme u Crkvi i društvu, nekada... Teško je to i nepotrebno sve nabrajati. Radije treba odbaciti jedan ovakav govor i prionuti mijenjanju svoga života po napatku Kraljice Mira.

Svađa i nemir nikada ne će doprinijeti rješavanju bilo kakvih poteškoća. Treba ih odmah spriječiti. Čak to priznaju i današnji vlastodršci. Istina, počesto je to njihovo priznanje

samo jedna obična zajedljivost. Nakon što dopuste da se zlo prospe i da pomoću njega postignu neke svoje ovozemaljske probitke, kasnije govore da su pogriješili što ga nisu odmah zaustavili. No, ne kaju se za to i nitko ne snosi bilo kakvu odgovornost, već isti i dalje nastavljaju sa svojim bezbožničkim ponašanjem.

Srećom, Kraljica je Mira među nama. Kao pojedincima i kao narodima mogu nam svašta činiti, ali nas nikada ne će uništiti ako smo sa svojim Bogom. On u nama stvara bistrinu, snagu i mir. U mutna i teška vremena znamo što nam je i kako činiti.

GAŠENJE TAME

Draga djeco!

I danas vas pozivam da u bojama prirode slavite Boga Stvoritelja. On vam govori i preko najmanjeg cvijeta o svojoj ljepoti i dubini ljubavi kojom vas je stvorio. Dječice, neka vam molitva izvire iz srca kao svježa voda na izvoru. Neka vam pšenična polja govore o milosrđu Božjem prema svakom stvorenju. Zato, obnovite molitvu zahvale za sve što vam daje.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Što je danas važno? Prilično je teško odgovoriti na ovo pitanje. Bezbroj je stvari koje nas okružuju i koje bi htjele zagospodariti našim mislima. Kriče o njima s televizijskih zaslona, s radiopostaja, kroz novinska slova. Na nama je odlučiti se i iz te hrpe izvući ono što smatramo najvrjednijim.

Da bismo uspjeli donijeti pravi zaključak, predložio bih da se za jedno određeno vrijeme povučemo iz sve ove buke i galame. Neka to bude neko tiho mjesto na kojem možemo biti u miru. Da, upravo je ovo jedan od prvih savjeta koje nam nudi kršćanska duhovnost da bismo počeli bolje živjeti. Ne stidim se priznati da ga nisam izmislio i da sam ga naučio tijekom života. Nakon što smo osjetili tišinu počnimo razmišljati što nam se događa i što bismo htjeli da nam se događa.

Ako to želimo, Kraljica će Mira biti nazočna prilikom naših razmišljanja. Posavjetovat će nas kojim putem krenuti i što popraviti da bismo sretno stigli do pravog ishoda. Ne će pritom bježati ni od kakva predmeta za razgovor, pa čak ni od predmeta zaštite čovjekova okoliša koji je danas ono o čemu se puno govori i u isto vrijeme ono što mnogi zlorabe.

Na početku bijaše netko

Početak svijeta uvijek je privlačio ljudsku znatiželju. Ljudi su htjeli saznati kako to bijaše kada ničega nije bilo i tko je

bio onaj poticaj koji je dao život i svjetlo ovome svijetu u kojemu živimo. Raspon odgovora bio je velik.

Sveto pismo na ovaj je upit odgovorilo svojom prvom knjigom, Knjigom Postanka. U njoj je jasno reklo da je na početku svega bio Bog i da je on ovaj svijet stvorio iz ničega. Upalio je svjetlo i ugasio tamu u našem ljudskom životu. Učinio je to, budući da nas je volio i htio nam podariti ljepotu života. Na našu žalost nismo dugo uživali u nezasluženu daru. Pogriješili smo dopustivši sebičnosti da zavlada našim životom. Zbog toga se od tada moramo itekako truditi čuvati svjetlo upaljenim, a tamu ugašenom. Ljepota nije više nešto što se razumije samo po sebi, nego nešto što trebamo neprestano otkrivati.

Puno je ljepote Bog stavio u svijet oko nas. Rekao bih, zajedno s Kraljicom Mira, da sve pršti od Božje ljepote oko nas. Okoliš koji nas okružuje prepun je prekrasnih boja koje naše oči ispunjavaju divljenjem i zahvalom onome koji je sve to tako divno smislio. Maleni je cvijet tako veliki predstavnik ljepote što ju je Bog stavio u ovaj svijet. Ako ga dobro promotrimo, govori nam da je Bog neizmjeran dobar i neizmjeran velik. U njemu je stvorio takvo savršenstvo da pred njim ostajemo bez riječi.

Neki suvremeni znanstvenici počeli su govoriti da je svijet nastao jednim velikim praskom. Budući da trenutno nema boljeg znanstvenog objašnjenja za nastanak svijeta, ovaj se stav više manje danas prihvaća. Izgleda smislenim, samo nesmislenim izgleda govor, koji se pokušava probiti, da prije toga praska nije bilo ništa. Zastupnici takvoga stava ne pružaju nam nikakav smislen zaključak ove nesmislenosti.

Na suvremenu nesmislenost odgovaraju samo vjernici svojim stavom koji kaže da je na početku bio netko i da se taj netko zove Bog. On ujedno ispravlja i sve ostale nesmislenosti na ovome svijetu. Treba mu samo dopustiti da djeluje u našem životu i našoj povijesti.

Izvor života

Pomlađivanje i nastojanje ne starjeti svakodnevni su čovjekovi pokušaji. Pribjegavaju tome u višoj ili manjoj mjeri

i oni koji vjeruju i oni koji ne vjeruju. Veliki je to krik za nekadašnjim izgubljenim stanjem. Doći do njega znači doći do svoga početka.

Oni koji uistinu vjeruju možda će tu i tamo uporabiti neko spravljeno sredstvo za pomlađivanje ili za produženjem života na ovoj zemlji. No, ono što će uistinu uporabiti jest molitva. Puni pouzdanja stavit će se u prisutnost Božju i onda u toj prisutnosti rješavati svoje životne poteškoće, kazivati svoje radosti i svoje žalosti.

Kršćanska duhovnost poznaje mnoge vrste molitve. Vjerujem da znamo podosta njih. Zna ih naravno i Kraljica Mira, iako nam ne govori detaljno o njima. Prepušta njihov odabir našem ukusu i našim potrebama. No, kao temelj svake molitve, stavlja molitvu iz srca. Zna ona dobro da svojim riječima možemo stvoriti naizgled lijepe i prelijepa molitve. Ipak, dok to nisu molitve iz srca, sve je uzalud. Zadržavamo se samo na pustom nabranju prilikom kojega ne mijenjamo svoj život. Drugim riječima rečeno klanjamo se svome razumu.

Samo svojim srcem, dakle, možemo promijeniti svoj život. Naravno da će nam i razum pomoći u tome, ako ga budemo znali dobro uporabiti. Srce nam daje snage krenuti onim putevima za koje razum kaže da su teški. Uči nas mudrosti izvora. Probija se mukotrpno kroz stijenu, ali na kraju toga tegobnog puta daje čistu i svježju vodu potrebnu za naš život. Kada ljudi svojim nemarom uprljaju njegov put, lijepo se vidi što smo izgubili.

Preko srca kao izvora progovara nam naš Bog. On je ona čista i svježja izvorska voda. Na našu sreću tu vodu nije moguće zaprljati. Uvijek ostaje takvom, iako je mi svojim pogriješcima naizgled možemo ukloniti iz svoga života. Bog je, naime, uvijek uz nas, bez obzira što možda teško griješimo. Čeka samo da se slobodno promijenimo i da nas ponovno prihvati i dovede na bistri izvor.

Briga o malenima

Uobičajilo se na ovome svijetu govoriti o velikim i o malim ljudima, o velikim i malim narodima. Za velike ljude i

narode smatraju se oni koji imaju vlast, koji su bogati, koji su snažni..., a za malene oni koji su drugačiji od toga. No, gledano Božjim očima i očima Kraljice Mira sve to ima sasvim drugi izgled.

U Božjim očima velik je onaj tko je dobar, tko sluša i u život sprovodi njegove riječi, tko se zna diviti ljepoti okoliša, tko se zna moliti, tko... Takav ne mora imati ni vlast ni bogatstvo, ni snagu, a ipak ima sve.

Za one koji su njegovi Bog se itekako brine. Nekada je ta briga više ili manje vidljiva. Da je to zaista tako, govore nam pšenična polja. Hrane najprije sve ptice i druge životinjice koje dospiju na njih, a onda i ljude koji su zasijali ta polja. Ne moramo vidjeti baš svaku pticu i baš svakoga čovjeka koji se hrani s toga polja da bismo zaključili kako je to dobro i kako se to polje brine za sve njih.

Da, Bog i pšenično polje brinu se o pticama i ljudima. Međutim, čovjek se ne brine uvijek o Bogu, pšeničnom polju, pticama i drugim ljudima. Zaveden svojom sebičnošću, sva tvarna bogatstva skuplja samo sebi. Pristup imaju samo slični. Tako se danas dogodilo da na jednoj strani imamo one koji su itekako bogati, a na drugoj one koji su itekako siromašni. Taj jaz se produbljuje svakim danom. Siromašni i potlačeni htjeli bi doći do hrane i slobode, ali im bogati jednostavno ne daju. Bezbroj je takvih primjera. Uzet ću samo jedan trenutno meni najbliži. Nakon bezbrojnih muka i patnji rodila se hrvatska država. Moj narod pomislio je tada da će već jedanput konačno početi živjeti u miru na svome i taj mir pružiti svim drugim ljudima i narodima. No, bogati nisu mislili tako. Bez imalo stida i potpuno javno proglasili su pogrješkom rođenje hrvatske države. Ne mogu trpjeti jedan narod koji ima svoje dostojanstvo i koji to dostojanstvo želi pružiti i drugima. Kaznjavanje je odmah počelo na raznorazne načine. Čak su imali toliko drskosti da kažu da nije važna čudorednost uporabljenih sredstava. No, hrvatski se narod dobro drži zahvaljujući Božjem milosrđu. On će pomoći i svim drugim narodima, bili oni bogati ili siromašni. Kaznit će samo ohole vlastodršce koji i svoj i tuđi narod strovaljuje u bijedu i žele ga naučiti obožavanju mraka.

Znati reći hvala

Vjerujem da su nas roditelji od malena učili da se trebamo znati zahvaliti drugima za učinjeno dobročinstvo. To je dio one kršćanske baštine na kojoj je izgrađena zapadna uljudba htjela ona to priznati ili ne. No, učili su nas da se znamo zahvaliti ne samo drugim ljudima, nego da se znamo zahvaliti i svome Bogu. Ta on je toliko dobra učinio za nas. Odatle je potjecao i onaj lijepi običaj da se prije jela i poslije jela znamo zahvaliti svome Bogu koji nam je sve to priskrbio. Vjerujem da to činimo još i sada.

I Kraljica nas Mira kao naša dobra majka uči zahvali prema našem Bogu. Ona to ne naziva dobrim uljudnim ponašanjem, već molitvom. Čin zahvale otvara nas Bogu i drugim ljudima oko nas. Pomaže nam shvatiti da nismo sami na ovome svijetu i da je čitav naš život u stvari dar. Izgoni isto tako iz nas misao da svoje možebitno bogatstvo trebamo zahvaliti samo uspješnosti svojih ruku i ničemu više. Vidjeli smo već takve primjere. Prisjetimo se samo stvaranja velikih humanitarnih fondova koji uopće ne pomišljaju na Boga. Ako dobro ne razmislimo, prevarit će nas. Skrit će od nas da su nastali ne zbog ljubavi i dobrote, već zbog promidžbe koja donosi određenu korist. Zbog toga treba poslušati Kraljicu Mira i dopustiti sebi reći iz dubine srca hvala Bogu koji nas je stvorio. Poslije toga znat ćemo reći i hvala svakome onome tko je to zaslužio.

Došlo je konačno vrijeme ugasiti tamu, ma tko god bio njezin čuvar. Nemamo se čega bojati. Ta Bog je s nama poput svjetionika koji pruža svjetlo.

NAČELO

Draga djeco!

Danas vas ponovno pozivam da postanete nositelji mogega mira. Na poseban način sad kad se govori da je Bog daleko, a zapravo vam nikad nije bio bliže. Pozivam vas da čitajući Sv. pismo obnovite molitvu u svojim obiteljima i doživljavate radost u susretu s Bogom koji beskrajno ljubi svoja stvorenja.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Htjeli mi to ili ne, živimo po određenom načelu. Čak i oni koji kažu da su pristaše bezvlađa imaju načelo: bezvlađe. Učeći i stječuci životna iskustva jedna načela počinjemo veličati, a druga odbacivati. Na kraju sva načela svedemo na jedno, vrhovno načelo u našem životu.

Bog

Za vjernike Bog je vrhovno životno načelo. Svoj život pokušavaju urediti po njegovim zapovijedima i na taj način primiti nešto od njegova boštva. Nije sad važno koja su sve imena ljudi davali tome svome načelu. Važno je da su svijest o njemu čuvali kroz sva povijesna iskušenja. Ovdje ćemo se zacijelo prisjetiti povijesti svoga naroda. Opažamo da je u njoj Bog imao itekako zapaženo mjesto. Ovisno o svome sadašnjem razmišljanju reći ćemo mu hvala na tome ili ćemo to prihvatiti jednom između drugih povijesnih dogodovština svoga naroda.

Danas Božja uloga u životu pojedinih naroda naizgled nije tako vidljiva. Na sve se strane više da Boga nema, da je on prošlost. Čak je stvoreno mudroslovlje i bogoslovlje »Mrtvoga Boga«. A Bog nam u isto vrijeme nikada nije bio bliže, kaže nam Kraljica Mira u svojoj poruci. On nas jednostavno ne želi ostaviti same, budući da bismo tek tada zalutali. Raznorazna promašena mudroslovlja i bogoslovlja, umjetnosti i politike,... jesu samo promašaji i ništa više. To je lišće koje vjetar raznosi kamo ga je volja.

Ostaje ono dobro što smo ga učinili u svim životnim okolnostima i ništa ga ne može uništiti. To dobro dovest će nas Bogu i tada ćemo s očiju skinuti sve ovozemaljske magle i jasno vidjeti kako je to trebalo živjeti na ovoj zemlji.

Mironosac

Čovjek koji živi s Bogom u sebi ne može biti čovjek koji će zavidjeti drugome, mrziti ga i odbacivati. Bit će to čovjek koji nosi mir. Svi će to oko njega jasno vidjeti i prepoznati. Ne će trebati vaditi nikakve potvrde za to svoje mirotvorstvo. Nažalost, baš je to danas uobičajeno. Biti mirotvorac nije poziv, već dobro plaćen posao. Zbog toga takvi snagom neke vlasti dokazuju da su poslani održavati mir. I svakim ih je danom sve više. Oni koji stvaraju nered u današnjem ljudskom društvu rabe ih da taj nered uprave prema njihovim namislima. Ako na kraju svega poneki progledaju, odbacuju sve to i pridružuju se mirotvorcima koji ne traže nikakve plaće i koji su uvijek spremni pomoći čovjeku u nevolji.

Kraljica nas Mira ponovno upozorava da je došla na ovu zemlji da bi nam donijela mir i pokazala nam kako ga drugima pružati. Isprave koje pritom pokazuje jesu plodovi njezina mira: ljudi se obraćaju, počinju moliti, ispovijedati se, ići redovito u crkvu, činiti dobra djela. Zar ima boljih i silnijih isprava? Naravno da ih nema. Nisu potrebni nikakvi vojnici i nikakva bojna vozila da bi im ulila vjerodostojnost. Kraljica je Mira ponizna i ne pristupa nikome s visoka. Svakome ostavlja dovoljno prostora i vremena da je poslušna ili ne. Na taj način svatko je odgovoran za sebe i svoje postupke. Kako je to različito od ponašanja današnjih moćnika!

Svakome je jasno da je svijest o miru danas potrebija nego ikada prije. Ljudi su došli do takvih znanstvenih spoznaja da mogu u naletu srdžbe uništiti jedni druge. Da se to ne bi dogodilo i da bi ljudi stigli svome Bogu, Kraljica Mira neprestano opominje na pomirenje. Bezrazložno je govoriti da sam ja u pravu, a da je netko

drugi u krivu. Treba oprostiti na svim uvredama što nam ih ljudi nanose. Uvrede u stvari nisu naš poraz, nego su poraz onih koji ih čine. Tko to ne zna posadio je u svoje srce sjeme nemira koje će početi polagano klijeti. A mudrije je posaditi klicu mira, poučava nas Gospa.

Svakodnevna literatura

U stvaranju našega pogleda na ljude i događaje oko nas, pomaže nam svakodnevna literatura koju čitamo. Možda kažemo da to nije naš stav, ali, eto, volimo vidjeti što se događa. No, malo po malo, sve to postaje i našim stavom. Odjedanput primijetimo da govorimo jezikom naše literature, jezikom najdražega junaka.

Ako nam se ne da čitati, onda zacijelo gledamo različite televizijske postaje ili slušamo omiljenu radiopostaju. Korak po korak oni ulaze u naš život i čini nam se da je sve upravo tako kako kažu. Kada se dogodi nešto što nam otvara drugačiji pogled na život, ostajemo zbunjeni.

Gospa nam za našu svakodnevnu literaturu preporučuje Sv. pismo. U nekim svojim prijašnjim porukama rekla je i da ga stavimo na počasno mjesto u svojoj kući. Da nije sigurna u njegovu djelotvornost, zacijelo nam ga ne bi preporučivala. No, Kraljica Mira zna da Sv. pismo nikada ne laže. Pruža samo načelo po kojemu je moguće svoj život dovesti do radosti i zadovoljstva. To načelo nije sazdana na tvarnom bogaćenju, ljepoti, slavi, vlasti itd. Ono je zasnovano na dobrom duhovnom životu. Tu u stvari počiva prava sreća i pravo bogatstvo. Kada smo duhovno bogati, bili ili ne bili i tvarno bogati, svejedno je. Znat ćemo dostojanstveno podnijeti i svoje siromaštvo i svoje bogatstvo. Oboje su, naime, nezgodni za nošenje. Naravno da će sve to u nama uroditi velikim mirom i zadovoljstvom.

Srce obitelji

Nekako se uobičajilo da se govori o krizi obitelji. Promatrajući poruku Kraljice Mira čini mi se da treba progovoriti o molitvi u obiteljima. Nепrestani razgovor o

krizi ne vodi baš nekoj određenoj svrsi. Treba djelovati. A molitva je naše veliko djelovanje. Gdje se ona ugnijezdi, sve postaje drugačijim. Nema više podvojenosti, nema više hoda u prazno. Sav događaj sliči paljenju svjetla u tami. Ne treba dokazivati da nam je svjetlo uistinu potrebno.

A tame se zaista nakupilo. Zbog toga Kraljica Mira ne govori da nastavimo s molitvom u obitelji, već da obnovimo tu molitvu. Velika je to razlika. Ne bismo se samo smjeli prepasti te zadaće. Ljudski je rod nažalost od samoga svoga početka lutao različitim životnim stazama. Jučer su to bile jedne staze, danas druge. Zna to Gospa i ne prilazi svemu ovome s crne strane. Ona samo upozorava na trenutne poteškoće i želi da ih bude što manje.

Na roditeljima je zacijelo velika odgovornost unijeti Božje svjetlo u svoju obitelj. Ako najprije sami ne budu molili, teško da će to uspjeti. Djeca žele dobre uzore, a ne one koji će im samo riječima dokazivati neku postavku. Dogodi li se da djeca unatoč roditeljskoj brizi krenu krivim životnim stazama, odgovornost će biti na njima, a ne na roditeljima. Bit će im to ipak neko olakšanje.

Radost

Na radnim nas mjestima uče da se prema drugima trebamo odnositi profesionalno. Lijep je to stav. Čuva nas od velikih nesporazuma. No, s Bogom se nije moguće odnositi na profesionalan način. On nas traži cjelokupne, budući da predstavlja naš život. Jednoga dana nas je stvorio i nije prema nama uspostavio profesionalan odnos, već odnos onoga koji nas voli. Neprestano je uz nas i savjetuje nam što učiniti u pojedinim trenucima. Do nas je samo hoćemo li otvoriti svoje srce ili ćemo nehajno odmahnuti rukom. Bilo bi dobro da ne napravimo pogrešku i da sa svojim Bogom neprestano zadržimo ispravan odnos.

Naravno da i ispravan odnos prema drugim ljudima u nama stvara duboku radost. Bog nas dapače nuka da druge ljude primimo u zajedništvo sa sobom. Ne živi se,

naime, sam na ovoj zemlji. Uvijek nam je netko potreban da bismo se dublje doživjeli kao ljudi. Tada lakše shvaćamo i Boga, budući da je on izvor sve radosti i svega dobra. Rekla nam je to Kraljica Mira bezbroj puta u svojim porukama.

Ako želimo vidjeti kakva načela nekoga vode u životu, pogledajmo samo njegovo ponašanje. Odmah će nam sve biti jasno. No, bit će jasno i drugome kada pogleda naše ponašanje.

PRAVO VRIJEME

Draga djeco!

Ne zaboravite: Ovo je vrijeme milosti, zato molite, molite, molite!

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Obično pokušavamo napraviti tisuće stvari živeći svoj svakodnevni život. Nabrajamo što sve nismo učinili, a trebali smo. Nakon toga počinjemo se žaliti na nedostatak vremena. Sve bismo, naime, napravili samo da je malo više toga što se zove vrijeme. Nemir se nastanjuje u nas, izjeda nas, poslovi postaju težima.

Oni što se malo više bave duhovnošću neprestano nam govore da imamo itekako dovoljno vremena. Trebamo samo prionuti poslu i ništa više. Sve je tako jednostavno, kažu oni. Eh, kad bi to samo i nama bilo tako! A možda i jest?

Osvrtanje

Obično nam kažu da se ne osvrćemo unatrag. Što je bilo bilo je i tu se više ništa ne može učiniti. Treba hrabro gledati naprijed. Zar ne, čuli smo ovakve ili slične riječi već bezbroj puta do sada? Kako smo ih primili?

Kraljica nam Mira u svojoj poruci kaže da ne smijemo zaboravljati. Na prvi pogled njezine riječi izgledaju drugačijima nego one naših raznoraznih savjetnika. A zacijelo to nisu. Kraljica nam Mira želi reći da ne smijemo zaboravljati sve ono što je bilo dobro u našem životu. Zaboravimo li to, zaboravili smo hranu i piće za svoju dušu. Kao što naše tijelo, naime, treba hranu i piće, treba ih i naša duša. Nije važno što se to uvijek na svakom koraku ne priznaje, odnosno što se naše tijelo nastoji hraniti pomno odabranom hranom i napitcima, a naša duša raznoraznim otpacima. Ne treba nas sve to, ipak, zabrinjavati. Sve će to proći, čovječanstvo kao cjelina osvijestit će se i ponovno se početi hraniti onim što je vrijedno. Na nama je doprinijeti što više da što prije svane

taj dan. Zbog toga ne smijemo zaboravljati svoje poslanje. Iz dana u dan pruža nam se prilika svojim djelovanjem doprinijeti pobjedi dobra na ovome svijetu. Samo ne smijemo biti lijeni i malodušni. Nema i nikada ne će biti boljeg vremena. Ovo je najbolje vrijeme za nas. Ako sada nešto ne učinimo, tko zna hoćemo li ponovno imati ovako dobru priliku.

Nema smisla ne poslušati našu Kraljicu Mira. Ono što ona govori predstavlja najdublju duhovnost, najdublje mudroslovlje, najdublju umjetnost, najdublju... na ovome svijetu. Znam da mi ljudi te stvari mjerimo drugim mjerilima i da to možda i jest tako, ali zar nam išta može pomoći na ovome svijetu osim potpunoga razvoja naše ličnosti. Kraljica nas Mira, naime, ne smatra djecom iako nas tako neprestano naziva. Ona se prema nama odnosi kao prema odraslima i želi da se i mi konačno prema sebi počnemo tako odnositi. Tek tada nastupit će mir i blagostanje na ovoj zemlji.

Ime vremena

Povijest nam je za određena vremenska razdoblja namrijela različita imena. I po njima danas pamtimo ta razdoblja. Pokušavalo se za raznorazna povijesna događanja staviti zajednički nazivnik i tako ih lakše smjestiti u našu ljudsku svijest. Nije to ništa loše, dapače je dobro došlo. Međutim, Kraljica Mira postupa malo drugačije. Za sva vremenska razdoblja rabi zajedničko ime: milosno vrijeme. Nema prokletih i otuđenih vremena, ima samo ljudi koji zlo čine i koji tim svojim zlom zaražavaju i vrijeme u kojemu žive.

Za nadati je se da vremenu u kojemu živimo dajemo dostojno ime, ime koje se u potpunosti dodiruje s Gospinim imenom za vrijeme, imenom vrijeme milosti. Valjda smo iz svoga života već uklonili mnoge zapreke na putu koji nas vodi prema dobru i prema Bogu. Nije to nemoguće učiniti. Nebrojani su već posvjedočili da se to može ostvariti ako se hoće, da se uvijek može pronaći dovoljno vremena i dovoljno snage i mudroći.

Riječ je ovdje, naravno, o našoj duši koja nas neprestano tjera okrenuti se Bogu i konačno početi živjeti u svoj svojoj ljudskosti. No, ne bi trebalo u svemu ovome zaboraviti i naš razum. Nije nam ga Bog tek tako dao. Zaželio je da se njime služimo i da nam to bude drugo svjetlo koje će nas voditi prema njemu. Zbog toga je pogriješno proglašavati ga jedinim i pravim svjetlom. Tek je jedno od svjetala i ništa više.

Treće svjetlo koje nam je Bog pružio da nam pomogne u našem hodu ovozemaljskim stazama jest naše srce. To je onaj okvir za našu dušu i naš razum. Daje nam jednostavno našu cjelovitost. Zbog toga se nikada ne smije dogoditi da naša djela odskaču od naših riječi. A to se lako dogodi. Dadnemo se zavesti lošim primjerima oko sebe i zaboravimo tko smo i što bismo trebali biti. Nestat će svi ti loši primjeri. Jednoga dana odgovarat će za svoja djela, a odgovaraju već i danas. Puno je bolje i ljepše imati mirnu savjest i možda tanju lisnicu, nego li dobro napunjenu lisnicu i nemirnu savjest. Stara je to mudrost, ništa nova.

Milosno je dakle vrijeme tu. Čeka samo da ga prepoznamo i utopimo u svoj život. Uzvratit će nam prosvjetljenjem i životnom sigurnošću. Znaju to mnogi koji su poslušali Kraljicu Mira. Tek tada postaje se sposobnim na pravi način razumjeti sve drugo oko sebe. Nikakve posebne škole nisu potrebne. Tek hrabrost i odlučnost drugovati s dobrom. Prepreka će naravno biti, ali su one sastavni dio života i ne treba ih se bojati.

Sredstvo

Da bismo nešto postigli potrebno nam je i prikladno sredstvo. Kraljica nam ga Mira pruža: molite, molite, molite. Sve je tako potpuno jasno i u isto vrijeme nije jasno.

Dok sve ovo pišem u sobu mi je ušao jedan poznanik. Zapitao me je za Gospinu poruku i ja sam mu je pročitao. Kad ju je čuo uzvratio je da vremena sigurno nisu dobra kad je poruka ovako kratka. Nasmiješio sam se i ništa više. Teško je bilo nešto drugo učiniti. I sam sam se zapitao jesu li vremena zbilja tako teška.

Razmišljajući sada o svemu tomu, u tišini zaključujem da su svaka vremena teška i laka u isto vrijeme. Sve to ovisi o tome kako ih živimo. Ako svoj život volimo u Božjem svjetlu, ništa nam nije teško. Međutim, počnemo li udaljavati Boga od sebe sve nam postaje puno težim nego što možda uistinu i jest. Počinjemo iz vida gubiti smisao svoga postojanja i čini nam se da se sve urotilo upravo protiv nas. Naravno da to nije tako, ali tko će nam u takvom stanju nešto takvo dokazati.

Zbog toga treba prihvatiti kratku Gospinu poruku i početi moliti. Besmisleno je reći da smo se umorili. Od čega? Jesmo li se umorili jesti, disati...? Zacijelo nismo pa ma kakav život vodili. Nagon za samoodržanjem drži nas čvrsto u svojim rukama i samo nas ispušta kad ga grubo odgurnemo od sebe. Molitva nas uranja još dublje u život i pomaže nam da se samospoznamo. Bog nas nije stvorio i odgurnuo na ovu zemlju i u njezinu povijest. Neprestano je nazočan s nama u svim našim životnim okolnostima. Kroz molitvu nam to postaje jasnim, kao što nam je jasno da smo živi. Postajemo sposobniji izgrađivati sebe i izgrađivati život na ovoj zemlji. Pogriješno je misliti da su ga gradili i da ga grade nekakvi pustolovi. To samo mogu reći oni koji se kockaju sa sobom i s drugima oko sebe. Ovaj su svijet gradili i grade ga ljudi duboke vjere, ljudi molitve. Samo su oni sposobni izdržati sve životne nedaće i oluje.

Postoje razne vrste molitve. Postoji čak i ona molitva za koju svi kažu da to ona nije. Takva molitva jest ponašanje onih koji kažu da ne vjeruju u Boga, a svojim životom neprestano dokazuju da to nije tako. Tko zna zbog čega oni jednostavno ne mogu prepoznati svojim očima Boga u svom životu. No, prepoznaju ga svojim razumom i svojom dušom. Zacijelo će ih zbog toga i Bog prepoznati kada jedanput dođu k njemu. No, mi koji kažemo da vjerujemo svome Bogu pronađimo najprikladniji način molitve za sebe. Nije važno kakav je on. Važno je da djeluje. A to ćemo najbolje vidjeti po svome životu. Ne budu li i drugi njime zadovoljni, uzalud će biti što neprestano tvrdimo da dobro živimo. Prepoznamo se, naime, u

drugima. Rečeno rječnikom duhovnosti, nemamo samo mi dar prepoznavanja duhova, nego to ima i zajednica. Kad se podudare oba suda, vjerojatno smo na dobrom putu.

Kraljica nam Mira govori danas i tko zna koliko će nam još vidljivo govoriti. Nije to tako ni važno. Važnije je početi primjenjivati njezine riječi u svome svakodnevnom životu. Tada će nam ona govoriti i onda kada se više ne bude ukazivala vidljivo u našoj sredini.

OKVIR

Draga djeco!

I danas vas pozivam na molitvu. U ovom vremenu milosti neka vam križ bude putokaz ljubavi i jedinstva po kojima dolazi pravi mir. Zato, dječice, molite posebno u ovo vrijeme da se u vašim srcima rodi mali Isus, tvorac mira. Samo ćete molitvom postati moji apostoli mira u ovom nemirnom svijetu. Zato molite dok vam molitva ne postane radost.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Htjeli mi to ili ne za ovo ili ono neprestano se trebamo odlučivati, a sve te donesene odluke stvaraju određeni okvir za naš život. Što su odluke bile ljepše, to je i naš okvir ljepši. Ljudi ga prepoznaju i pokušavaju i sami doći do nečega sličnoga. Naravno da ima i suprotnih primjera, velikih zastranjenja. Da nam se ne bi dogodilo nešto slično, Kraljica nas mira u svojim porukama neprestano opominje.

Koliko li je samo puta Kraljica Mira rekla da počnemo moliti!

Nažalost nismo je znali poslušati. Činilo nam se da nemamo dovoljno vremena, da imamo toliko toga potrebnijeg za uraditi. Možda smo čak i tvrdili da ćemo jednoga dana to zacijelo učiniti. No, taj dan nikako da svane. A mi smo bili sve dalje i dalje od molitve kao jedinoga pravoga životnoga hoda.

Kraljica se Mira ne umara u svome opominjanju. Ta kako i bi! Osjeća nas svojom djecom i zna da bismo bez nje zalutali na krive staze. Sa svih strana obasipani smo različitim ponudama. Nije se lako snaći u svima njima. Neke su tako blještave i samo nešto u nama govori da nisu baš takve kakve se čine na prvi pogled. Svladavamo se i teškom mukom vraćamo već ispruženu ruku. U takvim trenucima u nama se sve lomi i nije nam baš najjasnije kako netko tko živi potpuno drugačije od nas ima osmijeh na licu i čini se da mu sve dobro ide u životu. Tek kada sve

prođe i kada u miru razmislimo o svemu uviđamo da smo bili zalutali i da smo dopustili sebi otvoriti vrata svoga bića stvarima koje nemaju baš veliku vrijednost. Ako smo nakon toga potonuli u molitvu, onda je trenutak kušnje za nas bio trenutak u kojemu smo pronašli novu snagu i zatvorili otvore za koje nam je novopronađena Božja svjetlost rekla da su naša slabost.

Svako je vrijeme pravo vrijeme za započeti svoj molitveni život. Ipak, neka nas vremena malo više nadahnjuju na novi hod u našoj ljudskosti i u našoj vjeri. To su sva ona vremena koja Crkva slavi na poseban način. Osjećamo tada više nego inače njihovu snagu i pokušavamo i sami postati njima sličnima. Jedino ne smijemo dopustiti da sve prenesemo na vanjštinu, pa da nas zaslijepi razigranost naše ljudskosti u ovim slavljinama. Dogodi li se tako, ništa shvatili nismo. Ostali smo ljudi slijepi kod zdravih očiju. Govore nam to nebrojena iskustva ljudi prije nas, govori nam to naša duhovnost koju smo stekli moleći se i odlazeći u crkve, a ne na isprazna vanjska slavlja. Svatko onaj tko je došao u Svetište Kraljice Mira zna što to znači. Nije mogao susresti neke velike i poznate građevine zbog ovog ili onog razloga. Susreo je samo jednu običnu crkvu i dva najobičnija brda. Ipak, krećući se na ovim i sličnim mjestima, shvatio je da je čovjekova snaga ne u sposobnosti napraviti što više vanjskoga blještavila, već u dubokoj nutarnjoj smirenosti i radosti. Nakon toga saznanja potpuno preporođen vratio se svojoj kući i nastavio drugačiji život.

Ne bi se trebalo zavaravati i misliti da smo riješili sve svoje životne poteškoće nakon što smo prigrlili vjeru i molitvu. Poteškoće su i tada prisutne u našem životu. One su oni križevi koji nam pokazuju put ako ih znamo ustrajno i znalčki nositi. Svaki je, naime, križ jedna velika škola. Uči nas novome načinu razmišljanja i življenja. Budi u nama sve pozaspale snage i odjedanput otkrivamo da smo puno jači nego što smo mislili. Korak po korak počinjemo shvaćati da nismo osamljeni već da nas drugi ljudi vole i da i mi sami imamo snage voljeti druge ljude. Stvaramo s njima jedinstvo kao i sa svim stvorenim svijetom

oko nas. Ne trebaju nam neka glasno najavljivana i skupa predavanja, već svojom dubinom shvaćamo što nam je činiti. A mir poput rijeke ponornice počinje izbijati u naše postojanje. Ničega se više ne bojimo i žao nam je ljudi koji ne shvaćaju da se može lijepo živjeti na ovome svijetu, ali i na onome drugome.

Kao kršćani dat ćemo pravo ime svome miru: Isus. Jednoga dana, iako je bio Bog, odlučio se roditi na ovoj našoj nesavršenoj zemlji i proći našim ovozemaljskim ljudskim stazama. Bio je malenim, ali i odraslim, prezren i slavljen, baš onakav kakvima smo svi u životu u većoj ili manjoj mjeri. Nije to bio njegov pothvat učinjen zbog ljudskoga kasnijega slavljenja, najprije dobro sebično proračunat, a onda izveden. Isus Krist mislio je ozbiljno i time i nama pokazao pravi način ponašanja. Ne može se živjeti neodgovorno i u isto vrijeme brati dobre plodove. To se može samo na filmu, ali ne i u zbiljskom svakidašnjem životu s njegovih stotinu lica i naličja. S takvim životom na kraj izlazi samo onaj tko je oboružan Božjom snagom i mudrošću.

Kada odlučimo slijediti svoga Boga, ostaje nam još jedan mali napor. Ne smijemo se zatvoriti u svoje razmišljanje, *već postati apostolima mira u ovom nemirnom svijetu*, kako to kaže Kraljica Mira u svojoj poruci. Previše je danas, naime, apostola nemira. Bilo ih je i prije, možda ne u ovolikom broju, no danas su zaista postali preglasnima. Iskoristili su suvremena sredstva sporazumijevanja i pokušavaju se nametnuti. Mi kršćani katkad pritom griješimo. Jednostavno dopuštamo da nas sva ta buka nadjača, kao da sami nemamo ništa kazati. Progovara, naime, tada u nama naša lijenost. Očekujemo da netko drugi umjesto nas govori o Bogu, o svemu onome što je dobro. Branimo se da nam Bog nije darovao toliko darova. Zaboravljamo da to i nije baš tako potrebno. Vrhunski znalci su uvijek rijetki. No, oni trebaju nebrojene pomagače koji će obaviti svoj dio posla. Vidimo to na primjeru Majke Terezije. Nije se ona prva počela brinuti za siromahe. Činili su to i mnogi drugi prije nje. No, tek s njom ta kršćanska briga i ponašanje razlijeva se u svoj punini svoje očitosti ovim suvremenim svijetom. Nijedan

suvremeni bogataš više ne će moći reći da nije znao što mu je trebalo činiti. Sve je jednostavno. Treba sebi dopustiti barem malo ponašati se poput Majke Terezije, barem pokušati biti apostolom mira. Nakon toga sve će ostalo biti puno jednostavnije.

Oznaka onoga tko se dopusti voditi Božjom mudrošću jest radost. Nije to ona profesionalna radost koja svakodnevno pršti s televizijskih zaslona. Božja radost u nama jest stav prema životu. Ne bojimo ga se više, pa ma kako izvanjski izgledalo da su nas pritiskle životne poteškoće. Uzdignuta čela idemo naprijed i pomažemo onima koji su smalaksali na putu. Tada nam se počinju mnogi približavati i pitati nas gdje se može naći takva radost. Naravno da ćemo im radosno pokazati na jedan takav put.

Dok razmišljamo o Gospinu govoru, primjećujemo da je to okvir za naše življenje. No, to nipošto nije ograničavajući okvir. Prosvjetljuje nas i uči kako sliku našega življenja povezati sa slikama svih drugih ljudi oko nas i tako napraviti prelijepi mozaik za našega Boga i za radost našega življenja na ovoj zemlji.

SUDBINA STOLJEĆA

Draga djeco!

Ovo je vrijeme milosti. Dječice, danas vam na poseban način s malim Isusom, kojega nosim u svom naručju, dajem mogućnost da se odlučite za mir. Preko vašega Da za mir i odluke za Boga, otvara vam se nova mogućnost za mir. Samo će tako, dječice, ovo vrijeme-stoljeće biti za vas vrijeme mira i blagostanja. Zato stavite malog novorođenog Isusa na prvo mjesto u svom životu i on će vas voditi putem spasenja.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Oni koji dolaze poslije nas pričat će da žive u suvremenom vremenu, kao što to i mi pričamo. Čudit će se tada kako smo mogli činiti pojedine stvari koje po njihovom mišljenju nisu mogle biti suvremene. A to i mi danas pričamo. Zbog svega toga stoji opravdanim pitanje ima li itko tko nam može dati pravi pojam suvremenosti tako da oni koji dolaze poslije nas dadnu nam primjereno poštovanje?

Kraljica Mira, koja već dugo vremena iz dana u dan govori u župi Međugorje, vrlo je malo riječi izgovorila o suvremenosti u onom smislu kako to mi razumijemo. Drugi su se puno više trudili od nje i zacijelo poznajemo mnoštvo takvih mišljenja. Kraljica nam je Mira, naprotiv, govorila i neprestano nam govori o obraćenju, miru, postu, molitvi, ispovijedi... Njezin govor poprima poseban prizvuk na blagdan Isusova rođenja, blagdan Božića. Tada nam pokušava dozvati u pamet da taj dan koji slavimo nije slavlje jedno među mnogim drugima, već nešto što nam može biti dobra prilika za novi početak. Takvo vrijeme naziva vremenom milosti. Tada se sve oko nas zgušnjava i poziva nas odgovoriti na nov način na izazove oko nas. Mi naravno to ne moramo. Bog nam je dao tu slobodu. No, trebali bismo. Ne može se živjeti poput vuka samotnjaka, već samo u društvu s drugima. A onaj tko

nam na prvom mjestu pravi društvo jest naš Bog. Otvorena dlana neprestano očekuje da mu se približimo i da konačno shvatimo da je u njemu sva naša mudrost, snaga i bogatstvo.

Ono za što bi Kraljica Mira na prvom mjestu htjela da se odlučimo jest mir. Nije to njezin pomodni zahtjev, nego načelo koje nas može izliječiti. Danas smo uistinu ranjeni nemiro. Kroz ovo stoljeće koje je pri kraju prohujala su nebrojena nemirna vremena. Svom svojom silinom na njega su se sručila zla liberalizma, nacionalsocijalizma, komunizma. Trebalo je sve to izdržati i ostati svoj. Htjeli to ili ne, blato loših ideologija dotaklo je i naše biće. One ga ne mogu izliječiti. Kraljica Mira to može i zato nam kaže da držeći u naručju svoga sina daje nam mogućnost da se odlučimo za mir. Ne galami na nas i ne čudi nam se kako smo prije mogli biti slijepi pa to nismo učinili. Ona nas samo poziva na nov početak i to joj je dovoljno. Želi nas spasiti od nas samih, od naših loših razmišljanja i ponašanja. Oslanja se na ono dobro u nama i očekuje da dopustimo tome dobru da pobijedi.

Uzalud će, dakle, biti Gospin govor ako se ne potrudimo i ne odgovorimo glasno i jasno »Da« na njezin poziv. Ta naša odluka za mir bit će u isto vrijeme odluka za Boga. Shvatit ćemo da je on izvor našega života i da se tako trebamo neprestano postavljati. Ne učinimo li to bit ćemo slijepi kod zdravih očiju. Počet ćemo na sve strane vikati da smo suvremeni, iako nas nitko za to ne pita. Svakim novim povikom i sami ćemo manje vjerovati u to, ali ćemo nastavljati dalje nadajući se da ćemo uspjeti druge prevariti. Toga začaranog kruga oslobodit ćemo se tek onda ako kleknemo i priznamo svome Gospodinu da smo kao ljudi krhki i ranjivi, ali da smo s njim potpuno drugačiji.

Stvarno, kako bi svijet bio drugačiji da je barem malo otvoreniji Bogu. U ovo vrijeme kraja jednoga stoljeća, Božića i Nove godine, dopustimo sebi malo sanjati. Što mislite kako bismo se danas osjećali da su ljudi na početku ovoga stoljeća, barem tada, s Bogom povezali svoj život? Kako bi nam samo bilo lijepo! Istina, bili bismo siromašniji za raznorazne prevrate i ideologije, ali to bi svatko

pozdravio. Takvo siromaštvo je dobrodošlo. No, povijest je išla drugim tijekom i ne možemo danas reći da smo živjeli u mirnom i dobrom stoljeću. Znam, ono se naziva suvremenim i kaže da je više nego itko do sada učinilo za čovjeka, ali to je potpuno nesuvremen govor. Koga briga za to kad ga zbog pogriješaka ovoga stoljeća zebe u srcu.

Kraljica Mira, ipak, ne želi da osudimo ovo stoljeće i napunimo se gorčinom. Uči nas ovome stoljeću prići na drugačiji način, unatoč svega lošega u njemu. Poziva nas da na prvo mjesto u svome životu stavimo Isusa Krista. On će postati našim svjetlom koje će nas voditi putem spasenja uslijed svega mraka koji nam se događa. Korak po korak početak ćemo tada na drugi način shvaćati događaje oko sebe. Razumjet ćemo u čemu je sve to ovo stoljeće pogriješilo, ali ga ne ćemo odbaciti. Razgrnut ćemo svu prljavštinu i na svjetlost dana izvući sve ono dobro koje nam je namrijelo ovo vrijeme-stoljeće. Počet ćemo ga tada prihvaćati kao vrijeme mira i blagostanja. I bit ćemo suvremeni zahvaljujući svome Bogu i Kraljici Mira koji su potpuno suvremeni. Vjerojatno ćemo nakon toga zapjevati od radosti, budući da smo našli skriveno blago!

MIRONOSAC

Draga djeco!

Pozivam vas, dječice, na neprestanu molitvu. Ako molite, Bogu ste bliži i on će vas voditi putem mira i spasenja. Stoga vas danas pozivam da dajete mir drugima. Samo je u Bogu pravi mir. Otvorite svoja srca i postanite darovatelji mira i drugi će u vama i preko vas otkriti mir i tako ćete svjedočiti Božji mir i ljubav koju vam on daje.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Zaokupljeni smo sa svih strana raznim vijestima i obavijestima. U početku nam je to možda izgledalo zabavno. Činilo nam se da smo veći u očima drugih ako ih možemo što više iznenaditi različitim saznanjima o ljudima i događajima. No, na kraju nam je sve to itekako dojadilo. Osjetili smo da ta količina vijesti i obavijesti nije bila za naše bogatstvo, već za naše siromaštvo. Duhovno nas je zagadila, odvela nas na krive staze. Stoga je postalo potrebnim unijeti što više pravoga svjetla u naš život koje će nas očistiti i umiti.

Kraljica nam Mira dugi niz godina pruža upravo jedno takvo svjetlo. Neprestano nam govori o molitvi koja će nas prožeti i učiniti drugačijim. Ne prijeti nam ona ničim ako se ne budemo molili. Ona nas samo poziva na molitvu. Možemo se odazvati ako hoćemo, a ne moramo. Odluka je na nama. Onaj tko se odazove postat će bliži Bogu, kaže Gospa. Zastupnici današnjeg liberalnog mišljenja na ovo će samo odmahnuti rukom. Za njih nije uopće važno biti blizim Bogu. Oni su proglasili da je vjera osobna stvar svakoga čovjeka i o tome uopće ne treba govoriti, nego čekati da ljudi prestanu pričati o Bogu. Tada će, kažu oni, nastupiti prava sloboda. Dobro je se od vremena do vremena prisjetiti ovih postavki ne da bismo se s nekim svađali, već da ne bismo neoprezno progutali jednu ovakvu

udicu. Potrebno je govoriti o Bogu, i to javno. Zašto bi to bila samo neka osobna stvar? Kako to da se javno može raspravljati o športu, kulturi, politici, gospodarstvu..., a o Bogu bi trebalo šutjeti? Očito da tu s logikom nešto nije u redu. Nabrojana područja života mogu nam samo pripomoći zanimljivije živjeti, ali nam ne mogu dati odgovore na zadnja pitanja. To može samo Bog. On zna zašto smo stvoreni i što trebamo činiti da bismo do kraja ispunili taj čin našega stvaranja. Voli nas i pruža nam sredstvo kako najlakše shvatiti što nam je činiti. To je molitva. Korak po korak vodi nas bliže sveobuhvatnijem spoznavanju događaja i ljudi oko nas. Napredujući na tom putu postajemo sve više i više sretniji i opušteniji. U nama se stvara naročiti mir koji nas na poseban način povezuje s Bogom i s drugim ljudima oko nas. Ulazimo tako u ono područje koje bogoslovlje naziva riječju spasenje. Ne borimo se više da na neki način osmislimo svoj život, već uživamo u smislenosti svoga života. Zar to nije predivno?

Ono što se saznaje u molitvi ne čuva se ljubomorno samo za sebe i za one koje nazivamo svojim. Takvo se znanje s radošću širi i drugima. Istina, danas se pokušava proširiti mišljenje da je lakomisleno besplatno nekome nešto dati. Sve ima svoju tržišnu vrijednost, kaže se. Kršćanin nikada ne može prihvatiti jedno takvo mišljenje. Naravno da će on baveći se gospodarstvom ili nečim sličnim na dobar način gospodariti onim što mu je povjereno. Ali, to ne znači da će biti beščutan. Kršćanin svoju radost i svoj mir besplatno daje drugima i nije mu žao zbog toga. Na taj način on još više postaje kršćaninom i svoj život ispunja smislom. Kako je to velika razlika od mnogih današnjih razvikanih gospodarstvenika i onih koji, samo zbog toga što će to zabilježiti sredstva društvenog priopćavanja i time im napraviti promidžbu, daju velike iznose novca za neke humanitarne ili samo nazovi humanitarne poduhvate!

Kada srce nije ispunjeno Bogom i kada ga se ne traži, onda se mir pokušava pronaći na različite druge načine. Netko sav smisao svoga života pronalazi u sportu, drugi u politici, treći u raznoraznim načinima duševnog vježbanja,

četvrti u bogaćenju, peti... Teško je sve to nabrojati. No, zajedničko je svim ovim pokušajima izvan Boga da su neuspješni. Što god učinili na kraju prepoznaju da je sve bilo uzaludno. Tek povratak Bogu može izliječiti jednu takvu uzaludnost. Oni koji su se uspjeli vratiti to nam svjedoče na različite načine. Naravno da smo tada sretni što su uvidjeli svoju zabludu.

Lijepo je biti svjedokom i lijepo je biti mironoscem. Ništa ne stoji, a daje nam najdublje životno zadovoljstvo. Ne dajmo da nam bilo tko ukrade tu našu odluku ako smo je donijeli. Ako nismo, saberimo se, Bogu se pomolimo i znat ćemo što nam je činiti. Hrabri ljudi će to zacijelo učiniti.

ZDRAVO DRUŠTVO

Draga djeco!

Probudite se iz sna nevjere i grijeha, jer je ovo vrijeme milosti koje vam Bog daje. Iskoristite ovo vrijeme i tražite od Boga milost ozdravljenja svoga srca, da srcem gledate Boga i čovjeka. Molite na poseban način za one koji nisu upoznali Božju ljubav i svojim životom svjedočite da i oni upoznaju Boga i njegovu neizmjernu ljubav.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Živimo u vremenu kada se na sve strane govori o drugačijem društvu, o promjenama koje bi trebale nastupiti. Netko to društvo naziva otvorenim, netko drugačije, uglavnom u sredstvima društvenog priopćavanja koja su pod jakim utjecajem posvjetovnjačenja ne govori se o Bogu koji će nas dovesti do novoga vremena. Nije stoga čudno da nam kao ljudskoj zajednici ne ide baš najbolje. Zapali smo u svojevrsan san koji je obilježen nevjerom i grijehom. Ne vjerujemo više svome Bogu koji nas je izveo iz različitih poteškoća i doveo nas do blagostanja. Nekako nam smeta i htjeli bismo biti bez njega da bismo tada mogli činiti što nas je volja. Sličimo Židovima u 7. st. pr. Krista. Izgradili su bili svoju državu, obogatili se i počeli zaboravljati Boga koji ih je izveo iz egipatskoga ropstva. No, ubrzo su zbog toga zapali u drugo, asirsko ropstvo. Ne bismo ih sada trebali sažalijevati, nego se prisjetiti da je i naša uljudba dospjela do ropstva grijeha i raznih drugih ropstava. Bog je zamijenjen stvarima i ljudi se tome klanjaju.

Zbog svega nabrojenog Kraljica Mira neprestano govori današnjem čovječanstvu. Žao joj je da nerazborito tapkamo u magli. Ona bi nas htjela izvesti na sunce. U svojoj poruci opominje nas da je ovo vrijeme milosti. Ništa još nije kasno, još je moguće sve drugačije postaviti. Ne znam koliko će ljudi poslušati taj govor, a koliko će ih samo odmahnuti rukom. Postalo je, naime, danas suvremenim na sve

odmahnuti rukom i vrijednošću proglašavati samo ono što se meni sviđa. No, Duh Sveti djeluje i pomoći će ljudima progledati kraj zdravih očiju koje imaju. Obavijestit će ih o onomu što trebaju činiti bolje od bilo kojega sredstva javnog priopćavanja. Samo oni koji budu tvrdokorna srca nastaviti će istim putem. Takvima Bog zacijelo ne će biti kriv što ga nisu poslušali i što su otišli u tamu.

Nerazborito je ne iskoristiti ovo vrijeme u kojemu živimo. Tko zna hoće li nam Bog više ikada govoriti na ovako vidljiv način. Dugo je vremena prošlo od kada nas on preko Kraljice Mira uči svakodnevnom životu. Oni koji su rođeni na samom početku toga govora već su postali i punoljetni. A Bog i dalje govori. Previše smo tvrde šije i previše smo daleko otišli. Zbog svega toga ne odgađajmo trenutak kada ćemo početi mijenjati svoj život. Taj je trenutak već došao i on se naziva »sada«. Sutra možda sve već bude kasno. Doći će jedanput kraj ovakvoga Božjega govora i tada će se svoditi računi. Gdje ćemo mi biti? Potrudimo se biti u prvim redovima Božjih prijatelja, onih koji će osjećati da su iskoristili ovo vrijeme.

Bog nas, naravno, ne zove da vodimo brigu samo o sebi. On nas zove da vodimo brigu o svakome čovjeku. Početak toga puta je u dubinama našega srca. Tu se moraju roditi prava životna nagnuća, tu moramo odlučiti da ćemo u potpunosti slijediti svoga Boga. Ne učinimo li to, sve će biti samo jedan isprazan govor ili ni to. Istina je da nije lako staviti u red svoje srce. No, Bog nam u tome želi pomoći. On, ako želimo, može ozdraviti naše srce i tada nam ne će biti teško činiti prave stvari u životu. Počet ćemo na drugačiji način gledati i Boga i ljude. Prepoznat ćemo da nismo sami na svijetu i da borba za istinu, pravdu, dobrotu nije teška životna lakomisenost, već najmudriji životni stav. Pred našim očima otvorit će se obzorja koja prije nismo vidjeli i bit ćemo presretni da smo se potrudili povjerovati svome Bogu.

Ne će na žalost svim ljudima tako lako uspjeti preokrenuti tijek svoga života u pravome smjeru. Mnogo štošta će ih

smesti i nastaviti će i dalje lutati u svome mraku. Ipak, ne bismo ih smjeli odbaciti. Kraljica nas Mira poziva moliti se za njih, pomoći im u njihovu naporu. Ne možemo u svojim molitvama biti sebični, pa moliti samo za sebe. Trebamo misliti i na druge. Tada ćemo i sami bolje moliti i osjećati se ispunjenijima. Povijest ovoga svijeta uvijek je trebala dragovoljce, ljude koji će bez bilo kakve opipljive i zajamčene nagrade krenuti činiti dobro. I baš zato što su dragovoljci, što ih nitko nije natjerao u sve to, uspjeh će u svome naumu.

Svatko bi od nas trebao biti dragovoljac, svatko bi od nas svojim životom trebao svjedočiti svoju vjeru u Boga. Ako to ne činimo, smiješno se ponašamo. Kako je moguće biti kršćaninom samo na svojim riječima. Pravim kršćaninom moguće je biti samo i riječima i djelima. Tada svijet oko nas postaje drugačijim, tada mi postajemo ljudima do kraja. Svjedoče nam o svemu tome proroci i sveci. Zar mislimo da im ne možemo sličiti?

Zdravo društvo ne gradi se ovozemaljskim bogatstvom. Zdravo društvo gradi se nasljedovanjem Božje riječi. Tek poslije toga uspjeh ćemo izliječiti našu ranjenu čovječnost i uistinu kao zdravi živjeti u zdravom okolišu. Poručuje nam to Kraljica Mira prenoseći nam Božju poruku.

KAKVOĆA VREMENA

Draga djeco!

Molite i iskoristite ovo vrijeme, jer je ovo vrijeme milosti. Ja sam s vama i pred Bogom zagovaram svakoga od vas da bi se vaše srce otvorilo Bogu i ljubavi Božjoj. Dječice, molite bez prestanka dok vam molitva ne postane radost. Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Mnogo je novinskoga papira potrošeno i svakodnevno se troši eda bi se opisalo vrijeme u kojemu živimo. Izrečeno je i mnogo mudrih riječi, što je vrlo dobro. Da bi se ispravno postavilo u životu nije, naime, samo potrebno nastojati dobro raditi, nego je potrebno stvarati i dobru spoznaju razmišljajući o svome djelovanju. Uči nas tomu i Kraljica Mira. I ona progovara o ovome vremenu. No, ne troši previše riječi na njega u nastojanju da nam ga razjasni ili da nas zabljesne njegovim poznavanjem. Ona jednostavno kaže da je ovo vrijeme milosti. To je srž ovoga vremena i stoga za početak našega shvaćanja nije potrebno mnogo riječi. Tek kada to shvatimo možemo početi govoriti o veličini bogatstva koje je ovaj izričaj unio u naš život. Sve su velike stvari jednostavne i ne traže puno riječi da ih se objasni. No, kada se dožive, svjedočenje o njima traži nešto više riječi, budući da nam je srce prepuno i da nam je svaka riječ nekako presiromašna za razjasniti ono što se nalazi u našem srcu.

Naravno da se ne stiže preko noći do jednoga takvoga shvaćanja vremena ili još bolje rečeno do uživanja u njemu. Potrebno ga je polagano pripravljati našom molitvom. Možda će ta molitva na početku biti zbrkana, puna rastresenosti, ali korak po korak ona će postati zrak koji udišemo. Kao što je, naime, zrak potreban za naš tjelesni život, tako je molitva potrebna za naš duhovni život. Nema li jednoga od toga dvoga, život nam se urušava i nestajemo s pozornice ovoga svijeta. S ovim se svatko ne će složiti,

budući da i kada ne vjerujemo u Boga čini nam se da živimo. No, to je samo privid koji nam se u potpunosti razjašnjava nakon naše smrti. Taj je privid na žalost u ovome našem životu hranjen na različite načine. Jedan od tih načina jesu naši šareni izlozi. Kada izađemo na ulicu ti nas šareni izlozi mame i pozivaju da neizostavno kupimo nešto od onoga što se nalazi u njima. U takvim trenucima počne nam se činiti da smo sigurni kao ljudska bića, da nam ne treba neka druga zaštita osim naše ljudske zaštite. Tek kada zapadnemo u poteškoće počnemo prepoznati da sve nije tako lijepo kako izgleda na prvi pogled. Sve se tada počinje u nama urušavati. No, ako smo u društvu sa svojom Kraljicom Mira uspjeli shvatiti da je ovo vrijeme za nas vrijeme milosti, lako ćemo prebroditi svoje teške časove. Oni će ustvari za nas biti samo još jedna stuba više u približavanju našem Bogu i ništa više. Naučit će nas da počnemo iskorištavati vrijeme u kojemu živimo. Ne smije nam se događati da se samo žalimo na ovo vrijeme i na one koji ga oblikuju. Zašto i mi sami ne bismo oblikovali ovu uljudbu u kojoj živimo? Nije ona nečija druga više nego što je naša. Kraljica nas Mira poziva na taj napor. Možemo li ga učiniti ili se branimo da to nije za nas, da je to za one koji su malo više učeniji od nas, one koji zauzimaju malo bolja mjesta u društvu nego što ih mi zauzimamo? Činimo li tako, griješimo. Jednaki smo svakome čovjeku oko nas i nemamo se čega stidjeti. Možemo se samo stidjeti zla koje možda činimo i ničega više. Pokušajmo razmišljati na taj način, pa ćemo prepoznati kako se sve mijenja u nama i oko nas.

Kraljica je Mira s nama u svim našim naporima. Ne bojmo se da ćemo ostati sami ako odlučimo mijenjati sebe i time druge oko sebe i svijet u kojemu živimo. Naše dobro ponašanje ne može ostati bez odjeka u našoj okolini. Možemo se o tome uvjeriti i na primjeru povijesnoga djelovanja ukazanja Kraljice Mira. Ono je utjecalo na povijest ovoga svijeta na odlučan način. Mnogo je manje zla u ovome svijetu otkada je došla Kraljica Mira. Taj preokret nije se dogodio u jednome trenutku. On se dogodio po

onima koji su prihvatili Božje poruke koje nam je prenosila Kraljica Mira. U svojim mjestima gdje žive takvi su ljudi postali kvascem koji je doprinio da se poboljša društveno zdravlje u tome mjestu. Nisu oni svojim vjerovanjem u Boga postali manje ljubitelji toga svoga mjesta i naroda, već čak veći. Bog, naime, nikada od nas ne traži da se odrekemo sebe, već traži da postanemo svjesni svega svoga bogatstva i da tim svojim bogatstvom obogatimo druge oko sebe. Znamo li to učiniti, znat ćemo se radovati i bogatstvu drugih. To bogatstvo nikada za nas ne će biti predmet naše zavisti, nego naš zajednički hod naprijed. Na taj će se način promijeniti društvo u kojemu živimo i ne će više biti potrebno što savršenije oružje da bismo se koliko toliko osjećali zaštićenima. Prepoznat ćemo da je Bog to naše najsavršenije oružje koje ništa ne može pobijediti i uz kojega se zbog toga možemo osjećati potpuno zaštićenima. Poput mudra ratnika uči i nas kako pobijediti u svim našim životnim bitkama. U današnjem suvremenom svijetu, koji je, naravno, suvremen samo za naše naraštaje, tu svoju poduku izvodi preko Kraljice Mira. Svojim blagim i nenasilnim djelovanjem korak po korak ona mijenja ovaj svijet i svakim je danom sve više onih koji to prepoznaju. Koliko se samo i mi prepoznajemo među njima?

Prirodno je da dođe do trenutaka u kojima se počnemo lomiti, iako smo se bili odlučili za svoga Boga. Ljudi smo, pa smo zbog toga krhki i lomljivi. No, nije prirodno da se u takvim trenucima počnemo tako ponašati kao da nikada prije nismo čuli za svoga Boga. Postupimo li tako, dokazat ćemo da smo nezreli. Zreo čovjek uvijek drži do svojih odluka. Mijenja ih tek nakon što se duboko uvjerio da te odluke nisu dobre, a ne nakon što je naišao prvi vjetar. Treba, znači, ustrajati. Nije važno čini li nam se da od svega toga jednostavno ništa nema, da nam to nekako ne uspijeva. Važno je da to želimo. Jednoga dana prepoznat ćemo velike plodove koji su nastali iz svega toga. Zna to svatko onaj tko je ustrajao npr. u svojoj molitvi. Možda mu se na početku činilo da je sve uzalud. Ona njemu ne ide i ne ide. Jednoga dana stanje se, ipak, promijenilo i

molitva je postala plodonosna. Vrijeme suhoće bilo je potrebno da nas pripravi na sva bogatstva kojima će nas molitva obdariti. Svjedoče nam o tome mnogobrojni sveci. Mi ponekada pogrešno mislimo da je njima bilo lakše moliti, budući da su oni, ipak, sveci. Krivo je to. Nisu se oni rodili kao sveci, nego su takvima postali tijekom svoga života. Nije ih pritom Bog podupirao na nekakav posebniji način nego što podupire nas. Kada bi to bilo tako, Bog bi bio nepravedan. On im je samo dao priliku kao i svakome od nas i pratio ih na njihovom životnom putu. Ako su se usudili otvoriti svoje srce i prihvatiti njegovu pratnju, iskusivali su njegove milosti. U suprotnom bili su svjedoci kako njihovo duhovno bogatstvo jednostavno nestaje.

Besmisleno je uz svoga Boga tražiti neku drugu posebnu radost. Kada pronađemo njega, pronašli smo sve radosti ovoga svijeta. Počinjemo tada na pravi način razumijevati ovaj svijet prepoznajući da smo poslani ovome svijetu navijestiti mu Radosnu vijest koja je u nama. A mi je zacijelo imamo ako smo joj se odlučili otvoriti. Nije važno koliko se ona trenutno primjećuje u našem životu. Važno je da smo krenuli pravim putem. Korak po korak skidat će se s nje koprena i ona će se početi itekako prepoznavati u našim riječima i djelima.

NOVI SMJER

Draga djeco!

Pozivam vas i danas na obraćenje. Previše se brinete za materijalne stvari a malo za duhovne. Otvorite svoja srca i iznova više radite na osobnom obraćenju. Odlučite svaki dan posvetiti vrijeme Bogu i moliti sve dok vam molitva ne postane radosni susret s Bogom. Samo tako će vaš život imati smisla i s radošću ćete razmišljati o vječnom životu.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Radimo, mučimo se, razmišljamo, a nikako da izbjijemo na pravi smjer u životu. Neprestano neke stranputice, susreti s onim što bi nam trebalo biti odbojno. Ponetko se i umori, pa ostane na tim stranputicama mijenjajući dobro za zlo. I tako se stvara svijet sa smjerokazima koji, namjesto da upravljaju, zbunjuju.

Osjećajući se kršćanima i zdravim ljudima možda smo pokušali odgovoriti na to kojim bi to putem trebalo ići. Ne znam kolikog smo uspjeha imali. No, zacijelo znam da smo itekako uspjeli ako smo krenuli onim putem koji nam neprestano pokazuje Kraljica Mira. Ona nas jednostavno ne može gledati kako lutamo, pa nam stoga neumorno pokazuje put. Ne umara se zbog našega neshvaćanja. Računa na dobrotu u nama i zbog toga je dovoljno strpljiva i blaga da pričeka da se u nama upali ona žaruljica koja će nam osvijetliti naše pogrješke i povesti nas novim putovima. Kada Kraljica Mira kaže »i danas vas pozivam«, osjećamo kako bdije nad našom sadašnjošću, nad našim poimanjem života. Zapljusnuti valom različitih razmišljanja nekada se pomalo izgubimo. Blještavilo raznoraznih svjetala zablješti nam oči, te nam se čini da je potreban mali napor i sve će postati drugačije. To »malo« zaista i jest potrebno, ali ne na način kako nam to nudi današnji zov buke. Prave se stvari nalaze u smirenju, u molitvi, u poniranju u sebe, a ne u nesuvislom mlataranju sa sobom

i svojim mišljenjem. Bog čeka da mu dođemo u susret da bi nas mogao priznati svojim očima u očima. Pri tom susretu naši napori oko neprestanog obraćenja urodit će plodom. Shvatit ćemo da nismo uzalud činili dobro i pokušavali svoju tjelesnost ispuniti pravim sadržajem. Postat će nam smiješnim svi naši ozbiljni napori da bismo samo svojim snagama stigli do spasenja. Prepoznat ćemo da je polazište svega u Bogu. Tek kada se prihvati njegov način razmišljanja može se progovoriti i sa ovim svijetom. Razumjet ćemo ga tada u potpunosti. Shvatit ćemo svu njegovu ljepotu, ali i sve njegove nedostatke. Svojim uzornim životom prekrit ćemo te njegove nedostatke i učiniti ga dobrim za obitavanje svim ljudima. Sveci su kroz povijest upravo tako činili. Oni koji ih nisu shvatili prikazivali su nam ih namrgođene i počesto pune prijezira prema ovome svijetu. A oni su u stvari voljeli ovaj svijet, ali na način ne da mu se podlože već da ga uzdignu u veće visine i vrate mu njegovo prvotno dostojanstvo. Uostalom, da ovaj svijet nije bio potreban, zar bi ga Bog baš stvarao i baš ovako raskošno? No, nažalost dogodio se grijeh i sve zamutio. Ako smo dovoljno zreli, učinit ćemo sve da ljepota nanovo zasja i da sva stvorenja krenu pravim smjerom u život. Odluka je, dakle, na nama. Naravno da je možemo odugovlačiti, da možemo učiniti da sve prokockamo. No, tada ne bismo smjeli kriviti Boga za naše propuste, nego se pokajnički udariti u prsa i shvatiti da smo jaki tek onda kada priznamo da smo krhki i slabi. Nije važno što je to protiv današnjeg uobičajenog načina mišljenja. Treba se znati usuditi. Onaj tko se usudi postat će pobjednikom i drugima pokazivati put. Ne bi se toga trebalo bojati. Istina je da ne znamo sve u ovome životu, ali ipak nešto znamo nalazili se na bilo kojem životnom mjestu.

Znam da je još previše onih čija su lica smrknuta. Ima ih i među onima koji se nazivaju sljedbenicima poruka Kraljice Mira. Tom smrknutošću kao da pokušavaju nadoknaditi sve propuste koje čine u nasljedovanju dobra. A Isus je već davno rekao da naša lica trebaju biti umivena i ozarena kada postimo. Kršćanstvo je radosna vijest, a ne vijest o

nekom sprovodu. Zbog toga bi trebalo učiniti sve da konačno nadvladamo sebe, svoje bolesti, neuspjehe, padove i već se jedanput konačno počnemo smiješiti. Ne bi to smio biti namješteni osmijeh, već osmijeh iz srca. Previše je već umjetnih osmijeha. Do savršenstva su ih doveli suvremeni opsjenari. Napisane su o tome knjige i knjige. Svrha je osmijehom prevariti drugoga i utrpati mu ono što prodaješ bez obzira trebalo to njemu ili ne. Ako smo i sami takvi, što reći? Najbolje ništa, budući da ionako ne ćemo razumjeti. Možda ćemo shvatiti o čemu se radi tek onda ako nam to netko pokaže primjerom. Suviše je riječi danas na tržištu, a tako premalo primjera. Kamo sreće da budemo oni koji se ne će bojati krenuti novim životnim smjerovima. U tom slučaju razumjet ćemo dobro poziv Kraljice Mira za molitvom, neprestanom molitvom. Postat ćemo primjerom i sebi i drugima. Radost će nas obuzeti i kroz nju ćemo prepoznati da nam je Bog uvijek bio tako blizu, a mi ga eto nismo vidjeli. Sve što nam je bilo besmisleno, odjedanput će postati puno smisla. Netko će nas tada slijediti, netko nam se rugati, netko nam se čuditi, netko... Važno je samo da smo mi zadovoljni i da se ne damo utopiti u sivilo svakodnevice. A i zašto bismo? Bog nam je dao toliko lijepih stvari i zašto bismo ih tek tako odbacili. One će nas polako pripravlјati na onaj naš drugi život. Zacijelo će biti ljepši nego ovaj naš današnji. Budimo ga samo već sada dostojni. Učinimo sve da nas jednoga dana ne iznenadi njegova ljepota, već da to bude ono što smo već odavno osjećali u našim snovima, što smo nazirali kroz svu ljepotu koja je trenutno oko nas.

Kraljica Mira prolazi ovom zemljom i popisuje sve one koji su njezini. Jedna crta ostavljena je i za naše ime. Vidimo li ga već tamo ili nas vjetrovi još nemilosrdno okolo nose? Mnogo pitanja, a samo je jedan odgovor. Bog nas čeka i zove da mu se pridružimo.

TKO JE S NAMA

Draga djeco!

Radujem se s vama i u ovom milosnom vremenu pozivam vas na duhovnu obnovu. Molite, dječice, da se u vama nastani u punini Duh Sveti da biste mogli svjedočiti u radosti svima onima koji su daleko od vjere. Napose, dječice, molite za darove Duha Svetoga da u duhu ljubavi budete svakim danom i u svakoj okolnosti bliže bratu čovjeku i da u mudrosti i ljubavi nadvladate svaku poteškoću. Ja sam s vama i zagovaram svakog od vas pred Isusom.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Pritisnuti svakovrsnim životnim nevoljama naučili smo se pitati tko je s nama u tim nevoljama, tko nam pruža ruku? Poslije toga smo u mislima nabrajali sve one koji bi to mogli biti. Vjerojatno pritom nismo preskočili svoga Boga. Ako jesmo, vrijeme je da to popravimo. On je, naime, s nama i onda kad nas svi napuste, kad svima postane svejedno što se to s nama događa.

Kraljica nam Mira uporno iz dana u dan govori da ne zaboravimo na svoga Boga. Vrlo dobro znamo da se to ipak događa. Dobro nam ide, pa bismo htjeli da nam ide još bolje i isključimo Boga iz svoga djelokruga - da nam u tome ne bi smetao. Možda nam loše ide, pa svoga Boga isključujemo zato što je dopustio da nam tako bude. Uglavnom, služi nam za ukras i ništa više. Naravno da je takvo naše ponašanje itekako pogrešno. Dobro je stoga o svemu tomu razmisliti i pristupiti ozbiljnoj duhovnoj obnovi. Ne mora to biti ništa izvanredno. Dovoljno je da se na to odlučimo i da započnemo. Možemo započeti na svakom mjestu gdje se nalazimo. Čovjek se mijenja polako, iz trenutka u trenutak, a ne jednim potezom poput današnjih usavršenih strojeva. Kraljica Mira pritom će biti uz nas. Radovat će se svakom našem uspjehu, pomagati

nam ako slučajno padnemo. Ona se ne boji ni ovoga ni bilo kakvog drugog vremena. Za ovo vrijeme ona kaže da je milosno, bez obzira što i ona i mi vrlo dobro znamo da se u ovome vremenu događaju mnoge ružne stvari. No, te ružne stvari će nestati samo onda ako budemo dovoljno uporni ići putovima dobra. Nikada nije i nikada ne će zlo pobijediti na ovome svijetu. Ono se može samo trenutno radovati i ništa više. Čim dobro počne nastupati, zlo se povlači. Zbog toga propustiti ovo milosno vrijeme bilo bi prava šteta.

Još je netko s nama. Duh Sveti neprestano nas poziva da mu se otvorimo i da već jedanput konačno počnemo razmišljati na pravi način. Namjesto da razmišljamo kao odrasle zrele osobe, razmišljamo poput djece. Neprestano se nečim zabavljamo i mislimo kako činimo nešto ozbiljno i nešto važno. Proći će zaista sve zamamnosti ovoga svijeta, ali ne će proći ono dobro koje smo nekome učinili. Po tome dobru Bog će suditi jesmo li bili ozbiljni ili neozbiljni na ovoj kugli zemaljskoj. Zacijelo nas ne će pitati jesmo li bili poznati, pisali za ove ili one novine, imali ovo ili ono bogatstvo. Sve su to smiješne stvari, ako nisu u službi čovjeku. Sve to, naime, možemo imati i biti s Bogom, samo onda ako nam to služi da bismo pomogli i sebi i drugome, da bismo svjedočili vjeru u Boga, živjeli u miru i dostojanstvu. Potrebno je zaista svjedočiti, kako onima koji su zastali na putu vjere, tako i onima koji se time baš previše ne zamaraju. Duh Sveti će nam u tome itekako pomoći ako želimo. Želi se nastaniti u nama i poput dobrog prijatelja neprestano nam pokazivati put. Svatko tko se usudio otvoriti mu se vrlo dobro zna kako je lijepo biti s njim. Čovjek odjedanput počinje vidjeti ono što prije nije vidio, iskusivati ono što prije nije iskusivao. Osjeća se više čovjekom i prijateljem svih ljudi. Pun radosti i snage kroči zakučastim životnim stazama. Ne trebaju mu nikakve posebne vježbe i tečajevi za dobivanje nutarnje snage. On je već ima i zadovoljan je s njom. Njome se neprestano puni kroz molitvu znajući da je nepobjediv, da ga ništa ne može spriječiti da dođe do radosti i ljepote. Iz Svetog pisma

znamo koji su sve darovi koje nam daje Duh Sveti. Nerazumno ih je zaista odbiti i vladati se kao da nikada ništa nismo čuli.

I još je netko s nama, ako to želimo. To smo mi sami. Ta tako se često dogodi da odlutamo i da se poslije toga dugo tražimo. Upravo je to jedan od najvećih uzroka zašto neki uzimaju opojna sredstva, zašto neki provode noći i dane trabunjajući o najnovijim filmovima i glumcima, zašto se neki nasilnički vladaju, zašto neki... Nemaju sebe pa pokušavaju naći dovoljno jaku zamjenu koja će prikriti njihovu izgubljenost. I pritom ne uspiju. Krivotvorina je uvijek krivotvorina. Uspjeti se može samo ako smo izvornikom i ništa više. Zbog toga sebe treba dozvati i sprijateljiti se sa samim sobom. Tada nam ne će biti teško učiniti bilo što što bi nam moglo biti na dobro. Odbacit ćemo naše loše vladanje, naše krivo razmišljanje i ne ćemo se bojati biti pred drugima ono što jesmo. U tom naporu odjedanput ćemo prepoznati da smo itekako bogati i da nismo slučajno zalutali na ovu zemlju. A i drugi će to otkriti. Vidjet će da se nešto s nama dogodilo, pa će i sami pokušavati doći do tog spasonosnog događaja. Mi ćemo biti radosni da se to dogodilo. Spasili smo sebe, a i druge kraj sebe. Razumjeli smo ustvari svu pogrješnost raznoraznih mišljenja oko sebe. Postali smo sposobni iz njih izvući samo ono što je dobro, a odbaciti sve drugo. Što bismo još trebali? Božju nagradu? Ta on nas je već nagradio!

Upit »Tko je s nama?« dubok je upit. Na njega dobro odgovaraju samo oni koji su hrabri i ne boje se povući prave zaključke.

SVIJETLA BUDUĆNOST

Draga djeco!

Danas vas pozivam na molitvu. Tko moli ne boji se budućnosti. Dječice, ne zaboravite: Ja sam s vama i sve vas volim.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Isus je Krist svojim dolaskom na zemlju promijenio čitavu povijest. Došao je u punini vremena i ljudima navijestio novi život. Ne trebaju više nikome robovati, mogu živjeti kao slobodna bića. Sve ovisi od njih.

Nažalost ljudi nisu iskoristili danu im priliku. Postavili su sebe na mjesto Božje nadajući se u podsvijesti da će njihov nauk biti bolji od Božjega. U tome su jednako griješili i oni koji su tvrdili da vjeruju u Boga, čak da su spremni druge progoniti u njegovo ime, kao i oni koji su naviještali da nam Bog nije potreban, da se čovjek može preoblikovati u stvorenje dostatno samome sebi. I tako dođe Karl Marx, uze ponešto od svakoga i navijesti svoje »evanđelje«. Zlo uze zamah i poče se prostirati ovim svijetom. Naravno da nije pokazalo svu svoju rugobu. Govor mu je obojen kršćanskim slikama, ali primijenjenima potpuno suprotno od onoga što one predstavljaju. Na taj način mislilo je prevariti ljude. Obećavalo im je neku svijetlu budućnost u kojoj će svi biti jednaki i gdje će svi živjeti slobodno i sretno. Nebrojani mrtvi koje je komunizam ostavljao za sobom tumačeni su zastranjenjem tih mrtvih. Da su znali pokorno slijediti dane im upute, ništa im se ne bi dogodilo. Ipak, oni koji su bili svjesni tko su i što su, nisu se dali prevariti. Zlo ih je progonilo, ali oni su ostajali uspravni, čak i onda kad je izgledalo da je nekorisno opirati se nadirućem društvenom stanju.

Kraljica Mira, kao dobra Majka, došla je u pomoć svojim. Ponizno i mirno počela je govoriti ljudima što činiti. Nije ih huškala da nekoga napadnu, sruše neku državu prevratničkim putem. Činila je ono što je Isus činio u

vrijeme dok je hodao ovom zemljom. Naviještala je pomirenje, opraštanje, molitvu. Onaj tko je imao hrabrosti poslušati je odjedanput je imao hrabrosti oprostiti čak i Marxovim idejama koje su ga progonile. Tako se počeo stvarati svijet ljubavi i mira, svijet u kojemu je lijepo i dobro živjeti. Mnogobrojni su pošli tim putem. Znali su da mogu pobijediti samo ustrajnošću, mišlju da je moguć svijet u kojemu je pravda jednaka za sve, svijet u kojemu se nitko ne progona zbog boje svoje kože, svijet koji se može nazvati moj i tvoj. Njihov uzor poput baklji u noći počeo je svijetliti diljem svijeta koji nastanjavamo. Odjedanput je opet postalo prirodnim drugoga pomagati, a da se za to ne traži ništa, čak ni kamere koje bi sve to zabilježile. Znaju to mnogi ojađeni po svijetu. Prijatelji Kraljice Mira pružali su im ruku i onda kad im je nitko nije htio pružiti. U početku su se tome možda čudili, kasnije su nastojali uzvratiti na svoj način. Naravno da je i Kraljica Mira uzvraćala. Svojim majčinskim blagoslovom blagoslivljala je sve one koji su se razmiljeli po svijetu i neumorno počeli prosipati samo dobro. Kako da ne bude zadovoljna s njima, kako da ih ne nazove svojom djecom! U njima se osjeća dah zanosa prvih Isusovih učenika i prvih kršćana. Tada je izgledalo kao da se raj spustio na ovu zemlju, kao da su ljudi počeli shvaćati da se samo s Bogom može graditi život. Tako treba biti i danas, budući da Isus itekako rado želi da mu svi budemo učenicima.

Isusovim učenikom, pak, najlakše je postati moleći se. Kraljica nam Mira neprestano donosi tu mudrost pozivajući nas na molitvu. Ne boji se da će joj netko prigovoriti da se ponavlja. Ona nikada nije imala namjeru svidjeti nam se vještinom svojih misli i izričaja. Sve što ona želi jest što jednostavnije donijeti nam velike istine koje poradi svoje sljepoće ne vidimo. Kada progledamo, onda ćemo razvijati te istine i Bog će početi progovarati preko nas. Bit će nam tada savršeno jasno zašto je Kraljica Mira postupala na način na koji je postupala i osjetit ćemo potrebu zahvaliti joj na tome. Time ne samo da ćemo odati dužno poštovanje onome tko nam je pomogao, nego ćemo i

učvrstiti svoju budućnost. Znat ćemo da nam se ništa ne može dogoditi kada smo sa svojim Bogom. Naša budućnost bit će svijetla, unatoč svemu mraku koji se možda prolije na nas i oko nas. Boga nitko ne može »utrnuti«, čak ni oni koji su proglasili njegovu smrt. To je samo njihova sljepoća koja će ih odvesti u propast ako se jednoga dana ne obrate. A svojim prijateljima Bog je pripremio budućnost puno ljepšu od onoga što jedan ljudski um može zamisliti.

Kada se zadubimo u svoju povijest i povijest ljudi oko sebe, vidimo da je moguće sačuvati svoje svjetlo neutrnutim. Potrebno je to samo htjeti i ništa više. Zar netko dvoji da Kraljica Mira ne će tada biti s nama? Bit će ona uz nas poput dobre Majke i sokoliti nas kada nam bude teško, a radovati se s nama kad se budemo radovali. Mi smo jedno i jedino nas naša nepromišljenost može rastaviti.

OBNOVLJENIM SNAGAMA NAPRIJED

Draga djeco!

Ne zaboravite da ste ovdje na zemlji na putu prema vječnosti i da je vaš dom na nebesima. Zato, dječice, budite otvoreni Božjoj ljubavi i ostavite sebičnost i grijeh. Neka vaša radost bude samo u otkrivanju Boga u svakodnevnoj molitvi. Zato, iskoristite ovo vrijeme i molite, molite, molite, a Bog vam je blizu u molitvi i preko molitve.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Razmišljajući o poruci Kraljice Mira i stavljajući navedeni naslov na početak ovoga napisa, primijetio sam da slični nebrojenim izrazima kojima nas se zasipa svaki dan. I baš sam ga zato i ostavio takvim. Možda nam, ipak, nešto kaže?

Isus je Krist davno rekao da smo mi kršćani sol zemlje i svjetlo svijeta. Prihvatili smo to draga srca. Ako ništa drugo, lijepo je osjećati da si nešto posebno. No, pritom smo znali i pretjerati. Učinilo nam se da nam naša »posebnost« daje naročitu prednost pred drugima. Umislili smo se da samo mi znamo sve odgovore i pomalo počeli odbacivati druge. A to nije bilo dobro. Mi smo na ovoj zemlji ne da nekoga odbacimo zbog njegova stava, već da svakome pomognemo što lakše proći ovozemaljskim stazama. Bog nas je učinio svojima i ne možemo se ponašati kao da je od svega važnija naša ljudskost. Ono što Bog od nas traži jest da ovu zemlju na kojoj jesmo učinimo njegovom. Njegovo svjetlo treba stići u svaki kraj ove zemlje. Na taj će način ljudi shvatiti da je hod ovom zemljom samo prolaz prema našoj nebeskoj domovini, a ne mjesto gdje počinju i završavaju sva naša djelovanja.

Izričaj »obnovljenim snagama naprijed« ima, čini mi se, smisla samo onda ako budemo dovoljno hrabri prihvatiti činjenicu da hod ovom zemljom nije niti samo prihvaćanje ove zemlje niti samo prihvaćanje naše nebeske domovine. Bog nas nikada nije na to pozivao. On je uvijek želio da

prihvatimo i jedno i drugo, ali na pravi način. Tek smo tada cjeloviti i tek tada svakome čovjeku dajemo ispravan odgovor. Do odredišta se ne stiže odjedanput nego samo korak po korak.

Kraljica nas Mira uči kako steći pravilno ponašanje koje će nas ustrajno voditi prema našoj drugoj domovini. To je moguće, kaže ona, samo ako se otvorimo Božjoj ljubavi i ako odbacimo sebičnost i grijeh. Nažalost, nije to govor koji se danas rado čuje. Današnja uljudba radije bi željela neki drugi govor, manje zahtjevan a više na osobnu sebičnu korist. Zbog svega toga ta uljudba neprestano govori da je vjera osobna stvar svakoga čovjeka i da je ne treba propovijedati drugima. Pritom ništa ne govori o tome nije li i bezboštvo osobna stvar svakoga čovjeka i ne bi li i njega trebalo ne propovijedati drugima. Bilo kako bilo, nama je se snaći u jednoj ovakvoj uljudbi. Nikada ne ćemo imati bolje, budući da naše vrijeme prolazi i dolaze neki drugi koji će nastaviti naš hod ovom zemljom. A nas će Bog pitati kako smo mi prošli naš dio puta. Zadaća nam je, naime, zajedno s drugima oplemeniti ovu zemlju i privesti je njezinom Stvoritelju. Ako mi to ne budemo znali, nema nikoga drugoga koji će to znati.

Odlučimo se, dakle, već jedanput u svim životnim prilikama biti uz svoga Boga i slušati njegove riječi. Nije mudro govoriti da ga poštujemo i da mu pripadamo, a u isto vrijeme slušati nekoga drugoga. Nemamo se čega stidjeti niti bojati. Kršćani vole svakoga čovjeka na ovoj zemlji, svakoga čovjeka poštuju i svakome čovjeku imaju što reći. Ne ponašaju se »isplativo«. Nije im stalo izvući korist po svaku cijenu, već drugome dati dobro i mir. I upravo se po tome trebaju isticati među drugima, a ne po nekoj svojoj umišljenosti.

Vrijeme prolazi i treba ga dobro iskoristiti. Bog je blizu i čeka nas otvorenih ruku. Valjda smo već shvatili da nije dovoljan samo naš govor. Potrebno je ustrajno moliti. Na taj način uspjet ćemo se u potpunosti otvoriti svome Bogu i pronaći pravu životnu radost. Ta će nas radost poslije voditi svim našim životnim putovima i pomoći nam shvatiti gdje smo i što nam je činiti.

POBJEDA

Draga djeco!

Želim s vama podijeliti svoju radost. U svom Bezgrješnom srcu osjećam da je mnogo onih koji su mi se približili i nose na poseban način u svojim srcima pobjedu mog Bezgrješnog srca moleći i obraćajući se. Želim vam zahvaliti i potaknuti vas da s ljubavlju i snagom Duha Svetoga još više radite za Boga i njegovo kraljevstvo. Ja sam s vama i blagoslivljam vas svojim majčinskim blagoslovom.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Htjeli mi to priznati ili ne, mnogo je se zla izlilo na ovu zemlju u ovo naše »napredno suvremeno vrijeme«. Ljudi i ljudski okoliš uništavani su a da se ne trepne okom. Određeni su to nazivali pobjedom pravde i napretka pokušavajući spriječiti svako drugačije razmišljanje. No, kršćani ne bi bili kršćani da se nisu usudili biti drugačijima. Ta oznaka, sjećamo se, prati ih već od samoga početka. Naravno da bi bilo šteta odreći je se.

Unatoč svojim pogriješkama i pogriješkama drugih na ovoj zemlji, kršćanstvo je uspjelo pobijediti. A nije to bilo lako. Posebno je bilo teško u ono vrijeme kad se nije razaznavalo je li netko crkveni ili državni službenik. Onaj tko je shvaćao stanje bio je stavljen između dvije vatre. No, bilo je onih koji nisu žalili ni za čim i hrabro su išli naprijed. Naravno da je nama, ipak, najteže ovo naše današnje stanje. Vjera je ne odijeljena i stavljena na svoje mjesto, već protjerana iz društvene sredine kao zlo koje škodi čovjeku. I zbog toga ponovno nije lako biti kršćaninom, ponovno se takvi nalaze između tko zna koliko vajara. Unatoč svemu, obveza pobijediti i nadalje ostaje otvorenom zadaćom za sve koji se žele nazivati kršćanima.

Kad nas Kraljica Mira pohvali zbog našega ponašanja, onda je to zacijelo najveće priznanje koje smo mogli dobiti. Sva druga priznanja samo su šala u usporedbi s ovim. A

ona to učini u svim onim trenucima kada ocijeni da smo sazreli za jedno takvo priznanje. Provodeći preko nas svoje namisli ne iskorištava nas, nego nas još više čini ljudima i pomaže nam još dublje razumjeti sebe i svijet oko sebe. Draga joj je naša radost i svi naši uspjesi. Što je više onih koji joj se odlučuju približiti, to više njezine namisli pobjeđuju sve ono zlo koje se pokušava izliti na nas. A nisu to nikakve sebične namisli. Kada se ostvare, ne će ona zbog njih ući u krug onih koji drže vlast na ovoj zemlji i samodostatno se uživljaju u ulogu najbogatijih današnjih ljudi, već će nas ponizno zagrliti i učiniti svojom djecom. Odjedanput ćemo prepoznati da odraslost nije zauzimati neke važne položaje i nešto značiti u svojoj okolini zbog svega onoga što posjedujemo, već da je odraslost imati čisto srce. Takvo srce spremno je prihvatiti čovjeka kraj sebe i s njim podijeliti ono što se ima bez bilo kakva pridržaja.

Može, naravno, Kraljica Mira dobro govoriti i pozivati nas, ali ako mi ne prihvatimo taj njezin poziv, sve je uzalud. Ne će nas ona silom tjerati činiti dobro. Zbog toga neprestano ponavlja da se trebamo moliti i obraćati. To su sredstva kojima ćemo izmijeniti svoje stanje. Jedino njima uspjet ćemo zaista pobijediti, a ne bilo čim drugim. Ne će nam u tome pomoći čak ni najjača današnja oružja. Počet ćemo pobjeđivati tek onog trenutka kada se počnemo moliti i obraćati. O svemu tome svjedoče raznorazni svjetski moćnici koji su navraćali u svetište Kraljice Mira. Tek im je krunica, plamen svijeće, netko drugi u molitvi dalo pravo značenje osjećaja jakosti i zaštćenosti. Otišli su spremniji vladati, ali ne u sirovom značenju te riječi, već u značenju da je vladanje u stvari služenje drugome i samome sebi. Kako lijepo. Nažalost oni koji govore o svemu ovome zastupajući slična stajališta, ali na način da im taj govor donese određenu dobit, nikada ne će postići to o čemu govore. No, uostalom, njima to i nije svrha. Njima je samo važno da su došli do svojih sebičnih nagrada i ništa više.

Teško je ljudsko djelovanje iz kojega je isključena ljubav, a još teže ono djelovanje iz kojega je isključen Duh Sveti. Takvo djelovanje ne vodi nikamo i čini nas zarobljenicima

vežući se oko naših ruku i nogu poput olova. Zbog toga kao dobri kršćani i zreli ljudi trebamo se usuditi pobijediti raznorazna mišljenja koja bi nas htjela odvesti od našega Boga i pozvati nas osloniti se samo na same sebe. Takva mišljenja su utjelovljenje sebičnosti i nezrelosti na ovoj zemlji. Uzalud im nastojanje prikazati se u znanstvenom ili nekom drugom ozbiljnom svjetlu. To je samo krabulja koja bi htjela skriti prestrašenu nutrinu i ništa više. Mi, pak, kao svjesni kršćani odbacujemo sve krabulje, dostojanstveno dižemo svoje glave i nastavljamo raditi za svoga Boga i za njegovo kraljevstvo. Nemamo se čega stidjeti. Naš je Bog izvor svega dobra koje postoji. Zašto to ne bismo priznali samima sebi i usudili se pobijediti. Kraljica će Mira naravno biti s nama i blagosloviti nas svojim majčinskim blagoslovom. Nastupajući tako opremljeni kroz život uspjet ćemo progaziti sve životne staze, ma koliko one izgledale teškima i zakučastima. Ujedno ćemo pomoći i onima koji budu zapeli, ali u svemu tome shvatili da se samo s Bogom uspijeva pobijediti.

SAMOSVIJEST I OBLIKOVANJE

Draga djeco!

Danas vas pozivam da se otvorite molitvi. Neka vam molitva postane radost. Obnovite molitvu u svojim obiteljima i stvarajte molitvene skupine i tako ćete doživjeti radost u molitvi i zajedništvo. Svi koji mole i članovi su molitvenih skupina, u srcu su otvoreni Božjoj volji i radosno svjedoče Božju ljubav. Ja sam s vama i sve vas nosim u svom srcu i blagoslivljam vas svojim majčinskim blagoslovom.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Valjda smo se nebrojeno puta upitali tko smo i što smo. Taj nas upit prati od rane mladosti, pa sve do našega prijelaza na drugu obalu. Kako smo na sve to odgovarali? Jesu li ti odgovori bili u skladu s trenutnim mišljenjem koje vlada oko nas ili smo se usudili imati svoje mišljenje?

Da bismo imali svoje mišljenje, potrebno se othrvati raznoraznim mišljenjima koja vladaju oko nas. Možda bi razumljivije bilo reći potrebno je iz svih tih mišljenja uzeti samo ono što je dobro, ugraditi ga u svoje mišljenje i tako stvarati jedan drugačiji svijet. A to nije baš tako lagano. Treba pronaći ono pravo sito kroz koje ćemo prosijati sva ta mišljenja i na kraju pobrati plodove toga svoga rada. Kraljica nam Mira neprestano pruža jedno takvo sito. Govori nam o molitvi, o potrebi otvaranja molitvi, o konačnom početku našega prosijavanja. Koliko je uistinu čujemo, a koliko na sve samo odmahnemo rukom? Bilo bi dobro da konačno jedanput prestanemo sa svim našim lutanjima, a okrenemo se svemu onome dobru što nam Bog nudi preko Kraljice Mira. To zacijelo nije malo. Jedna od prvih stvari koja nam se nudi ako molitvu utjelovimo u svoj život jest radost. Zar treba veće nagrade? Što bismo sve ponekada dali samo da nam je kriška radosti, onaj osmijeh koji nas diže iz naših svakodnevnih baruština i

dovodi nas do vodoskoka punih života! A sve je to na dohvat ruke. Potrebno je samo pružiti svoju ruku Kraljici Mira kao svojoj Majci i ponizno je slijediti. Na kraju toga hoda čeka nas posve drugačiji život od onoga što smo ga živjeli do tada.

Sebično bi bilo da mislimo samo na sebe i da samo za sebe tražimo radost. Zašto to ne bismo najprije učinili za svoje obitelji? U njima smo nastali, u njima smo izgovorili svoje prve riječi, napravili prve korake, spoznali što je to drugi. One su naš prirodni životni okoliš. Čak i onda kada uvidimo da u njima nije sve dobro, da bi mnogo toga ili barem nešto trebalo promijeniti. U takvim trenucima nije rješenje da ih ostavimo i prepustimo samima sebi, već da im pomognemo što prije izići iz tih njihovih poteškoća. Pogriješan je stav da su naše obitelji samo ona mjesta gdje povremeno svraćamo da bismo se najeli, napili i tjelesno osigurali. Takav stav dovodi do raspada obitelji i do stvaranja takvih zajednica koje su mimo ljudskog i božanskog zakona. Ništa ne mijenja na stvari što će to raznorazne »učene« glave pokušati opravdati. Pogriješka je uvijek pogriješka.

Tko ima obitelj, samosvjestan je i oblikovan. Zna što hoće i kako to postići. Ne trebaju mu nikakva suvremena pomagala da bi se zabavio i zaboravio tko je. Znat će se zabavljati, ali će isto tako znati i raditi i moliti se. Cjelokupan je čovjek i sposoban svoj život uzeti u svoje ruke. Zna što je radost, što je bol, što je ono što nas izvlači iz blata naše svakodnevice. Postat će sposoban svaki mrak razbiti svjetlošću i pokazati da se može živjeti kao pravi čovjek i kao pravi vjernik.

Onaj tko se zna lijepo vladati u svojoj obitelji takav će se znati uključiti ili čak stvoriti neku molitvenu skupinu. Postat će mu jasno da se ne ostaje sam u svojoj radosti, već da tu radost treba podijeliti i s drugim ljudima. Na taj način korak po korak stvarat će se onaj kvasac koji je potreban da se ukvasa čitav svijet. Zlo će uzmicati i nestajati poput teške magle pred sunčanim danom. A to je ono što svatko od nas želi. Zlo nikada nije i ne će biti lijepo niti dobro. Ono je uvijek čovjekov korak prema ponoru, bez obzira koliko

nam se u pojedinom trenutku činilo bezazleno. Shvaćaju to svi veliki ljudi na ovome današnjem svijetu. Jedan je od njih zacijelo današnji Papa. Zahvaljujući svome dobrom životu i radu imao je snage skupiti milijune mladih, što izravno što preko sredstava društvenih priopćavanja, i poručiti im da su jaki samo s Bogom. Naizgled, samo obične riječi, a tako pune značenja. Nije važno što ima onih koji ih danas zaista ne bi željeli čuti. Važno je da ima onih koji ih imaju snage izgovoriti i onih koji ih imaju snage prihvatiti. Na taj način stvaraju se nova vremena, vremena puna mira i dobra, vremena u kojima je dobro i ugodno živjeti. Za ta vremena isplati se mnogo toga dati, a nekmoli provesti neko vrijeme u molitvi, u radosti.

PROLJEĆE NOVOG DOBA

Draga djeco!

Danas vam želim otvoriti svoje majčinsko srce i sve vas pozvati da molite na moje nakane. S vama želim obnoviti molitvu i pozvati vas na post koji želim prikazati svome sinu Isusu za dolazak novog doba, doba proljeća. U ovoj Jubilarnoj godini otvorila su mi se mnoga srca i Crkva se obnavlja u Duhu. Radujem se s vama i zahvaljujem Bogu za ovaj dar, a vas, dječice, pozivam: molite, molite, molite dok vam molitva ne postane radost.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Već smo pomalo, čini mi se, siti govora o novom dobu. Stalno kažu da je tu negdje a ono nikako da stigne. Što je još gore i ne zna se kada će stići. Ono što se zna jest da najgrlatiji propovjednici tog novog doba zagovaraju vrijeme bez bilo kakve duhovnosti, ako je ikako moguće. Ako to nije moguće, onda neka se svatko drži onoga što hoće.

U svetištu Kraljice Mira u Međugorju svakodnevno se događa obrnut tijek. Novo doba je već stiglo, a mi se trebamo dostojno urediti da bismo bili cijenjeni gosti na slavlju. Nije to tako teško. Dovoljno je samo odlučiti biti duhovan i toga se pridržavati. Na taj način stvorit će se drugačije ozračje i svi ćemo zajedno početi kušati plodove novoga doba.

Glavno sredstvo da se postane drugačijim, kako nam kaže Kraljica Mira, jest molitva. Ne bilo kakva molitva, nego ustrajna molitva koja će nas dovesti do radosti. U nama će se jednostavno otvoriti prostori u koje će imati pristup i drugi, pa ćemo na taj način spoznati novi svijet koji je ispunjen ljubavlju, ispunjen svime onim što je dobro. Istina je da današnja uljudba ne razmišlja baš na taj način, ali zar bismo mi trebali razmišljati na način današnje uljudbe? Radije se potrudimo i učinimo je drugačijom da bismo je

punim ustima mogli nazvati svojom. To je jedna od poruka koju nam molitva pruža. Ona nas nikada ne zatvara u nas same, već nam pomaže biti djelatnima na ovoj kugli zemaljskoj. Svaka je molitva takva, pa i ona koja se obavlja u tišini nekog zatvorenog samostana. Bog nas nije stvorio odvojenim otocima, već društvenim bićima koja zajedno dolaze pred njegovo lice.

Dok govori o molitvi, Kraljica nam Mira otvara svoje majčinsko srce. Ne želi biti daleko od nas, ne želi nas pustiti da sami lutamo ovom zemljom. S nama je čak i onda kada griješimo. U takvim trenucima poziva nas obnoviti molitvu i ponovno se prisjetiti da postom stavljamo ravnovesje u svoj život. To ravnovesje ne mogu uspostaviti bezbrojne ispunjene želje, već hod u istini i pravdi. Mudar je i dobar ne onaj čovjek koji ima mnogo tvarnih bogatstava, već onaj čovjek koji je bogat duhovnim bogatstvima. Takav se ničega ne boji i spreman je od ovoga svijeta učiniti dostojan dom za sebe i za sve druge oko sebe. Jakost koju posjeduje ne zadržava za samoga sebe. Pruža je i drugima da bi i oni bili sretni zajedno s njim.

Kroz ovu Jubilarnu godinu Crkva nam je neprestano ponavljala da trebamo ići Božjim putem. Kraljica Mira kaže da su mnogi poslušali taj njezin govor. Otvorili su svoja srca i počeli se obnavljati u Duhu. Shvatili su da Isusovi učenici nisu postojali nekada jednom u povijesti, već da su to oni danas. Bog uvijek, naime, govori i voli svakog čovjeka. Zbog toga je njegov učenik svatko onaj tko to želi biti. Svojom željom upisuje se u novo doba koje je stvorio Isus svojim dolaskom na ovu zemlju. Naučio je tada ljude razmišljati na drugačiji način i do kraja im otvorio oči. Otada je svaki govor o novome dobu moguć jedino ako se misli na Isusovo novo doba. Sve ostalo jest samo blijedi pokušaj i ništa više.

Kao i svako doba i novo doba ima svoja vremena. Jedno je od njih proljeće. Zaputivši se Isusovim putem ulazimo u to vrijeme i nastavljamo hod prema drugim vremenima ovoga doba. Na kraju puta očekuje nas naš Bog raskriljenih ruku. Gdje smo trenutno na tom putu?

KAD VELIKANI ODLAZE

Draga djeco!

Danas kad vam je nebo na poseban način blizu pozivam vas na molitvu da preko molitve stavite Boga na prvo mjesto. Dječice, danas sam vam blizu i blagoslivljam svakog od vas svojim majčinskim blagoslovom da imate snage i ljubavi za sve ljude koje susrećete u vašem zemaljskom životu i da možete davati Božju ljubav. Radujem se s vama i želim vam reći da se vaš brat Slavko rodio u nebu i da zagovara za vas.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Kako oni odlaze? I tko su zapravo velikani? Nisu ovo jednostavni upiti kako bi nam moglo izgledati na prvi pogled. Sve zapravo počinje upitom: a koga mi to smatramo velikanom? Meni se čini da u ovom našem današnjem svijetu vlada poprilična zbrka oko svega toga.

Fra Slavko Barbarić je kao čovjek, vjernik, redovnik i svećenik svakako spadao u red velikana. Ali čijih? Bez obzira na to što će neki smatrati da to nije tako, ja bih rekao da je on spadao u velikane zajedničke svima nama. I kao čovjek i kao vjernik ispunio je svoju zadaću do kraja. Da to nije tako ta ne bi Kraljica Mira rekla posve izričito da se on rodio u nebu. Nije potrebno sada ulaziti u bogoslovne prijepore i razglabati o tome misli li ona time da je on svet. Uostalom, tko to nije svet ako je u nebu. Neka vrijeme odgovori na ova pitanja i neka da odgovor je li on svet u onom smislu u kojemu to danas shvaća službena Crkva. Prisjetimo se samo da je i sv. Franji i drugim velikim svecima trebalo nešto vremena da jednoga dana budu proglašeni nama za uzor.

Oni kojima fra Slavko nije velikan jesu oni koji priznaju samo našu ljudskost. Lijepo se to vidjelo po ponašanju sredstava društvenog priopćavanja za vrijeme fra Slavkova sprovoda. Ta sredstva i urednici u njima što su bili dalje od

Boga to su vijest o fra Slavkovoju smrti pomicali dalje od početka u svojim vijestima ili je uopće nisu objavljivali. Ne samo da su se loše ponijeli prema velikanu, nego su time uz ostalo učinili i veliki profesionalni propust budući da nisu nepristrano i u demokratskom duhu prenijeli vijest koja se tiče mnogih.

Da, fra Slavkova smrt dotakla je mnoge. Nebrojani su njegovi prijatelji po svijetu, nebrojani su oni kojima je on pomagao. Nije on to naravno učinio svojom ljudskom snagom. Da ju je imao u izobilju, ne bi umro ovako rano. On je djelovao i pomagao Božjom snagom kojoj je dopustio da se posluži njegovom krhkošću i tako stigne do drugih. Zbog toga je i mogao ovako puno učiniti u svom kratkom životu.

Mi kršćani nismo pozvani odijeliti se od društva, zatvoriti se u neki svoj svijet i tamo ostvarivati svoje zamisli. Davno nam je Isus Krist rekao da smo sol zemlje i svjetlo svijeta. Zašto bismo se bojali toga svoga poslanja? Svi oni koji poznaju fra Slavka znaju da se on toga nije bojao. Djelovao je jednako zauzeto i na ljudskom i na vjerničkom polju. Od ove zemlje suza htio je stvoriti mjesto kojim se ugodno prolazi prema našoj drugoj domovini. Svoju veliku znanstvenu izobrazbu iskoristio je ne da bi se uzdigao iznad drugih i tu izobrazbu proglasio smislom svoga života, već da bi time još više došao u susret svome bližnjemu. Mnogi su to prepoznali pa ne čudi da su se oko njega skupljali ljudi različitih životnih zanimanja i različite izobrazbe. On ih je sve zajedno učio kako se ljubi čovjek i kako se ljubi Bog. Nije dopuštao da se u njegovoj sredini provodi ona pogubna misao o odvojenosti vjere od čovjekova svakodnevnoga življenja. On je svoju vjeru, tako rekavši, pomiješao s čovjekovim življenjem, ali stavljajući i dopuštajući svakoj stvari da bude upravo na svom, a ne na nečijem tuđem mjestu.

Nama je kršćanima zacijelo lako kroz povijest. Imamo svoju Kraljicu Mira i imamo uzore koji nam svojim primjerom pokazuju put. No, pritom uvijek ostaje u zraku jedno pitanje: pokušavamo li i sami biti uzorima? Ako to

ne pokušavamo, fra Slavkov primjer ostat će nam samo jedna zanimljivost među drugim zanimljivostima i ništa više.

Usudimo se konačno spustiti na koljena i odatle početi graditi sve ono što mislimo da bismo trebali imati. To je naš temelj, a tko je vidio da se neka kuća može izgraditi bez dobrih temelja. Kraljica nas Mira neprestano na to poziva. Kada nam je nebo blizu, kaže ona, blagoslovljeni smo i možemo svoj život nastaviti bez straha za sadašnjost i budućnost. Stekavši sami samopouzdanje lagano ćemo ga moći dijeliti i drugima. Ne će nam se dogoditi da se osjetimo samima i napuštenima, nego ćemo u svakom svom trenutku znati da dostojno i uzdignute glave idemo svojim zemaljskim stazama bez obzira na sve udarce i sve nedaće koje nas pritom mogu pratiti.

Naša dobra nastojanja zaista nikada ne će ostati bez odgovora. Pratit će ih itekako zagovor s neba svih onih koji su prije nas došli do našega Boga. Kraljica Mira tako kaže da će nas pratiti i fra Slavkov zagovor. Nemojmo se stoga bojati u ovim trenucima za budućnost međugorskih događanja. Ona su Božje djelo i kao takva nastavit će postojati kroz povijest. Ako svi zajedno budemo nastojali da im što bolje odgovorimo, naći će se uvijek netko tko će nam svojim primjerom pokazivati put da lakše kročimo naprijed. Ne budemo li htjeli ići Božjim stazama i uzora će biti manje. Ako ih i bude, ostat će glas žednoga u pustinji, opomena i osuda onima koji su taj glas ugušili. Stoga i možemo na kraju kazati: fra Slavkov je odlazak u stvari dolazak u svoju, vječnu domovinu.

LICE NOVOGA TISUĆLJEĆA

Draga djeco!

Danas kada mi je Bog dao da mogu biti s vama s malim Isusom u naručju, radujem se s vama i Bogu dajem hvalu za sve ono što je učinio u ovoj Jubilarnoj godini. Bogu zahvaljujem napose za sva zvanja onih koji su Bogu izrekli »da« u potpunosti. Sve vas blagoslivljam svojim blagoslovom i blagoslovom Novorođenog Isusa. Molim za sve vas da se radost rodi u vašim srcima kako bi u radosti i vi nosili radost koju ja imam danas. Nosim vam u ovom djetetu Spasitelja vaših srdaca i onoga koji vas poziva na svetost života.

Hvala vam što ste se odazvali mome pozivu!

Mnogo štošta je već rečeno o novome tisućljeću. Ljudi su se jednostavno natjecali kako što izvornije napraviti prijelaz u to tisućljeće ne pitajući se mnogo ima li to uopće smisla. Naravno, tako su se ponašali oni koji i inače ne pitaju dovoljno za smisao života. Drugi su, pak, taj prijelaz doživljavali u zahvalnosti Bogu što postoje i nastojali su izbrisati svaki strah kod sebe i kod drugih pred tim novim dobom. Jesu li uspjeli? To najbolje znaju oni sami i svi oni koji su imali hrabrosti poći njihovim stopama.

Međugorska događanja čini mi se da su o tome progovorila već na samome svome početku. Neprestano su pokušavala i pokušavaju čovjekovo srce preoblikovati prema Božjim zapovijedima da bi to srce spremno odgovorilo na sve izazove, a ne samo na jedan ovakav potpuno običan prijelaz. Da, to je potpuno običan prijelaz. Nije važno kakav je vremenski slijed, već je važno događanje u čovjekovu srcu. Tek tada sve ostalo dobiva na svojoj važnosti.

Kraljica Mira itekako računa na čovjekovo srce. Zbog toga o njemu počesto govori. Zna da ako je to srce u redu, onda će sva događanja u čovjeku i oko njega biti u redu. Dobro pozna čovjekovu oholost i pokušava je istjerati iz

toga srca. Nažalost, dogodi se da se ljudi ne obaziru na takav govor Kraljice Mira. Za posljedicu imaju to da u njihovim srcima nema radosti, a ima zlovolje, neprijateljstva prema drugome, izrabljivanje drugoga i izrabljivanje sve prirode oko nas. Tako se događa da nekolicina ljudi posjeduje ogromna bogatstva dok ostali jedva sastavljaju kraj s krajem ili gladuju. Neodgovorni političari pritom govore da je to u redu, da su ovi samo pobijedili u poštenom nadmetanju i ništa više. Sve je svedeno na uspjeh i silu. A to je potpuno besmisleno. Kraljica nam Mira zbog svega toga ne dolazi s ogromnim tvarnim bogatstvom u svojim rukama, već nam dolazi s Isusom Kristom. On se jednoga dana rodio među nama ljudima i izmijenio našu ljudsku povijest. Pokušali su ga odbaciti i riješiti ga se, ali on je postao najvećim bogatstvom koje jedan čovjek može steći. Onaj tko ga stekne kako da ne bude blagoslovljen i radostan!

Proglasivši 2000. godinu Jubilarnom godinom, papa Ivan Pavao II. zajedno s Kraljicom Mira kriknuo je u uši onih koji danas pokušavaju stvoriti svijet bez Boga. Njih je htio razbuditi, a one koji idu pravim putem potaći da neumorno tako dalje nastave. Događaji u svijetu su se zgusli i sve više i više utječu jedni na druge. Ne može se više živjeti i biti povezan samo s malom skupinom ljudi. Naše ponašanje utječe na mnogo veći ljudski krug nego nekada. Zbog svega toga trebamo konačno početi razmišljati na pravi način. Svijet u kojemu živimo nije bespoštedno borilište u kojemu preživljavaju samo najvještiji, već mjesto gdje se može živjeti na dostojanstven i blagoslovljen način. Onaj drugi kraj nas jest naš blagoslov, a ne nemilosrdni takmac. Lijepo rečeno, ali to treba i znati sprovesti u život. Da je to moguće, svakodnevno dokazuju oni koji su odlučili na ovaj ili onaj način stati na čelo kršćanske zajednice i voditi je naprijed. Njihovo opredjeljenje za Boga opredjeljenje je kojemu se ponekada dive zaboravljajući da i sami trebaju biti takvima, samo naravno na svome životnom mjestu. Tek tada nastat će prava radost i pravo jubilarno slavlje.

Slavljenje Božića svake godine uživanje je u jubilarnom slavlju. Radosni smo, budući da se prisjećamo djela koje je Bog izveo u ljudskoj povijesti. No, ta radost ostaje samo događaj među mnogim drugima ako se ne prelije u naš svakidašnji život. Potrebno je da se tamo iz godine u godinu taloži da bi čovjek bio sve svetijim i svetijim. Ne može smisao ljudskoga života biti gomilanje tavnoga bogatstva, već gomilanje onog duhovnog bogatstva. I nema te sile koja nas može spriječiti u tomu. Bog nam kroz svetost otvara put prema sebi, uči nas tko je on i što ćemo jednoga dana uživati ako samo budemo dovoljno ustrajni. Blagoslov kojim se obavijamo svetošću svoga života počinje sjajiti oko nas mnogo ljepšim svjetlom nego najljepše ukrašeno Božićno drveće. Od nas se on prelijeva dalje, na sve ljude i događaje u našem životu.

Kršćani uistinu imaju veliku snagu. Mogu ovaj svijet pretvoriti u raj zemaljski, samo ako to hoće. Bilo bi lijepo kada bi to pokušali učiniti s novim tisućljećem. Kraljica Mira bi tada bila zadovoljna, budući da bi znala da je stvorila skupinu onih koji imaju dovoljno smjelosti novome tisućljeću podariti kristovsko, svoje lice. Kladam se da tada ne bi bilo nezadovoljnih, ugnjetavanih, gladnih i prozebljih. Bilo bi samo onih duboko radosnih.

PRED ŽIVOTOM

Draga djeco!

Danas vas pozivam da obnovite molitvu i post s još većim zanosom, sve dok vam molitva ne postane radost. Dječice, tko moli ne boji se budućnosti, a tko posti ne boji se zla. Ponavljam vam još jedanput: samo se molitvom i postom i ratovi mogu zaustaviti, ratovi vaše nevjere i straha za budućnost. S vama sam i poučavam vas dječice: u Bogu je mir i nada vaša. Zato približite se Bogu i stavite ga na prvo mjesto u vašem životu.

Hvala vam što ste se odazvali mom pozivu!

Kako označiti vrijeme u kojemu živimo? Mnogi će se složiti da je to najlakše učiniti riječju strah. Patili su i bilo je strah prošlih naraštaja, pate i strah je današnjih naraštaja. Kako je s budućim naraštajima? Mnogi su pokušavali odgovoriti na to pitanje i mnogi su pogriješili.

Imamo sreću da je nama danas puno lakše odgovoriti na gore postavljeni upit. Kraljica nam Mira neprestano govori i čeka kada ćemo već jedanput shvatiti kako bi se to trebalo ponašati i na taj način graditi svoju budućnost. Da smo na njezinom mjestu, vjerojatno bismo već bili umorni od ljudskoga nesnalaženja. No, ona nije umorna budući da nas beskrajno ljubi. Naše crne misli o našoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti želi pretvoriti u misli koje na pravi način izražavaju stvarnost. Nije, naime, uvijek istina ono što zastupamo. Zbog svojih različitih krivih stavova počnemo se bojati, stavimo krive naočale i na sve oko sebe gledamo očima koje vide samo crno. Kakva neopreznost.

Kada odemo u krivom pravcu i tada je moguće vratiti se na pravi put. Kraljica nam Mira preporučuje molitvu i post. Današnja će se uljudba nasmijati na sve to. Ona bi odgovorila da je važno biti bogat i da je to ono sredstvo koje može izliječiti naš strah. Mnogi su već dokazali da to nije tako, ali to današnju uljudbu previše ne brine. Ponaša se poput pokvarenog trgovca i pokušava nas prevariti

namjesto da bude ona koja će nas nečim uslužiti i za to dobiti primjerenu nagradu. Ipak, htjela to ili ne, današnjoj uljudbi svoj dar daju svi oni koji su krenuli Božjim putem koji naviješta Kraljica Mira. Njihov post i njihova molitva ovaj svijet boje toplim i svijetlim, a ne hladnim i mračnim bojama. U takvom je svijetu lijepo i dobro živjeti, u takvom svijetu ne postoje ratovi i druga zla. Čovjek je čovjeku jednostavno brat, a ne vuk koji samo gleda kako preživjeti. Smiješna je stoga utrka u gomilanju bogatstva. Što se s njim može učiniti? Ništa. Donosi nam samo strah i neizvjesnost. Onaj naprotiv tko moli i tko posti postaje slobodnim i radosnim čovjekom. Ne da se kupiti ni za bilo što i u mogućnosti je zastupati svoje najdublje stavove. Ti stavovi jesu svi oni dobri stavovi koje ćutimo u dubini našega bića. Prijatelji smo s onima s kojima želimo biti prijatelji, idemo onamo kamo želimo ići, dišemo punim plućima svjesni da time nikoga ne ćemo ugroziti. Pred našim očima počinje se stvarati svijet ljubavi i obilja. Sve su prepreke uklonjene i uopće više nije teško biti čovjekom.

Tko kaže da je teško ostvariti sreću o kojoj govori Kraljica Mira? To je itekako jednostavno. Treba samo postaviti Boga na prvo mjesto u svome životu. Tamo nažalost ima samo jedno mjesto, a mnogo onih koji bi to mjesto htjeli zauzeti. Pritom se svi guraju, osim Boga. On je strpljiv, govori nam svojom ljubavlju i čeka da ta ljubav proдре u naš život. Slični to ledu koji se otapa pred naletima sunčevih zraka. Život se nastavlja, ali ne više kao do jučer. Sada dobiva novi izgled i novi zamah. Iznenađeni smo kako je lijep i kako ga se može voljeti. Ako smo nekada išli krivim putovima, imamo priliku vratiti se nazad i na novi način početi doživljavati sebe i sve druge oko sebe. Kako je to lijepo i kako je dobro imati takvoga prijatelja koji nikada ne će otići od nas! Jesmo li već iskusili nešto takvo?

O PISCU

Miljenko Stojić rođen je 1. lipnja 1960. u Dragićini kod Međugorja. Maturirao je na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Bogoslovlje je slušao, kao član Hercegovačke franjevačke provincije, u Zagrebu, Sarajevu i Jeruzalemu. Za svećenika je zaređen 1987. u Mostaru. Na sveučilištu »Antonianum« u Rimu 1991. postiže licencijat iz teologije, specijalnost kršćanska i franjevačka duhovnost. Kroz to vrijeme proputovao je Europu, Bliski istok i Ameriku.

Tijekom svoga svećeničkog rada bio je duhovni pomoćnik, odgojitelj bogoslova i sjemeništara, radio s mladima. Ratne neprilike učinile su ga i vojnim kapelanom. U Svetištu Kraljice Mira u Međugorju 1994. postaje prvim ravnateljem Informativnog centra »Mir« Međugorje u čijem okrilju sa svojim suradnicima razvija informativnu djelatnost, nakladničku djelatnost, Internet stranice na vlastitom serveru, Radiopostaju »Mir« Međugorje.

Piše pjesme, ogleda, dječju književnost, književnu kritiku, stručne članke i prevodi. Član je Društva hrvatskih književnika i Društva hrvatskih književnika Herceg Bosne. Zastupljen je u različitim antologijama, te lektiri i čitankama hrvatskog naroda u BiH. Prevođen je na različite jezike.

Prvi je hrvatski književnik koji ima svoje osobne stranice na Internetu. Službeno su puštene u rad 25. srpnja 2000., a adresa im je: www.medjugorje.hr/miljenko.

Djela: Sa svetom Klarom (prijevod, 1993.), Unatoč svemu (pjesme, 1994.), Ta vremena (ogledi na hrvatskom, 1995.; talijanskom, 1997.; njemačkom, 1997.; engleskom, 1998. i poljskom, 1999.), Pjesma blizini (pjesme, 1995.), Kaplja (pjesme, 1997.), Paljenje svijeće (ogledi, 1998.), Anđeli moji (s Krešimirom Šegom, zbirka slikovnica, na hrvatskom 1999.; poljskom, 1999.; engleskom, 2000. i njemačkom, 2000.), S onu stranu side (prijevod, 1999.), Svetište Kraljice Mira (CD-rom, uredio, 2000.), Prijatelji (izabrane pjesme, 2000.), Sirovi blues (pjesme, 2001.), Mali razgovori kamenih svetaca (prijevod, 2001.).

Ogledе koje je pisao na temelju novih Gospinih poruka od 25. u mjesecu i sabrao u ovoj knjizi objelodanjivao je na Internetu na adresi www.medjugorje.hr 25. prosinca 1997. – 25. siječnja 2001.

KAZALO

DOBRO MIRA	5
SNAGA MOLITVE	7
OTVORENOST	10
ŽIVOTNA ČISTOĆA	14
POUČLIVOST	17
ZAHVALNOST	19
TRENUTAK SUOČENJA	22
PRIBLIŽAVANJE	24
ISTINSKI LJUDI	27
RASPRETAVANJE VATRE	30
PUT PREMA RAJU	34
BITI BLAGOSLOV	37
ZAUZETO DJELOVANJE	39
RADOST BOLI	42
MJESTO OBRAĆENJA	44
IZGLED	47
ZAGLEDANOST	50
PUTOVANJE	54
BISTRINA IZVORA	59
GAŠENJE TAME	64
NAČELO	69
PRAVO VRIJEME	74
OKVIR	79
SUDBINA STOLJEĆA	83
MIRONOSAC	86
ZDRAVO DRUŠTVO	89
KAKVOĆA VREMENA	92
NOVI SMJER	96
TKO JE S NAMA	99
SVIJETLA BUDUĆNOST	102
OBNOVLJENIM SNAGAMA NAPRIJED	105
POBJEDA	107
SAMOSVIJEST I OBLIKOVANJE	110
PROLJEĆE NOVOG DOBA	113
KAD VELIKANI ODLAZE	115
LICE NOVOGA TISUĆLJEĆA	118
PRED ŽIVOTOM	121
O PISCU	123

Gospin trg 1
88266 Međugorje
www.medjugorje.hr
e-mail: medjugorje-mir@medjugorje.hr

Za nakladnika
fra Miljenko Stojić

Naslovnica
Design by Hercegtisak

Svibanj 2001.

Tisak
Hercegtisak, Široki Brijeg

Miljenko Stojić rođen je 1. lipnja 1960. u Dragičini kod Međugorja. Svećenik je i član Hercegovačke franjevačke provincije.

U Rimu je specijalizirao kršćansku i franjevačku duhovnost. Piše pjesme, ogleda, djela za djecu, književnu kritiku, stručne članke, te prevodi. Zastupljen je u različitim antologijama i preveden na tuđe jezike.

*Svakodnevna Gospina ukazivanja, koja traju evo već punih dvadeset godina, učinila su od Međugorja

jedno od duhovnih centara svijeta, mjesto u kojem kršćanstvo u ovom vremenu razmeđa tisućljeća doživljava svoj novi procvat. To valja prije svega zahvaliti Kraljici mira, koja je izabrala šest vidjelaca kako bi preko njih, u ovo milosno vrijeme, objavila ljudima majčinsku ljubav i brigu za sudbinu svoje djece. Osobiti svjedoci svih tih zbivanja su i svećenici, franjevci, poput župnika s početka ukazivanja, fra Jozef Zovke, ili simbola svega što se u protekla dva desetljeća događalo u Međugorju, nedavno preminulog fra Slavka Barbarića, čiji se tragovi naziru u svakoj stopi hodočasnika i župljana koji iz dana u dan obilaze sveta mjesta, od crkve, preko brda ukazivanja do brda Križevca.

Jedan od njih krenuo je i korak dalje. Riječ je o fra Miljenku Stojiću, autoru nekoliko zbirki poezije, te nekoliko zbirki ogleda, koji ovim novim djelom "Rasprijetavanje vatre", zaključuje trogodišnje razdoblje ispisivanja ogleda na Internetu, pisanih na temelju Gospih poruka koje. Ona objavljuje svakog 25. u mjesecu.*

(Van Ugrin)

"Riječi su kao i zemlja. U nju se kvi i znoj lijevaju, na njoj se stbji, ona sve drži, iz nje se živi. Jedino u njima sloboda traži svoj izičaj. Riječi su kao i duboki kop. Težakli posao. Iz uskopanoga plodovi rastu. Pisac nam zato i dariva ova obrađena polja riječi ne bi li kad mi dođemo nešto nanovo naraslo."

(Fra Svetozar Kraljević)

ISBN 9958-775-04-2

9 789938 775048